

Europeiska unionens officiella tidning

L 304

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

22 november 2011

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2011 av den 25 oktober 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 ⁽¹⁾..... 18

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽¹⁾ 64

Pris: 4 EUR

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1168/2011

av den 25 oktober 2011

om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 74 och artikel 77.2 b och 77.2 d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) En av unionens centrala politiska målsättningar är även fortsättningsvis att utveckla en framsynt och omfattande europeisk migrationspolitik som bygger på mänskliga rättigheter, solidaritet och ansvarstagande, i synnerhet gentemot de medlemsstater som är utsatta för särskilt och oproportionerligt starkt tryck.
- (2) Unionens politik när det gäller unionens yttre gränser syftar till en integrerad gränsförvaltning för att säkerställa en enhetlig och effektiv kontroll och övervakning, vilket är en förutsättning för den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område

med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför bör det faststäl-
las gemensamma bestämmelser om vilka standarder och
förfaranden som ska gälla för kontrollen och övervak-
ningen av de yttre gränserna.

- (3) Ett effektivt genomförande av de gemensamma bestäm-
melserna om vilka standarder och förfaranden som ska
gälla för kontrollen och övervakningen av de yttre grän-
serna kräver ökad samordning av det operativa samarbe-
tet mellan medlemsstaterna.

- (4) En effektiv förvaltning av de yttre gränserna genom kont-
roller och övervakning bidrar till att bekämpa olaglig
invandring och människohandel och förhindra hot mot
medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folk-
hälsa och internationella förbindelser.

- (5) Gränskontroll vid de yttre gränserna är av intresse inte
endast för den medlemsstat vid vilkens yttre gränser den
utförs utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat
kontroll vid inre gräns.

- (6) Rådet antog 2004 förordning (EG) nr 2007/2004 av den
26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för
förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska
unionens medlemsstaters yttre gränser ⁽³⁾ (Frontex) (ne-
dan kallad *byrån*), som inledde sitt arbete i maj 2005.
Förordning (EG) nr 2007/2004 ändrades år 2007 genom
Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en
mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenhe-
ter ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 44, 11.2.2011, s. 162.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2011 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 oktober 2011.

⁽³⁾ EUT L 349, 25.11.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 30.

- (7) Att ytterligare förstärka byråns roll är i linje med unionens mål att utveckla en politik för att successivt införa konceptet integrerad gränsförvaltning. Inom ramen för sitt uppdrag bör byrån stödja medlemsstaterna i genomförandet av detta koncept enligt dess definition i rådets slutsatser från den 4 och 5 december 2006 om en integrerad gränsförvaltning.
- (8) Det fleråriga program för ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i medborgarnas tjänst (Stockholmsprogrammet) som antogs vid Europeiska rådets möte den 10 och 11 december 2009 efterlyste en tydligare och starkare roll för byrån när det gäller förvaltningen av de yttre gränserna.
- (9) Byråns uppdrag bör därför ses över för att i synnerhet stärka byråns operativa kapacitet samtidigt som alla åtgärder som vidtas ska stå i proportion till de eftersträlvade målen, vara effektiva och fullt ut respektera de grundläggande fri- och rättigheterna, flyktingars och asylsökandes rättigheter, särskilt förbudet mot avvísning och utvisning (*refoulement*).
- (10) De nuvarande möjligheterna att effektivt bistå medlemsstaterna i de operativa aspekterna på förvaltningen av de yttre gränserna bör stärkas med avseende på tillgängliga tekniska resurser. Byrån bör på ett tillräckligt tillförlitligt sätt kunna planera samordningen av gemensamma insatser eller pilotprojekt.
- (11) Att fastställa en lägsta mängd teknisk utrustning som tillhandahålls av byrån och/eller, på tvingande basis, av medlemsstaterna, på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal, kommer att möjliggöra bättre planering och genomförande av de insatser som byrån samordnar.
- (12) Byrån bör föra förteckningar över teknisk utrustning som ägs antingen av medlemsstaterna eller av byrån och utrustning som ägs av medlemsstaterna och byrån tillsammans, genom att upprätta och föra centraliserade register i en reserv för teknisk utrustning. Denna reserv bör innehålla det lägsta antal kategorier av teknisk utrustning som krävs för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter.
- (13) För att göra insatserna effektiva bör byrån inrätta enheter med gränsbevakningstjänstemän. Medlemsstaterna bör bidra till dessa enheter med ett lämpligt antal kvalificerade gränsbevakningstjänstemän och ställa dem till förfogande för utplacering, såvida medlemsstaterna inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter.
- (14) Byrån bör kunna bidra till dessa enheter med de gränsbevakningstjänstemän som är utstationerade av medlemsstaterna vid byrån som nationella experter på halvpermanent bas och som när de utövar sina uppgifter och befogenheter, bör lyda under samma rättsregler som de gästande tjänstemän som medlemsstaterna direkt sänder till dessa enheter. Byrån bör anpassa sina interna regler om utstationerade nationella experter så att värdmedlemsstaten kan ge gränsbevakningstjänstemännen direkta instruktioner i samband med gemensamma insatser och pilotprojekt.
- (15) En väldefinierad operativ plan, med en utvärdering och skyldighet att rapportera händelser, som överenskomms innan gemensamma insatser eller pilotprojekt inleds mellan byrån och värdmedlemsstaten, i samråd med de deltagande medlemsstaterna, kommer i hög grad att bidra till målen för denna förordning genom mer harmoniserade arbetsmetoder när det gäller samordningen av gemensamma insatser och pilotprojekt.
- (16) Byrån ska använda händelserapportering för att till berörda nationella myndigheter och till byråns styrelse (nedan kallad *styrelsen*) överlämna alla uppgifter om välgrundade påståenden om överträdelse av i synnerhet förordning (EG) nr 2007/2004 eller kodexen om Schengen-gränserna som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006⁽¹⁾, däribland kränkningar av de grundläggande fri- och rättigheterna, i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt eller snabba insatser.
- (17) Riskanalys har visat sig vara mycket viktig för operativa insatser vid de yttre gränserna. Kvaliteten bör höjas genom införandet av en metod för bedömning av medlemsstaternas kapacitet att hantera eventuella problem som redan föreligger eller kan uppstå, däribland hot och tryck vid deras yttre gränser. Dessa bedömningar bör dock inte påverka utvärderingsmekanismen för Schengen.
- (18) Byrån bör tillhandahålla utbildning på europeisk nivå, bland annat om grundläggande fri- och rättigheter, om tillträde till internationellt skydd och om tillträde till asylförfaranden, till utbildare av medlemsstaternas nationella gränsbevakningstjänstemän, samt kompletterande utbildning och seminarier om kontroll och övervakning av de yttre gränserna och återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, till tjänstemän vid de behöriga nationella myndigheterna. Byrån får anordna utbildning, även utbytesprogram, i samarbete med medlemsstaterna på deras territorium. Medlemsstaterna bör införliva resultaten av byråns arbete på denna punkt med sina nationella utbildningsprogram för gränsbevakningstjänstemän.
- (19) Byrån bör följa upp och bidra till utvecklingen inom vetenskaplig forskning som är av relevans för byråns verksamhetsområde och sprida denna information till kommissionen och medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (20) I de flesta medlemsstater är det de myndigheter som har till uppgift att kontrollera de yttre gränserna som ansvarar för de operativa aspekterna av insatser för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. Eftersom det ger ett klart mervärde att utföra detta arbete på unionsnivå, bör byrån i enlighet med unionens politik för återsändande ombesörja samordningen eller organiseringen av medlemsstaternas gemensamma insatser för återsändande och fastställa bästa praxis för framskaffande av resehandlingar och för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium. Unionsmedel bör inte ställas till förfogande för verksamhet eller insatser som inte genomförs med full respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan om de grundläggande rättigheterna*).
- (21) För att kunna utföra sitt uppdrag, och i den omfattning som krävs för fullgörandet av sina uppgifter, får byrån samarbeta med Europol, Europeiska byrån för samarbete i asylfrågor, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra unionsorgan och -byråer, behöriga nationella myndigheter i tredjeländer och de internationella organisationer som har behörighet i frågor som omfattas av förordning (EG) nr 2007/2004, inom ramen för vad som avtalats i enlighet med relevanta bestämmelser i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Byrån bör underlätta det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer inom ramen för unionens utrikespolitik.
- (22) Det blir allt viktigare att samarbeta med tredjeländer i frågor som omfattas av förordning (EG) nr 2007/2004. För att kunna inrätta ett hållbart samarbete med tredjeländer bör byrån få möjlighet att inleda och finansiera projekt för tekniskt bistånd och placera sambandsmän i tredjeländer i samarbete med dessa länders behöriga myndigheter. Byrån bör kunna bjuda in observatörer från tredjeländer att delta i dess verksamhet, efter att ha tillhandahållit vederbörlig utbildning. Samarbetet med tredjeländer är viktigt också för att främja unionens normer för gränsbevakning, däribland respekten för de grundläggande fri- och rättigheterna och den mänskliga värdigheten.
- (23) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsvillkor, och likabehandling av personal, bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, inklusive bestämmelserna om sekretessplikt eller andra likvärdiga skyldigheter beträffande konfidentialitet, gälla för byråns personal och verkställande direktör.
- (24) Dessutom bör styrelsen anta särskilda bestämmelser för att nationella experter från medlemsstaterna ska kunna utstationeras vid byrån. Bestämmelserna bör bland annat specificera att utstationerade nationella gränsbevakningstjänstemän som placeras ut under gemensamma insatser, pilotprojekt eller snabba insatser bör betraktas som gästtjänstemän med motsvarande uppgifter och befogenheter.
- (25) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾ gäller också för byråns hantering av personuppgifter. Den europeiska datatillsynsmannen bör därför utöva tillsyn över byråns behandling av personuppgifter och ha rätt att från byrån erhålla alla uppgifter som behövs för undersökningarna.
- (26) I den mån medlemsstaterna behandlar personuppgifter är Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ fullt ut tillämplig.
- (27) Byrån bör, i samband med att den säkerställer den operativa förvaltningen av it-system, följa europeiska och internationella standarder, bland annat dataskyddsstandarder, och tillämpa mycket högt ställda yrkeskrav.
- (28) Förordning (EG) nr 2007/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (29) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iaktar de principer som erkänns framför allt i EUF-fördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt den mänskliga värdigheten, förbud mot tortyr och omänsklig eller förnedrande bestraffning och behandling, rätt till frihet och säkerhet, rätt till skydd av personuppgifter, asylrätt, principen om *non-refoulement*, principen om icke-diskriminering, barnets rättigheter och rätten till ett effektivt rättsmedel. Medlemsstaterna bör tillämpa denna förordning i enlighet med dessa rättigheter och principer. All användning av våld bör stå i överensstämmelse med värmedlemsstatens nationella rätt och med principerna om nödvändighet och proportionalitet.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (30) Genomförandet av denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter enligt Förenta nationernas havsrättskonvention, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, den internationella sjöräddningskonventionen och Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning.
- (31) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att medverka till inrättandet av en integrerad förvaltning av det operativa samarbetet vid medlemsstaternas yttre gränser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (32) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet ⁽²⁾. Följaktligen bör Republiken Islands och Konungariket Norges delegationer delta som ledamöter i styrelsen, med begränsad rösträtt.
- (33) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, B och G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁴⁾. Följaktligen bör Schweiziska edsförbundets delegation delta som ledamot i styrelsen, med begränsad rösträtt.
- (34) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾, en utveckling av de bestämmelserna i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, B och G i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁶⁾. Följaktligen bör Furstendömet Liechtensteins delegation delta som ledamot i styrelsen, med begränsad rösträtt.
- (35) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning besluta huruvida landet ska genomföra detta beslut i sin nationella lagstiftning.
- (36) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade kungariket och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁷⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (37) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁸⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (38) Byrån bör underlätta organiserandet av operativa insatser där medlemsstaterna får använda sig av expertis och resurser vilka Irland och Förenade kungariket kan vilja ställa till deras förfogande, enligt villkor som ska fastställas från fall till fall av styrelsen. I detta syfte bör företrädare för Irland och Förenade kungariket inbjudas att närvara vid alla styrelsemöten så att de kan delta till fullo i diskussionerna om förberedande av sådana operativa insatser.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

- (39) En motsättning föreligger mellan Konungariket Spanien och Förenade kungariket om gränsdragningen kring Gibraltar.
- (40) Den uppskjutna tillämpningen av denna förordning på Gibraltars gränser medför ingen ändring av de berörda staternas respektive ståndpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Förordning (EG) nr 2007/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 och 1.3 ska ersättas med följande:

"2. Med beaktande av att ansvaret för kontroll och övervakning av de yttre gränserna åligger medlemsstaterna ska byrån, i egenskap av ett unionsorgan enligt definitionen i artikel 15 och i enlighet med artikel 19 i denna förordning, underlätta och effektivisera tillämpningen av befintliga och framtida unionsåtgärder rörande förvaltningen av de yttre gränserna, i synnerhet kodexen om Schengengränserna, som inrättades genom förordning (EG) nr 562/2006 (*). Byrån ska göra detta genom att säkerställa samordningen av medlemsstaternas insatser för att genomföra dessa åtgärder, och därigenom bidra till att personkontrollen vid och övervakningen av medlemsstaternas yttre gränser håller en effektiv, hög och enhetlig nivå.

Byrån ska utföra sina uppgifter i full överensstämmelse med relevant unionsrätt, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan om de grundläggande rättigheterna*), relevant folkrätt, däribland konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, som ingicks i Genève den 28 juli 1951 (Genèvekonventionen), de skyldigheter som följer av tillträde till internationellt skydd, särskilt principen *non-refoulement* samt med de grundläggande rättigheterna, och ta hänsyn till rapporterna från det rådgivande forum som avses i artikel 26a i denna förordning.

3. Byrån ska även bistå kommissionen och medlemsstaterna med det tekniska stöd och den sakkunskap som behövs för förvaltningen av de yttre gränserna samt främja solidariteten mellan medlemsstaterna, i synnerhet de medlemsstater som är utsatta för särskilt och oproportionerligt starkt tryck.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1)."

2. Artikel 1a ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt ska införas:

"1a. Europeiska gränskontrollenheter: vid tillämpning av artiklarna 3, 3b, 3c, 8 och 17: enheter som utplaceras under gemensamma insatser och pilotprojekt, vid tillämpning av artiklarna 8a–8g: enheter som utplaceras för snabba gränsinsatser ('snabba insatser') i den mening som avses i förordning (EG) nr 863/2007 (*), och vid tillämpning av artikel 2.1 ea och 2.1 g samt artikel 5: enheter som utplaceras under gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba insatser.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatser (EUT L 199, 31.7.2007, s. 30)."

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. *värddedlemsstat*: en medlemsstat i vilken en gemensam insats, ett pilotprojekt eller en snabb insats äger rum eller från vilken insatsen eller projektet utgår."

- c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. *medlemmar i enheterna*: gränsbevakningstjänstemän från andra medlemsstater än värddedlemsstaten, vilka tjänstgör i de europeiska gränskontrollsenheterna.

5. *biståndssökande medlemsstat*: en medlemsstat vars ansvariga myndigheter begär att byrån ska utplacera enheter för snabba insatser på dess territorium."

3. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Led c och d ska ersättas med följande:

"c) Utföra riskanalyser, däribland en bedömning av vilken kapacitet medlemsstaterna har att hantera hot och tryck vid sina yttre gränser.

- d) Bidra till utveckling av forskning som är betydelsefull för kontrollen och övervakningen av de yttre gränserna.”

ii) Följande led ska införas:

- ”da) Bistå medlemsstaterna i de situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid de yttre gränserna, med beaktande av att vissa situationer kan innebära humanitära krissituationer och sjöräddning.”

iii) Led e ska ersättas med följande:

- ”e) Bistå medlemsstaterna i situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid deras yttre gränser, i synnerhet de medlemsstater som är utsatta för särskilt och oproportionerligt starkt tryck.”

iv) Följande led ska införas:

- ”ea) Inrätta europeiska gränskontrollenheter som ska utplaceras vid gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba insatser.”

v) Leden f och g ska ersättas med följande:

- ”f) Erbjud medlemsstaterna nödvändigt tekniskt bistånd, och även på begäran samordna eller organisera gemensamma insatser för återsändande.

- g) Placera ut gränsbevakningstjänstemän från de europeiska gränskontrollenheterna i medlemsstaterna vid gemensamma insatser, pilotprojekt eller snabba insatser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007.”

vi) Följande led ska läggas till:

- ”h) Utveckla och hantera, i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001, informationssystem som gör det möjligt att snabbt och säkert utbyta information om framväxande risker vid medlemsstaternas yttre gränser, däribland det informations- och samordningsnätverk som inrättades genom rådets beslut 2005/267/EG (*).

- i) Tillhandahålla nödvändigt bistånd för att utveckla och driva ett europeiskt gränsövervakningssystem och vid behov för att utveckla ett gemensamt gränssnitt för informationsutbyte och systemens kompatibilitet.

(*) Rådets beslut 2005/267/EG av den 16 mars 2005 om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (EUT L 83, 1.4.2005, s. 48).”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. I enlighet med unionsrätten och internationell rätt får ingen person landsättas eller på annat sätt överlämnas till myndigheterna i ett land i strid med principen om *non-refoulement*, eller från vilket personen riskerar att utvisas eller återsändas till ett annat land i strid med den principen. De särskilda behoven för barn, offer för människohandel, personer som behöver läkarvård, personer som behöver internationellt skydd och andra utsatta personer ska tillgodoses i enlighet med unionsrätten och internationell rätt.”

c) I punkt 2 ska det sista stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska rapportera till byrån om operativ verksamhet utanför byråns ram som bedrivits vid de yttre gränserna. Byråns verkställande direktör (nedan kallad *den verkställande direktören*) ska regelbundet informera byråns styrelse (nedan kallad *styrelsen*) om dessa frågor, minst en gång om året.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 2a

Uppförandekod

Byrån ska utarbeta och vidareutveckla en uppförandekod som ska vara tillämplig på alla insatser som samordnas av byrån. Uppförandekoden ska fastställa förfaranden som syftar till att garantera rättsstatsprincipen och principen om respekt för grundläggande fri- och rättigheter, med särskilt fokus på ensamkommande barn och utsatta personer samt personer som söker internationellt skydd, och den ska gälla för alla personer som deltar i byråns verksamhet.

Byrån ska utveckla uppförandekoden i samarbete med det rådgivande forum som avses i artikel 26a.”

5. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Gemensamma insatser och pilotprojekt vid de yttre gränserna

1. Byrån ska utvärdera, godkänna och samordna förslag till gemensamma insatser och pilotprojekt som läggs fram av medlemsstaterna, däribland förfrågningar från medlemsstaterna under omständigheter som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd, i synnerhet vid särskilt och oproportionerligt starkt tryck.

Byrån får själv ta initiativ till och genomföra gemensamma insatser och pilotprojekt i samarbete med de berörda medlemsstaterna och med värdmedlemsstaternas samtycke.

Byrån får även besluta att ställa sin tekniska utrustning till förfogande för medlemsstater som deltar i de gemensamma insatserna eller pilotprojektet.

Gemensamma insatser och pilotprojekt ska föregås av en ingående riskanalys.

1a. Byrån får, efter att ha informerat den berörda medlemsstaten, avsluta gemensamma insatser och pilotprojekt om förutsättningarna för att genomföra dessa gemensamma insatser och pilotprojekt inte längre är uppfyllda.

De medlemsstater som deltar i en gemensam insats eller ett pilotprojekt får uppmana byrån att avsluta den gemensamma insatsen eller pilotprojektet.

Hemmedlemsstaten ska i enlighet med sin nationella rätt föreskriva lämpliga disciplinåtgärder eller andra åtgärder vid överträdelser av grundläggande fri- och rättigheter eller skyldigheter att erbjuda internationellt skydd som har ägt rum under en gemensam insats eller ett pilotprojekt.

Den verkställande direktören ska, helt eller delvis, tillfälligt upphäva eller avsluta gemensamma insatser och pilotprojekt om han eller hon anser att sådana överträdelser är av allvarlig art eller sannolikt kommer att fortgå.

1b. Byrån ska i enlighet med artikel 3b inrätta en reserv med gränsbevakningstjänstemän kallade europeiska gränskontrollenheter som ska kunna placeras ut i samband med gemensamma insatser och pilotprojekt som avses i punkt 1. Byrån ska i enlighet med artiklarna 3a och 7 besluta om att avdela personal och teknisk utrustning.

2. För den praktiska organisationen av gemensamma insatser och pilotprojekt får byrån använda sig av de egna särskilda avdelningar som föreskrivs i artikel 16.

3. Byrån ska utvärdera resultatet av gemensamma insatser och pilotprojekt och till styrelsen överlämna den ingående utvärderingsrapporten inom 60 dagar efter det att insatserna eller projekten avslutats, tillsammans med de anmärkningar som gjorts av det ombud för de grundläggande fri- och rättigheterna som avses i artikel 26a. I syfte att förbättra kvalitet, konsekvens och effektivitet i framtida gemensamma insatser och pilotprojekt ska byrån göra en övergripande och jämförande analys av dessa resultat, vilken ska tas med i den allmänna rapport som avses i artikel 20.2 b.

4. Byrån ska finansiera eller medfinansiera de gemensamma insatser och pilotprojekt som avses i punkt 1 med anslag ur sin egen budget i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån.

5. Punkterna 1a och 4 ska även tillämpas på snabba insatser."

6. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 3a

Organisation av gemensamma insatser och pilotprojekt

1. Den verkställande direktören ska utarbeta en operativ plan för de gemensamma insatser och pilotprojekt som avses i artikel 3.1. Den verkställande direktören och värdmedlemsstaten ska, i samråd med de medlemsstater som deltar i en gemensam insats eller ett pilotprojekt, komma överens om en operativ plan för organisationen i god tid före det att den gemensamma insatsen eller pilotprojektet planeras att påbörjas.

Den operativa planen ska omfatta alla aspekter som bedöms nödvändiga för genomförandet av den gemensamma insatsen eller pilotprojektet och innehålla följande:

- a) En beskrivning av situationen med uppgifter om utplaceringens upplägg och syften, inklusive det operativa målet.
- b) Den planerade längden på den gemensamma insatsen eller pilotprojektet.
- c) Angivande av det geografiska område där den gemensamma insatsen eller pilotprojektet ska genomföras.

- d) En beskrivning av uppgifterna och speciella instruktioner för de gästande tjänstemännen, bland annat om vilka sökningar som får göras i databaser och om tillåtna tjänstevapen samt tillåten ammunition och utrustning i värdmedlemsstaten.
- e) Sammansättningen av enheterna av gästande tjänstemän samt utplacering av övrig relevant personal.
- f) Bestämmelser om ledning och kontroll, däribland namn och tjänstegrad för värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän som ansvarar för samarbetet med de gästande tjänstemännen och byrån, särskilt för de gränsbevakningstjänstemän som leder dem under utplaceringstiden samt de gästande tjänstemännens plats i ledningsstrukturen.
- g) Den tekniska utrustning som ska placeras ut under de gemensamma insatserna eller pilotprojektet, däribland uppgifter om särskilda krav på användningen, den personal som begärs, transport och logistik samt finansiella bestämmelser.
- h) Detaljerade bestämmelser om byråns omedelbara rapportering av händelser till styrelsen och till berörda nationella myndigheter.
- i) Metoder för rapportering och utvärdering med riktlinjer för utvärderingsrapporten och sista datum för inlämnande av den slutliga utvärderingsrapporten i enlighet med artikel 3.3.
- j) När det gäller operativa insatser till havs, särskild information om tillämpningen av relevant jurisdiktion och lagstiftning i det geografiska område där den gemensamma insatsen eller pilotprojektet ska äga rum, med hänvisningar till internationell rätt och unionsrätt om ingripande, sjöräddning och landsättning.
- k) Närmare villkor för samarbete med tredjeländer, andra unionsbyråer och unionsorgan eller internationella organisationer.

2. Den operativa planen får ändras eller anpassas endast med den verkställande direktörens och värdmedlemsstatens godkännande. Byrån ska omedelbart skicka en kopia av den ändrade eller anpassade operativa planen till de deltagande medlemsstaterna.

3. Byrån ska som ett led i sina samordnande arbetsuppgifter se till att alla organisatoriska aspekter i samband med gemensamma insatser och pilotprojekt som avses i den här artikeln verkställs, däribland kravet på att en av byråns anställda ska vara närvarande under de gemensamma insatserna eller projekten.

Artikel 3b

Sammansättning och utplacering av europeiska gränskontrollenheter

1. På förslag från den verkställande direktören ska styrelsen med en absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter besluta om profilerna för och det totala antalet gränsbevakningstjänstemän som ska ställas till förfogande för de europeiska gränskontrollenheterna. Samma förfarande ska tillämpas på alla efterföljande ändringar av profilerna och det totala antalet gränsbevakningstjänstemän. Medlemsstaterna ska bidra till de europeiska gränskontrollenheterna genom en nationell reserv som bygger på de olika fastställda profilerna genom att utse gränsbevakningstjänstemän som motsvarar de profiler som krävs.

2. Medlemsstaternas bidrag i form av gränsbevakningstjänstemän till särskilda gemensamma insatser och pilotprojekt för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för utplacering på begäran av byrån, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. Begäran ska göras minst 45 dagar före den planerade utplaceringen. Hemmedlemsstatens självbestämmanderätt avseende valet av personal och utplaceringens längd ska inte påverkas.

3. Byrån ska även bidra till de europeiska gränskontrollenheterna med kompetenta gränsbevakningstjänstemän som utstationerats av medlemsstaterna som nationella experter i enlighet med artikel 17.5. Medlemsstaternas bidrag till byrån när det gäller utstationering av gränsbevakningstjänstemän för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna.

I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för utstationering, såvida detta inte allvarligt skulle påverka fullgörandet av nationella uppgifter. I sådana situationer får medlemsstaterna återkalla sina utstationerade gränsbevakningstjänstemän.

Utstationeringen får vara högst sex månader under en tolv månadersperiod. De utstationerade gränsbevakningstjänstemännen ska med avseende på tillämpningen av denna förordning betraktas som gästande tjänstemän och ska ha de uppgifter och befogenheter som föreskrivs i artikel 10. Den medlemsstat som har utstationerat gränsbevakningstjänstemännen ska betraktas som hemmedlemsstat, enligt definitionen i artikel 1a.3, med avseende på tillämpningen av artiklarna 3c, 10 och 10b. Annan personal vid byrån med tillfällig anställning som inte är behörig att utföra gränskontroller ska bara delta i gemensamma insatser och pilotprojekt för samordnande uppgifter.

4. Medlemmar i de europeiska gränskontrollenheterna ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, fullt ut respektera de grundläggande fri- och rättigheterna, däribland rätten att få tillträde till asylförfaranden, samt den mänskliga värdigheten. Alla åtgärder som vidtas vid utförandet av uppgifterna och utövandet av befogenheterna ska stå i proportion till de syften som eftersträvas genom sådana åtgärder. När medlemmar i enheterna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ska de inte diskriminera personer på grund av kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

5. I enlighet med artikel 8g ska byrån utse en samordnare för varje gemensam insats och varje pilotprojekt som medför utplacering av medlemmar i de europeiska gränskontrollenheterna.

Samordnaren ska ha till uppgift att främja samarbete och samordning mellan värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna.

6. Byrån ska täcka de kostnader som medlemsstaterna ådrar sig genom att i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för de europeiska gränskontrollenheterna i enlighet med artikel 8h.

7. Byrån ska varje år informera Europaparlamentet om hur många gränsbevakningstjänstemän som varje medlemsstat har avdelat till de europeiska gränskontrollenheterna i enlighet med denna artikel.

Artikel 3c

Instruktioner till de europeiska gränskontrollenheterna

1. Under den tid som de europeiska gränskontrollenheterna är utplacerade ska värdmedlemsstaten utfärda instruktioner till dem i enlighet med den operativa plan som avses i artikel 3a.1.

2. Byrån får via sin samordnande tjänsteman som avses i artikel 3b.5 meddela värdmedlemsstaten sina synpunkter på de instruktioner som avses i punkt 1. Om den gör detta ska värdmedlemsstaten beakta dessa synpunkter.

3. I enlighet med artikel 8g ska värdmedlemsstaten ge byråns samordnare allt erforderligt stöd, bland annat obegränsat tillträde till de europeiska gränskontrollenheterna under hela den tid som de är utplacerade.

4. Medlemmar i de europeiska gränskontrollenheterna ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, fortsätta att omfattas av hemmedlemsstatens disciplinära bestämmelser."

7. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Risikanalys

Byrån ska utarbeta och tillämpa en gemensam integrerad modell för riskanalys.

Byrån ska utarbeta både allmänna och särskilt anpassade riskanalyser, som ska överlämnas till rådet och kommissionen.

För riskanalysändamål får byrån, efter samråd med de berörda medlemsstaterna, bedöma deras kapacitet att hantera eventuella problem som förekommer eller kan uppstå, däribland hot och tryck vid medlemsstaternas yttre gränser, särskilt för de medlemsstater som är utsatta för särskilt och oproportionerligt starkt tryck. I det syftet får byrån göra en bedömning av medlemsstaternas utrustning och resurser för gränskontroll. Bedömningen ska baseras på uppgifter från de berörda medlemsstaterna och på rapporter från och resultaten av gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba insatser och andra åtgärder från byrån. Dessa bedömningar inverkar inte på utvärderingsmekanismen för Schengen.

Resultaten av bedömningarna ska läggas fram för styrelsen.

Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna förse byrån med alla nödvändiga uppgifter om situationen och eventuella hot vid de yttre gränserna.

Byrån ska ta hänsyn till resultaten av den gemensamma integrerade modellen för riskanalys när den utarbetar den gemensamma grundplan för den utbildning av gränsbevakningstjänstemän som avses i artikel 5."

8. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Byrån ska ge gränsbevakningstjänstemän som är medlemmar i de europeiska gränskontrollenheterna avancerad utbildning som är relevant för deras uppgifter och befogenheter, samt genomföra regelbundna övningar med dessa gränsbevakningstjänstemän enligt den plan för avancerad utbildning och övningar som avses i byråns årliga arbetsprogram.

Byrån ska också ta nödvändiga initiativ för att se till att alla gränsbevakningstjänstemän och övrig personal från de medlemsstater som deltar i de europeiska gränskontrollenheterna samt byråns personal har fått utbildning, innan de deltar i den operativa verksamhet som byrån organiserar, om relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland de grundläggande fri- och rättigheterna och rätten till internationellt skydd samt riktlinjer för att identifiera personer som söker skydd och för att slussa dem vidare till lämpliga strukturer.

Byrån ska utarbeta och vidareutveckla en gemensam grundplan för utbildning av gränsbevakningstjänstemän och tillhandahålla utbildning på europeisk nivå för utbildare av medlemsstaternas nationella gränsbevakningstjänstemän, även i fråga om de grundläggande fri- och rättigheterna, om rätten till internationellt skydd och om relevant sjörätt.

Byrån ska upprätta den gemensamma grundplanen efter samråd med det rådgivande forum som avses i artikel 26a.

Medlemsstaterna ska införliva den gemensamma grundplanen med sin utbildning av nationella gränsbevakningstjänstemän.”

b) Följande stycke ska införas efter det sista stycket:

”Byrån ska inrätta ett utbytesprogram som gör det möjligt för gränsbevakningstjänstemän som deltar i de europeiska gränskontrollenheterna att skaffa sig kunskaper eller specifik sakkunskap från erfarenheter och god praxis i andra länder genom att arbeta med gränsbevakningstjänstemän i en annan medlemsstat är sin egen.”

9. Artiklarna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Uppföljning av och bidrag till forskning

Byrån ska proaktivt följa och bidra till den utveckling inom forskningen som är av betydelse för kontrollen och övervakningen av de yttre gränserna och sprida denna information till kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 7

Teknisk utrustning

1. Byrån får förvärva, själv eller i samägande med en medlemsstat, eller hyra teknisk utrustning för kontroll av de yttre gränserna och använda den i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba insatser, gemensamma insatser för återsändande eller projekt för tekniskt bistånd i enlighet med de finansiella bestämmelser som är tillämpliga

på byrån. Förvärv eller hyra av utrustning som medför väsentliga kostnader för byrån ska föregås av en uttömmande behovsanalys och analys av kostnadseffektiviteten. För sådana utgifter ska medel avsättas i byråns budget som styrelsen antar i enlighet med artikel 29.9. Om byrån förvärvar eller hyr större teknisk utrustning som till exempel havs- och kustpatrullfartyg eller fordon ska följande villkor gälla:

a) Vid förvärv och samägande ska byrån ingå en formell överenskommelse med någon medlemsstat om att utrustningen ska registreras i den medlemsstaten i enlighet med gällande lagstiftning i medlemsstaten i fråga.

b) Vid hyra ska utrustningen vara registrerad i en av medlemsstaterna.

Registreringsmedlemsstaten och byrån ska komma överens om formerna för att säkerställa perioder då byrån har full tillgång till de samägda tillgångarna och om villkoren för utrustningens användning, på basis av en avtalsmall som byrån utarbetat.

Registreringsmedlemsstaten eller den som tillhandahåller teknisk utrustning ska även bistå med expertis och teknisk personal så att utrustningen kan användas på ett lagligt och säkert sätt.

2. Byrån ska upprätta och föra centraliserade register över vilken utrustning för kontroll av de yttre gränserna som finns i en reserv för teknisk utrustning och som ägs antingen av medlemsstaterna eller av byrån, respektive utrustning som samägs av medlemsstaterna och byrån. Reserven för teknisk utrustning ska innehålla en lägsta fastställd mängd teknisk utrustning som avses i punkt 5 i den här artikeln. Den utrustning som finns i reserven för teknisk utrustning ska användas vid den verksamhet som avses i artiklarna 3, 8a och 9.

3. Medlemsstaterna ska bidra till den reserv för teknisk utrustning som avses i punkt 2. Medlemsstaternas bidrag till reserven och utplaceringen av teknisk utrustning för specifika insatser ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal och i den mån den tekniska utrustningen ingår i den lägsta fastställda mängden teknisk utrustning för ett visst år, ska medlemsstaterna på byråns begäran ställa den till förfogande för utplacering, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. En sådan begäran ska göras minst 45 dagar före den planerade utplaceringen. Medlemsstaternas bidrag till reserven för teknisk utrustning ska ses över årligen.

4. Byrån ska se till att registret över reserven av teknisk utrustning innehåller uppgifter om följande:

- a) Klassificering av utrustningen och vilken typ av insats den används för.
- b) Klassificering per ägare (medlemsstat, byrån, övriga).
- c) Sammanlagd mängd utrustning som krävs.
- d) Eventuella krav på personal för att handha utrustningen.
- e) Andra upplysningar såsom registernummer, transport- och underhålls krav, tillämpliga nationella exportbestämmelser, tekniska instruktioner eller övrig information som krävs för att hantera utrustningen korrekt.

5. Byrån ska finansiera utplaceringen av den tekniska utrustning som ingår i den lägsta fastställda mängd teknisk utrustning som ska tillhandahållas av medlemsstaterna för ett visst år. Utplacering av teknisk utrustning som inte ingår i den lägsta fastställda mängden teknisk utrustning ska medfinansieras av byrån med högst 100 % av de stödbemyndigande utgifterna, med beaktande av de särskilda omständigheterna i den medlemsstat som placerar ut sådan teknisk utrustning.

På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen i enlighet med artikel 24 årligen fatta beslut om reglerna beträffande teknisk utrustning, inbegripet den lägsta sammanlagda mängd teknisk utrustning som krävs per typ, villkoren för utplacering och ersättning av kostnader. Av budgetskäl bör styrelsen fatta detta beslut senast den 31 mars varje år.

Byrån ska föreslå den lägsta mängden teknisk utrustning med utgångspunkt i dess behov, särskilt för att kunna genomföra gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba insatser och gemensamma insatser för återsändande i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.

Om den lägsta mängden teknisk utrustning visar sig vara otillräcklig för att genomföra den överenskomna operativa planen för gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba insatser eller gemensamma insatser för återsändande, ska byrån revidera denna mängd på basis av motiverade behov och en överenskommelse med medlemsstaterna.

6. Byrån ska månatligen rapportera till styrelsen om sammansättningen och utplaceringen av utrustning som ingår i reserven för teknisk utrustning. Om den lägsta mängd teknisk utrustning som avses i punkt 5 inte nås ska den verkställande direktören utan dröjsmål informera styrelsen. Styrelsen ska snarast fatta beslut om prioriteringsordningen för utplacering av utrustningen och vidta lämp-

liga åtgärder för att råda bot på bristerna. Den ska informera kommissionen om bristerna och de åtgärder som vidtagits. Kommissionen ska därefter informera Europaparlamentet och rådet om detta samt lämna en egen bedömning av situationen.

7. Byrån ska varje år informera Europaparlamentet om mängden teknisk utrustning som varje medlemsstat har avsatt till reserven för teknisk utrustning i enlighet med denna artikel."

10. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), får en eller flera medlemsstater som är utsatta för särskilt och oproportionerligt starkt tryck och som står inför situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd, när de fullgör sina skyldigheter i fråga om kontroll och övervakning av de yttre gränserna, vända sig till byrån för att begära bistånd. Byrån ska i enlighet med artikel 3 organisera lämpligt tekniskt och operativt bistånd för de medlemsstater som så begär."

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

"c) utplacera gränsbevakningstjänstemän från de europeiska gränskontrollenheterna."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Byrån får förvärva teknisk utrustning för kontroll och övervakning av de yttre gränserna som ska användas av dess experter och inom ramen för snabba insatser under den tid uppdraget pågår."

11. Artikel 8a ska ersättas med följande:

"Artikel 8a

Snabba insatser

På begäran av en medlemsstat som står inför en situation med ett allvarligt och exceptionellt tryck, särskilt om ett stort antal tredjelandssmedborgare kommer till vissa punkter vid den yttre gränsen och på olaglig väg försöker ta sig in på medlemsstatens territorium, får byrån under begränsad tid placera ut en eller flera europeiska gränskontrollenheter (nedan kallade enheter) på den biståndssökande medlemsstatens territorium i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 863/2007."

12. Artikel 8d.5 ska ersättas med följande:

"5. Om den verkställande direktören beslutar att placera ut en eller flera enheter, ska byrån tillsammans med den biståndssökande medlemsstaten omedelbart och senast fem arbetsdagar efter beslutsdatumet upprätta en operativ plan i enlighet med artikel 8e."

13. Artikel 8e.1 ska ersättas med följande:

a) Led e, f och g ska ersättas med följande:

"e) Enheternas sammansättning och utplaceringen av övrig relevant personal.

f) Bestämmelser om ledning och kontroll, däribland namn och tjänstegrad för värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän som ansvarar för samarbetet med enheterna, särskilt för de gränsbevakningstjänstemän som leder enheterna under utplaceringstiden samt om enheternas plats i ledningsstrukturen.

g) Den tekniska utrustning som ska placeras ut tillsammans med enheterna, däribland uppgifter om särskilda krav på användningen, den personal som begärs, transport och logistik samt finansiella bestämmelser."

b) Följande led ska läggas till:

"h) Detaljerade bestämmelser om byråns omedelbara rapportering av händelser till styrelsen och till berörda nationella myndigheter.

i) Metoder för rapportering och utvärdering med riktlinjer för utvärderingsrapporten och sista datum för inlämnande av den slutliga utvärderingsrapporten i enlighet med artikel 3.3.

j) När det gäller operativa insatser till havs, specifik information om tillämpningen av relevant jurisdiktion och lagstiftningen i det geografiska område där den snabba insatsen ska äga rum, med hänvisningar till internationell rätt och unionsrätt om ingripande, sjöräddning och landsättning.

k) Närmare villkor för samarbete med tredjeländer, andra unionsbyråer och unionsorgan eller internationella organisationer."

14. I artikel 8h.1 ska inledningen ersättas med följande:

"1. Byrån ska fullt ut täcka följande kostnader som medlemsstaterna ådrar sig genom att ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för de syften som avses i artiklarna 3.1b, 8a och 8c:"

15. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Samarbete vid återsändande

1. Med iakttagande av unionens återsändandepolitik och i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (*), och utan att ifrågasätta besluten om återsändande, ska byrån lämna nödvändigt bistånd och på begäran från de deltagande medlemsstaterna även samordna eller organisera gemensamma insatser för återsändande i medlemsstaterna, bland annat genom chartring av flygplan för sådana insatser. Byrån ska finansiera eller medfinansiera insatser och projekt enligt denna punkt med anslag ur sin egen budget i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån. Byrån får också använda unionsmedel som är tillgängliga för återsändande. Byrån ska se till att det i stöd-avtalen med medlemsstaterna stipuleras att det ekonomiska stödet betalas ut under förutsättning att stadgan om de grundläggande rättigheterna följs.

1a. Byrån ska utarbeta en uppförandekod för återsändande av tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig i unionen, och denna kod ska tillämpas på alla gemensamma insatser för återsändande som byrån samordnar och ska beskriva gemensamma standardmetoder för att underlätta organisationen av insatser för gemensamma återsändanden, så att dessa genomförs humanitärt och med full respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet principen om den mänskliga värdigheten, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, rätten till frihet och säkerhet och rätten till skydd av personuppgifter och icke-diskrimineringsprincipen.

1b. Uppförandekoden ska ägna särskild uppmärksamhet åt skyldigheten i artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG att sörja för ett effektivt övervakningssystem vid återsändande, och åt den strategi för grundläggande fri- och rättigheter som avses i artikel 26a.1 i den här förordningen. Övervakning av gemensamma insatser för återsändande bör utföras på grundval av objektiva och transparenta kriterier och bör omfatta hela insatsen, från förberedelserna av avresan fram till dess att de återsända personerna överlämnas till mottagarlandet.

1c. Medlemsstaterna ska regelbundet informera byrån om sina behov av byråns bistånd eller samordning. Byrån ska upprätta en löpande operativ plan för att lämna de biståndssökande medlemsstaterna nödvändigt operativt stöd, däribland sådan teknisk utrustning som avses i artikel 7.1. Styrelsen ska i enlighet med artikel 24 på förslag från den verkställande direktören besluta om innehållet i och upplägget av den löpande operativa planen.

2. Byrån ska samarbeta med behöriga myndigheter i de tredjeländer som avses i artikel 14 för att fastställa de bästa metoderna för att skaffa fram resehandlingar och återsända tredjelandsmedborgare som uppehåller sig olagligt på medlemsstaternas territorium.

(*) EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.”

16. Artikel 10.2 ska ersättas med följande:

”2. De gästande tjänstemännen ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, följa unionsrätten och internationell rätt och ska iaktta de grundläggande fri- och rättigheterna samt värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.”

17. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

System för utbyte av information

Byrån får vidta de åtgärder som krävs för att underlätta utbyte med kommissionen och medlemsstaterna, och i förekommande fall även med de unionsorgan och byråer som avses i artikel 13, av information som är av relevans för dess arbetsuppgifter. Byrån ska utveckla och driva ett system som möjliggör utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med dessa aktörer, inklusive personuppgifter som avses i artiklarna 11a, 11b och 11c.

Byrån får vidta de åtgärder som krävs för att underlätta utbyte med Förenade kungariket och Irland av information som är av relevans för dess arbetsuppgifter, om informationen gäller verksamhet som dessa länder deltar i enligt artiklarna 12 och 20.5.”

18. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 11a

Uppgiftsskydd

Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på byråns behandling av personuppgifter.

Styrelsen ska fastställa bestämmelser för byråns tillämpning av förordning (EG) nr 45/2001, inklusive bestämmelser

som rör byråns uppgiftsskyddsombud. Bestämmelserna ska fastställas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen. Byrån får, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 11b och 11c, behandla personuppgifter för administrativa syften.

Artikel 11b

Behandling av personuppgifter i samband med gemensamma insatser för återsändande

1. När byrån utför sina uppgifter med att samordna och organisera medlemsstaternas gemensamma insatser för återsändande som avses i artikel 9, får den behandla personuppgifter för personer som är föremål för dessa gemensamma insatser för återsändande.

2. Behandlingen av sådana personuppgifter ska vara förenlig med principerna om nödvändighet och proportionalitet. Framför allt ska behandlingen vara strikt begränsad till sådana personuppgifter som krävs för syftena med den gemensamma insatsen för återsändande.

3. Personuppgifterna ska raderas så snart som syftet för vilka de samlades in har uppnåtts, och aldrig senare än tio dagar efter avslutandet av den gemensamma insatsen för återsändande.

4. Om personuppgifterna inte överförs till transportören av en medlemsstat, får byrån översända uppgifterna.

5. Denna artikel ska tillämpas i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 11a.

Artikel 11c

Behandling av personuppgifter som samlats in under gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba insatser

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet att samla in personuppgifter i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba insatser, och med förbehåll för de begränsningar som fastställs i punkterna 2 och 3, får byrån vidarebehandla personuppgifter som samlats in av medlemsstaterna under sådan insatsverksamhet och som överförs till byrån i syfte att bidra till säkerheten vid medlemsstaternas yttre gränser.

2. Byråns vidarebehandling av personuppgifter ska begränsas till personuppgifter för personer som av medlemsstaternas behöriga myndigheter på goda grunder misstänks för att vara inblandade i gränsöverskridande brottslig verksamhet, i underlättande av olaglig invandring eller i människohandel enligt definitionen i artikel 1.1 a–b i rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (*).

3. Byrån ska vidarebehandla personuppgifter enligt punkt 2 endast för följande syften:

a) Översändande, från fall till fall, till Europol eller unionens andra rättsvärdande organ, om inte annat anges i artikel 13.

b) Användning för att utarbeta riskanalyser enligt artikel 4. I de färdiga riskanalyserna ska uppgifterna vara avpersonifierade.

4. Personuppgifterna ska raderas så snart de har överförts till Europol eller andra unionsorgan eller använts för utarbetande av de riskanalyser som avses i artikel 4. Uppgifterna får under inga omständigheter lagras i mer än tre månader efter den dag då de samlades in.

5. Behandlingen av sådana personuppgifter ska vara förenlig med principerna om nödvändighet och proportionalitet. Det är fortfarande medlemsstaternas behöriga myndigheter som ansvarar för utredningar, och byrån får inte använda personuppgifterna i utredningssyfte.

Framför allt ska behandlingen vara strikt begränsad till sådana personuppgifter som krävs för de syften som avses i punkt 3.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001, ska det vara förbjudet att till tredjeländer eller andra tredje parter vidarebefordra eller på annat sätt meddela de personuppgifter som behandlats av byrån.

7. Denna artikel ska tillämpas i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 11a.

Artikel 11d

Säkerhetsbestämmelser för skyddet av säkerhets-skyddsklassificerade uppgifter och känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade

1. Byrån ska tillämpa kommissionens säkerhetsbestämmelser som anges i bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (**). Dessa bestämmelser ska bland annat tillämpas på de bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som antas av byrån.

2. Byrån ska tillämpa de säkerhetsprinciper för behandling av känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade enligt vad som anges i det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel och såsom det genomförts av kommissionen. Styrelsen ska fastställa bestämmelser för tillämpningen av dessa säkerhetsprinciper.

(*) EGT L 328, 5.12.2002, s. 17.

(**) EGT L 317, 3.12.2001, s. 1."

19. Artiklarna 13 och 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

Samarbete med unionens organ och byråer samt internationella organisationer

Byrån får samarbeta med Europol, Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra av unionens organ och byråer samt de internationella organisationer som har behörighet i frågor som omfattas av denna förordning, inom ramen för vad som avtalats med dessa organ i enlighet med relevanta bestämmelser i EUF-fördraget och bestämmelserna om dessa organs behörighet. Byrån ska informera Europaparlamentet om alla sådana arrangemang.

För att det ska vara möjligt att till andra av unionens organ eller byråer vidarebefordra de personuppgifter som behandlats av byrån eller på annat sätt tillkännage dem, krävs särskilda arrangemang för utbytet av personuppgifter och ett förhandsgodkännande av Europeiska datatillsynsmannen.

Byrån får även, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från övriga unionsorgan och byråer eller internationella organisationer att delta i den verksamhet som avses i artiklarna 3, 4 och 5, i den utsträckning observatörernas närvaro överensstämmer med målen för verksamheten, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörernas deltagande får endast äga rum med de berörda medlemsstaternas samtycke när det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 4 och 5 och endast med värdmedlemsstatens samtycke när det gäller den verksamhet som avses i artikel 3. Närmare regler för observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa plan som avses i artikel 3a.1. Observatörerna ska erhålla lämplig utbildning via byrån innan de deltar.

Artikel 14

Underlättande av det operativa samarbetet med tredjeländer och samarbetet med behöriga myndigheter i tredjeländer

1. I frågor som omfattas av byråns verksamhet, och i den omfattning som krävs för fullgörandet av dess uppgifter, ska byrån underlätta det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser, även med avseende på de mänskliga rättigheterna.

Byrån och medlemsstaterna ska iakttä normer och standarder som minst motsvarar dem som fastställs i unionslagstiftningen även när samarbetet med tredjeländer äger rum på dessa länders territorier.

Samarbetet med tredjeländer ska göra det möjligt att främja europeiska normer för gränsbevakning, däribland respekten för de grundläggande fri- och rättigheterna och den mänskliga värdigheten.

2. Byrån får samarbeta med de myndigheter i tredjeländer som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning inom ramen för vad som avtalats med dessa myndigheter i enlighet med relevanta bestämmelser i EUF-fördraget. Samarbetsarrangemangen ska enbart gälla förvaltningen av det operativa samarbetet.

3. Byrån har rätt att placera ut sina sambandsmän, vilka bör åtnjuta högsta möjliga skydd när de utför sina uppgifter, i tredjeland. De ska ingå i medlemsstaternas lokala eller regionala nätverk av sambandsmän för invandring som inrättats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (*). Sambandsmän ska endast utplaceras i tredjeländer vars gränsförvaltningsmetoder följer miniminormer för mänskliga rättigheter. Deras utplacering ska godkännas av styrelsen. Inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser, bör utplacering i första hand ske i sådana tredjeländer som enligt riskanalyserna kan utgöra ursprungsländer eller transiteringsländer för olaglig invandring. Byrån får även i utbyte ta emot sambandsmän från dessa tredjeländer under en begränsad tid. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören årligen besluta om prioriteringarna i enlighet med artikel 24.

4. Byråns sambandsmän ska i enlighet med unionsrätten och med full respekt för de grundläggande rättigheterna upprätta och underhålla kontakter med behöriga myndigheter i det tredjeland där de är placerade för att bidra till att förebygga och bekämpa olaglig invandring och främja återvändande av personer som invandrat olagligen.

5. Byrån kan få unionsfinansiering i enlighet med gällande bestämmelser för de instrument som inrättats till stöd för unionens politik för yttre förbindelser. Byrån får inleda och finansiera projekt för tekniskt bistånd i tredjeland i frågor som omfattas av denna förordning.

6. Byrån får även, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från tredjeländer att delta i den verksamhet som avses i artiklarna 3, 4 och 5, i den utsträckning deras närvaro överensstämmer med målen för denna verksamhet, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörernas deltagande får endast äga rum med de berörda medlemsstaternas samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artik-

larna 4 och 5, och endast med värdmedlemsstatens samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artikel 3. Närmare regler för observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa plan som avses i artikel 3a.1. Observatörerna ska erhålla lämplig utbildning via byrån innan de deltar.

7. När medlemsstaterna ingår bilaterala avtal med tredjeländer i enlighet med artikel 2.2 får avtalen innehålla bestämmelser om byråns roll och befogenheter, i synnerhet om hur medlemmar i de enheter som placeras ut av byrån ska utöva sina befogenheter i samband med de gemensamma insatser eller pilotprojekt som avses i artikel 3.

8. Den verksamhet som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel kräver ett förhandsyttrande från kommissionen och Europaparlamentet ska så snart som möjligt ges fullständig information om denna verksamhet.

(*) EUT L 64, 2.3.2004, s. 1."

20. I artikel 15 ska första stycket ersättas med följande:

"Byrån ska vara ett unionsorgan. Den ska vara en juridisk person."

21. Följande artikel ska införas:

"Artikel 15a

Överenskommelse om säte

De nödvändiga arrangemangen beträffande byråns lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som är tillämpliga på den verkställande direktören, vice verkställande direktören, ledamöterna i styrelsen, byråns personal och deras familjemedlemmar i den medlemsstaten ska fastställas i en överenskommelse om sätet mellan byrån och den medlemsstat där den har sitt säte. Överenskommelsen om sätet ska ingås efter godkännande av styrelsen. Den medlemsstat där byrån har sitt säte bör tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att byrån ska kunna fungera på ett ändamålsenligt sätt, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser."

22. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Vid genomförandet av artikel 3b.5 måste den som utses till samordnare i enlighet med artikel 8g vara en sådan anställd vid byrån som omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska unionen eller avdelning II i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen. Vid genomförandet av artikel 3b.3 får bara nationella experter som medlemsstaterna utstationerar vid byrån knytas till de europeiska gränskontrollenheterna. Byrån ska utse de nationella experter som ska knytas till de europeiska gränskontrollenheterna i enlighet med den artikeln.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”4. Styrelsen ska i samförstånd med kommissionen anta nödvändiga tillämpningsföreskrifter i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska unionen.

5. Styrelsen får anta bestämmelser som tillåter nationella experter från medlemsstaterna att utstationeras vid byrån. Sådana bestämmelser ska ta hänsyn till kraven i artikel 3b.3, i synnerhet det faktum att experterna betraktas som gästande tjänstemän och har de uppgifter och befogenheter som anges i artikel 10. Bestämmelserna ska innehålla föreskrifter om utplaceringsvillkoren.”

23. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led h ska ersättas med följande:

”h) fastställa byråns organisationsstruktur och anta byråns personalpolitik, i synnerhet den fleråriga personalpolitiska planen. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 om rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (*), ska den fleråriga personalpolitiska planen tillställas först kommissionen och efter det att kommissionen avgivit ett positivt yttrande även budgetmyndigheten.

(*) EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.”

ii) Följande led ska läggas till:

”i) Anta byråns fleråriga plan som ska beskriva huvuddragen i den långsiktiga strategin för byråns framtida verksamhet.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Styrelsen får ge råd till den verkställande direktören i alla frågor som strikt hänför sig till utvecklingen av den operativa förvaltningen av de yttre gränserna, däribland sådan forskningsrelaterad verksamhet som avses i artikel 6.”

24. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska den sista meningen ersättas med följande:

”Mandatperioderna ska kunna förlängas.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska delta i byråns verksamhet. De ska ha var sin företrädare och var sin suppleant i styrelsen. I tillämpliga bestämmelser i deras associeringsavtal har arrangemang utarbetats om bland annat på vilket sätt och i vilken utsträckning dessa länder kommer att delta i byråns verksamhet samt de närmare reglerna för deras deltagande, inklusive bestämmelser om finansiella bidrag och personal.”

25. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Europaparlamentet eller rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om utförandet av sina arbetsuppgifter, särskilt när det gäller genomförandet och övervakningen av strategin för de grundläggande fri- och rättigheterna, byråns allmänna rapport för föregående år, arbetsprogrammet för kommande år och den fleråriga plan för byrån som avses i artikel 20.2 i.”

b) I punkt 3 ska följande led läggas till:

”g) Sörja för att de operativa planer som avses i artiklarna 3a och 8e genomförs.”

26. Följande artikel ska införas:

"Artikel 26a

Strategin för grundläggande fri- och rättigheter

1. Byrån ska utarbeta, vidareutveckla och genomföra sin strategi för grundläggande fri- och rättigheter. Byrån ska inrätta en effektiv mekanism för att övervaka att de grundläggande fri- och rättigheterna respekteras i all verksamhet vid byrån.

2. Byrån ska inrätta ett rådgivande forum för att bistå den verkställande direktören och styrelsen i frågor om grundläggande fri- och rättigheter. Byrån ska uppmana Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Förenta nationernas höga flyktingkommissariat och andra relevanta organisationer att delta i det rådgivande forumet. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen besluta om sammansättningen och arbetsmetoderna för det rådgivande forumet samt om formerna för överföring av information till det rådgivande forumet.

Det rådgivande forumet ska höras om vidareutvecklingen och genomförandet av strategin för grundläggande fri- och rättigheter, uppförandekoden och den gemensamma grundplanen.

Det rådgivande forumet ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet. Den rapporten ska göras allmänt tillgänglig.

3. Styrelsen ska utse ett ombud för grundläggande fri- och rättigheter, och detta ombud ska ha erforderlig kompetens och erfarenhet på området grundläggande fri- och rättigheter. Han eller hon ska utöva sitt uppdrag som ombud för grundläggande fri- och rättigheter på ett oberoende

sätt och rapportera direkt till styrelsen och det rådgivande forumet. Rapporterna ska lämnas regelbundet och därigenom bidra till mekanismen för övervakning av de grundläggande fri- och rättigheterna.

4. Ombudet för grundläggande fri- och rättigheter och det rådgivande forumet ska ha tillgång till alla uppgifter om respekten för de grundläggande fri- och rättigheterna i samband med byråns samtliga verksamhet."

27. I artikel 33 ska följande punkter införas:

"2a. Den första utvärderingen efter ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2011 av den 25 oktober 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) (*) ska även innehålla en analys av behovet av att ytterligare stärka samordningen av förvaltningen av medlemsstaternas yttre gränser, inbegripet möjligheten att skapa ett europeiskt system av gränsbevakningstjänstemän.

2b. Utvärderingen ska innehålla en särskild analys av hur stadgan om de grundläggande rättigheterna följts vid tillämpningen av den förordningen.

(*) EUT L 304, 22.11.2011, s. 1."

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 25 oktober 2011.

På Europaparlaments vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

M. DOWGIELEWICZ

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1169/2011**av den 25 oktober 2011**

om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I artikel 169 i fördraget om Europeiska unionens funk-
tionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att unionen ska bidra
till att en hög konsumentskyddsnivå uppnås genom åtgärder som beslutas enligt artikel 114 i detta.

(2) Den fria rörligheten för säkra och hälsosamma livsmedel
är en väsentlig del av den inre marknaden och bidrar i
hög grad till att skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande och till att tillvarata deras sociala och ekonomiska intressen.

(3) För att uppnå en hög hälsoskyddsnivå för konsumenten
och garantera deras rätt till information bör det säkerställas att konsumenterna får lämplig information om de livsmedel som de konsumerar. Konsumenternas val kan påverkas av bland annat hälsomässiga, ekonomiska, miljömässiga, sociala och etiska överväganden.

(4) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽³⁾ är det en allmän princip i livsmedelslagstiftningen att ge konsumenterna möjlighet att göra informerade val om de livsmedel de konsumerar och att förhindra förfaranden som kan vilsledda konsumenten.

(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden ⁽⁴⁾ omfattar vissa aspekter av tillhandahållande av information till konsumenterna, särskilt för att förhindra vilsledande handlingar och underlåtenhet att lämna information. De allmänna principerna om otillbörliga affärsmetoder bör kompletteras med särskilda bestämmelser om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna.

(6) Unionsbestämmelser om livsmedelsmärkning som gäller alla livsmedel fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽⁵⁾. Större delen av bestämmelserna i det direktivet är från 1978 och bör därför uppdateras.

(7) I rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel ⁽⁶⁾ fastställs bestämmelser om innehållet i och presentationen av näringsinformation på färdigförpackade livsmedel. Enligt dessa bestämmelser är det frivilligt att uppge näringsinformation, om inte ett näringsrelaterat påstående angående livsmedlet görs. Större delen av bestämmelserna i det direktivet är från 1990 och bör därför uppdateras.

(8) De allmänna märkningskraven kompletteras med ett antal bestämmelser som gäller alla livsmedel under vissa omständigheter eller vissa kategorier av livsmedel. Det finns dessutom ett antal särskilda bestämmelser som gäller vissa livsmedel.

⁽¹⁾ EUT C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 juni 2010 (EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 187) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 21 februari 2011 (EUT C 102 E, 2.4.2011, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 juli 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 september 2011.

⁽³⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

- (9) Även om de ursprungliga målen för, och de centrala delarna i, den nuvarande lagstiftningen om märkning ännu är giltiga, är det nödvändigt att effektivisera lagstiftningen för att säkerställa förenklad efterlevnad och större tydlighet för berörda parter och att modernisera den för att beakta ny utveckling på livsmedelsinformationsområdet. Denna förordning syftar både till att tjäna den inre marknadens intressen genom förenklad lagstiftning, klarare rättsläge och minskad byråkrati och till att underlätta för medborgarna genom krav på tydlig, förståelig och läsbar märkning av livsmedel.
- (10) Det finns ett intresse bland allmänheten för sambandet mellan kost och hälsa samt för valet av en lämplig kost som passar den enskildes behov. I kommissionens vitbok av den 30 maj 2007 om en EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma (nedan kallad *kommissionens vitbok*) framhålls att näringsdeklarationer är ett viktigt sätt att informera konsumenterna om livsmedels sammansättning och hjälpa dem att göra informerade val. I kommissionens meddelande av den 13 mars 2007 "EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013 – Starkare konsumenter, högre välbefinnande för konsumenterna och ett effektivt konsumentskydd" understryks att konsumenternas möjlighet att göra ett informerat val är avgörande för såväl effektiv konkurrens som konsumenternas välbefinnande. Kunskap om grundläggande näringsprinciper och ändamålsenlig näringsinformation på livsmedel skulle göra det betydligt enklare för konsumenten att göra sådana informerade val. Utbildnings- och informationskampanjer är ett viktigt verktyg för att förbättra konsumenternas förståelse av livsmedelsinformationen.
- (11) För att öka rättssäkerheten och säkerställa rationell och konsekvent tillämpning, är det lämpligt att upphäva direktiven 90/496/EEG och 2000/13/EG och ersätta dem med en enda förordning som ger konsumenterna och andra berörda parter säkerhet och minskar den administrativa bördan.
- (12) För tydlighetens skull bör andra horisontella rättsakter upphävas och inarbetas i denna förordning, nämligen kommissionens direktiv 87/250/EEG av den 15 april 1987 om märkning som anger alkoholhalten efter volym i alkoholhaltiga drycker som är avsedda för konsumenten ⁽¹⁾, kommissionens direktiv 1999/10/EG av den 8 mars 1999 om undantag från bestämmelserna i artikel 7 i rådets direktiv 79/112/EEG angående märkning av livsmedel ⁽²⁾, kommissionens direktiv 2002/67/EG av den 18 juli 2002 om märkning av livsmedel som innehåller kinin och livsmedel som innehåller koffein ⁽³⁾, kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 av den 31 mars 2004 om märkning av livsmedel och livsmedels ingredienser med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler och/eller fytostanolestrar ⁽⁴⁾
- samt kommissionens direktiv 2008/5/EG av den 30 januari 2008 om att andra uppgifter än de som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG ska anges på märkningen av vissa livsmedel ⁽⁵⁾.
- (13) Det är nödvändigt att fastställa gemensamma definitioner, principer, krav och förfaranden för att skapa en tydlig ram och en gemensam grund för unionsåtgärder och nationella åtgärder i fråga om livsmedelsinformation.
- (14) För att på ett allsidigt och utvecklingsinriktat sätt kunna tillhandahålla konsumenterna information om de livsmedel som de konsumerar, bör det finnas en bred definition av lagstiftning om livsmedelsinformation som omfattar både allmänna och särskilda bestämmelser samt en bred definition av livsmedelsinformation som även omfattar information som ges på andra sätt än på etiketten.
- (15) Unionsbestämmelserna bör endast tillämpas på företag, ett begrepp som förutsätter en viss kontinuitet i verksamheten och ett visst mått av organisation. Verksamhet som tillfällig hantering och leverans av livsmedel, servering av måltider och försäljning av livsmedel av privatpersoner i samband med exempelvis välgörenhetsevenemang eller lokala marknader och sammankomster bör inte omfattas av denna förordning.
- (16) Lagstiftningen om livsmedelsinformation bör vara tillräckligt flexibel för att kunna anpassas till nya informationskrav från konsumenterna och säkerställa balans mellan skyddet av den inre marknaden och hänsyn till konsumenternas olika uppfattning i medlemsstaterna.
- (17) Det huvudsakliga syftet med kravet på obligatorisk livsmedelsinformation bör vara att ge konsumenterna möjlighet att identifiera ett livsmedel och använda det på lämpligt sätt samt att göra val som passar deras individuella kostbehov. I detta syfte bör livsmedelsföretagarna göra den informationen mer lättillgänglig för personer med nedsatt syn.
- (18) För att lagstiftningen om livsmedelsinformation ska kunna anpassas till konsumenternas ändrade behov av information, bör man vid överväganden om behovet av obligatorisk livsmedelsinformation även ta hänsyn till att flertalet konsumenter vill att vissa uppgifter lämnas.
- (19) Nya obligatoriska krav på livsmedelsinformation bör emellertid endast införas om och när så är nödvändigt, i enlighet med principerna om subsidiaritet, proportionalitet och hållbarhet.

⁽¹⁾ EGT L 113, 30.4.1987, s. 57.

⁽²⁾ EGT L 69, 16.3.1999, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 191, 19.7.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 97, 1.4.2004, s. 44.

⁽⁵⁾ EUT L 27, 31.1.2008, s. 12.

- (20) Lagstiftning om livsmedelsinformation bör förbjuda användning av information som skulle kunna vilseleda konsumenten, särskilt när det gäller vad som är utmärkande för livsmedlet, dess effekter eller andra egenskaper, eller som tillskriver livsmedel medicinska egenskaper. Detta förbud bör för att vara verksamt även gälla reklam för och presentation av livsmedel.
- (21) För att förhindra en fragmentering av bestämmelserna om livsmedelsföretagarnas skyldigheter när det gäller livsmedelsinformation bör deras skyldigheter på detta område förtydligas. Detta förtydligande bör vara förenligt med det ansvar gentemot konsumenten som avses i artikel 17 i förordning (EG) nr 178/2002.
- (22) En förteckning bör upprättas över alla obligatoriska uppgifter som i princip bör tillhandahållas för alla livsmedel som är avsedda för slutkonsumenter och storhushåll. I denna förteckning bör de uppgifter som redan krävs enligt befintlig unionslagstiftning behållas, med tanke på att detta allmänt anses vara ett värdefullt regelverk för konsumentinformation.
- (23) För att man ska kunna beakta förändringar och utveckling på livsmedelsinformationsområdet, bör kommissionen få befogenhet att tillåta att vissa uppgifter tillhandahålls på alternativa sätt. Samråd med berörda parter bör underlätta snabba och målinriktade ändringar av krav på livsmedelsinformation.
- (24) Vissa ingredienser eller andra ämnen eller produkter (till exempel processhjälpmedel) som används vid tillverkningen av livsmedel och fortfarande finns kvar i livsmedlet kan orsaka allergi eller intolerans hos en del människor, och vissa av dessa allergier och intoleranser utgör en hälsorisk för de drabbade. Det är viktigt att det lämnas uppgifter om förekomsten av livsmedelstillsatser, processhjälpmedel och andra ämnen eller produkter med vetenskapligt påvisad allergi- eller intoleransframkallande effekt, så att framför allt konsumenter som lider av allergi eller intolerans mot ett livsmedel kan göra informerade val som är säkra för dem.
- (25) För att informera konsumenterna om förekomsten av konstruerade nanomaterial är det lämpligt att fastställa en definition av konstruerade nanomaterial. Med tanke på att ett livsmedel som innehåller eller består av konstruerade nanomaterial kan vara ett nytt livsmedel bör det lämpliga regelverket för den definitionen beaktas i samband med den kommande översynen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedels ingredienser ⁽¹⁾.
- (26) Livsmedelsetiketter bör vara tydliga och begripliga för att hjälpa konsumenter som vill göra mer informerade livsmedels- och kostval. Studier visar att god läsbarhet är en viktig faktor för att öka möjligheten att informationen i märkningen påverkar konsumenterna och att oläsbar produktinformation är en av de huvudsakliga orsakerna till att konsumenter är missnöjda med livsmedelsetiketter. En övergripande strategi bör därför utarbetas för att ta hänsyn till alla aspekter som rör läsbarhet, bland annat typsnitt, färg och kontrast.
- (27) För att säkerställa att livsmedelsinformation ges är det nödvändigt att beakta samtliga sätt att tillhandahålla konsumenter livsmedel, även distansförsäljning av livsmedel. Även om det står klart att livsmedel som säljs på distans bör uppfylla samma informationskrav som livsmedel som säljs i affärer, är det nödvändigt att klargöra att den relevanta obligatoriska livsmedelsinformationen också i dessa fall bör finnas tillgänglig innan köpet avslutas.
- (28) Den teknologi som används för nedfrysningen av livsmedel har utvecklats avsevärt under de senaste årtiondena och används nu i stor utsträckning både för att förbättra rörligheten för varor på unionens inre marknad och för att minska riskerna för livsmedelssäkerheten. Nedfrysningen och efterföljande upptining av vissa livsmedel, särskilt kött- och fiskeriprodukter, begränsar emellertid möjligheterna att använda dem igen och kan även påverka deras säkerhet, smak och fysiska kvalitet. Andra produkter, särskilt smör, påverkas däremot inte på detta sätt av att frysas ned. Därför bör slutkonsumenterna få lämplig information om en produkt som har tinats upp.
- (29) Uppgift om ett livsmedels ursprungsland eller härkomstplats bör lämnas, om avsaknad av denna uppgift sannolikt kan vilseleda konsumenterna i fråga om produktens rätta ursprungsland eller härkomstplats. Uppgift om ursprungsland eller härkomstplats bör alltid lämnas på ett sätt som inte vilseleder konsumenten och baseras på tydligt fastställda kriterier som säkerställer lika villkor för näringslivet och förbättrar konsumenternas möjlighet att förstå informationen om ett livsmedels ursprungsland eller härkomstplats. Dessa kriterier bör inte gälla uppgifter relaterade till livsmedelsföretagarens namn eller adress.
- (30) I vissa fall kan livsmedelsföretagare vilja ange ett livsmedels ursprung frivilligt för att fästa konsumenternas uppmärksamhet på varans kvaliteter. Även dessa uppgifter bör uppfylla de harmoniserade kriterierna.

⁽¹⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (31) I unionen är ursprungsmärkning, till följd av krisen kring bovin spongiform encefalopati, för närvarande obligatorisk för nötkött och nötköttsprodukter⁽¹⁾ och detta har skapat förväntningar från konsumenternas sida. Kommissionens konsekvensanalys bekräftar att köttets ursprung förefaller vara den viktigaste frågan för konsumenterna. Det finns flera slag av kött som konsumeras i stor mängd i unionen, till exempel kött från svin, får, get och fjäderfä. Det är därför lämpligt att införa obligatorisk ursprungsmärkning för sådana produkter. De specifika kraven på ursprungsmärkningen kan skilja sig åt beroende på slag av kött alltefter djurartens egenskaper. Det är lämpligt att genom genomförandeföreskrifter införa obligatoriska krav som kan variera beroende på vilket slag av kött det är fråga om, med beaktande av proportionalitetsprincipen och den administrativa bördan för livsmedelsföretagarna och tillsynsmyndigheterna.
- (32) Obligatoriska bestämmelser om ursprung har utvecklats på grundval av ett vertikalt synsätt till exempel när det gäller honung⁽²⁾, frukt och grönsaker⁽³⁾, fisk⁽⁴⁾, nötkött och nötköttsprodukter⁽⁵⁾ och olivolja⁽⁶⁾. Det finns ett behov av att undersöka möjligheten att även kräva obligatorisk ursprungsmärkning för andra livsmedel. Det är därför lämpligt att uppmana kommissionen att utarbeta rapporter som täcker följande livsmedel: kött av annat slag än nötkött, kött från svin, får, get och fjäderfä, mjölk, mjölk som ingår som ingrediens i mejeriprodukter, kött som används som ingrediens, obearbetade livsmedel, livsmedel med en enda ingrediens och ingredienser som utgör mer än 50 % av ett livsmedel. Mjölk är ett av de livsmedel för vilka ursprungsmärkning anses vara av särskilt intresse och kommissionens rapport om detta livsmedel bör göras tillgänglig så snart som möjligt. Kommissionen kan på grundval av slutsatserna i sådana rapporter vid behov lägga fram förslag om ändring av relevanta unionsbestämmelser eller ta nya initiativ områdesvis.
- (33) Unionens bestämmelser om ursprung som inte medför förmånsbehandling fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁷⁾ och dess tillämpningsföreskrifter i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁸⁾. Ett livsmedels ursprungsland kommer att fastställas enligt dessa bestämmelser, som livsmedelsföretagare och myndigheter känner till väl och som därför bör underlätta genomförandet av dem.
- (34) Näringsdeklarationen för ett livsmedel innehåller uppgifter om innehållet av energi och vissa näringsämnen i livsmedel. Obligatorisk näringsinformation på förpackningen bör stödja näringsrelaterade åtgärder som vidtas inom ramen för en folkhälsopolitik och som kan omfatta vetenskapliga rekommendationer för utbildning av allmänheten i näringsfrågor och främja informerade livsmedelsval.
- (35) För att produkter i olika förpackningsstorlekar lättare ska kunna jämföras är det lämpligt att näringsdeklarationen fortfarande obligatoriskt anges per 100 g eller 100 ml samt att ytterligare uppgifter per portion tillåts i förekommande fall. Om livsmedlet är färdigförpackat och innehåller enskilda portioner eller konsumtionsenheter bör det därför vara tillåtet att utöver uppgiften per 100 g eller per 100 ml även ange en näringsdeklaration per portion eller per konsumtionsenhet. För att möjliggöra jämförbara uppgifter om portioner eller konsumtionsenheter bör dessutom kommissionen ges befogenhet att anta bestämmelser om hur näringsdeklarationer per portion eller per konsumtionsenhet för särskilda livsmedelskategorier ska uttryckas.
- (36) I kommissionens vitbok framhålls vissa näringsämnen som påverkar folkhälsan, till exempel mättat fett, sockerarter eller natrium. Det är därför lämpligt att kraven på obligatorisk näringsinformation beaktar dessa ämnen.
- (37) Eftersom ett av målen för denna förordning är att ge slutkonsumenten en grund på vilken den kan göra informerade val är det i detta hänseende viktigt att säkerställa att slutkonsumenten enkelt kan förstå den information som finns i märkningen. Det är därför lämpligt att i märkningen använda termen *salt* i stället för den motsvarande termen för näringsämnet, nämligen *natrium*.
- (38) För att säkerställa att unionslagstiftningen är konsekvent och enhetlig bör frivilliga näringspåståenden och hälsopåståenden på livsmedelsetiketter göras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel⁽⁹⁾.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung (EGT L 10, 12.1.2002, s. 47).
- ⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker (EUT L 350, 31.12.2007, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter (EGT L 17, 21.1.2000, s. 22).
- ⁽⁵⁾ Förordning (EG) nr 1760/2000.
- ⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1019/2002 av den 13 juni 2002 om saluföringsnormer för olivolja (EGT L 155, 14.6.2002, s. 27).
- ⁽⁷⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.
- ⁽⁸⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.
- ⁽⁹⁾ EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (39) För att undvika onödiga bördor för livsmedelsföretagare bör vissa kategorier livsmedel, vilka är obearbetade eller för vilka näringsinformation inte är en avgörande faktor vid konsumenternas köpbeslut, eller vilkas förpackning är så liten att det inte går att tillgodose märkningskravet, undantas från kravet på en obligatorisk näringsdeklaration, såvida det inte i annan unionslagstiftning föreskrivs att sådan information måste uppges.
- (40) Med tanke på alkoholhaltiga dryckers särskilda karaktär är det lämpligt att uppmana kommissionen att ytterligare undersöka informationskraven för dessa produkter. Därför bör kommissionen, med beaktande av behovet av att säkerställa samstämmighet med annan relevant unionspolitik, senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft utarbeta en rapport om i vad mån kraven på att lämna information om ingredienser och näringsinformation ska tillämpas på alkoholhaltiga drycker. Med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 5 september 2007 om en EU-strategi för att stödja medlemsstaterna i arbetet med att minska de alkoholrelaterade skadorna⁽¹⁾, Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾, kommissionens arbete och allmänhetens oro över alkoholrelaterade skador, särskilt bland unga och utsatta konsumenter, bör kommissionen dessutom, efter samråd med berörda parter och medlemsstaterna, undersöka huruvida det behövs en definition av drycker som exempelvis "alkoläsk", som riktar sig specifikt till ungdomar. Vid behov bör kommissionen även föreslå särskilda krav för alkoholhaltiga drycker inom ramen för denna förordning.
- (41) Näringsinformationen bör vara enkel och lätt att förstå för att kunna tilltala genomsnittskonsumenten och tjäna det informationssyfte för vilket den lämnas, även med tanke på nuvarande kunskaper om näringsfrågor. Att delvis ge näringsinformationen i det huvudsakliga synfältet, allmänt kallat förpackningens framsida, och delvis på en annan sida, exempelvis förpackningens baksida, skulle kunna förvirra konsumenterna. Därför bör näringsdeklarationen finnas i ett och samma synfält. Dessutom bör de viktigaste delarna av näringsinformationen kunna upprepas frivilligt i det huvudsakliga synfältet för att hjälpa konsumenterna att enkelt se den viktigaste näringsinformationen när de köper livsmedel. Ett fritt val när det gäller den information som får upprepas skulle kunna förvirra konsumenterna. Därför är det nödvändigt att klargöra vilken information som får upprepas.
- (42) För att uppmuntra livsmedelsföretagare att frivilligt lämna de uppgifter som förekommer i näringsdeklarationen även för livsmedel som kan undantas från krav på näringsdeklaration, till exempel alkoholhaltiga drycker och livsmedel som inte är färdigförpackade, bör det vara möjligt att endast uppgä begränsade delar av näringsdeklarationen. Det är icke desto mindre lämpligt att tydligt fastslå vilka uppgifter som får lämnas frivilligt för att undvika att konsumenterna vilseleds på grund av livsmedelsföretagarnas fria val.
- (43) På senare tid har sättet att uttrycka näringsdeklarationen utvecklats av vissa medlemsstater och organ i livsmedelsbranschen, så att den ges på annat sätt än per 100 g, per 100 ml eller per portion, eller presenteras med hjälp av grafiska former eller symboler. Sådana andra uttrycks- och presentationsformer kan hjälpa konsumenterna att förstå näringsdeklarationen bättre. Det finns emellertid inte tillräckligt med uppgifter från hela unionen om hur genomsnittskonsumenten förstår och använder andra uttrycks- och presentationsformer av informationen. Det är därför lämpligt att tillåta att olika uttrycks- och presentationsformer utvecklas utifrån de kriterier som fastställs i denna förordning och att uppmana kommissionen att utarbeta en rapport om hur dessa uttrycks- och presentationsformer används, vilken effekt de har på den inre marknaden och huruvida ytterligare harmonisering är lämplig.
- (44) För att bistå kommissionen vid utarbetandet av den rapporten bör medlemsstaterna förse kommissionen med relevant information om användningen av andra uttrycks- och presentationsformer för näringsdeklaration på marknaden i deras territorium. Medlemsstaterna bör för att kunna göra detta ges befogenhet att begära av de livsmedelsföretagare som på marknaden i deras territorium släpper ut livsmedel med andra uttrycks- och presentationsformer att de anmäler till de nationella myndigheterna att sådana andra former används och att de lämnar relevanta motiveringar avseende uppfyllandet av de krav som föreskrivs i denna förordning.
- (45) Det är önskvärt att se till att det råder viss konsekvens i utvecklingen av andra uttrycks- och presentationsformer för näringsdeklarationer. Det är därför lämpligt att främja ständigt utbyte av bästa praxis och erfarenheter mellan medlemsstaterna och med kommissionen och att uppmuntra berörda parter att delta i dessa utbyten.
- (46) Deklarationen i samma synfält av mängden näringsämnen och jämförelseindikatorer i en lätt igenkännlig form för att möjliggöra en bedömning av ett livsmedels näringsgenskaper bör i sin helhet betraktas som en del av näringsdeklarationen och bör inte behandlas som en grupp enskilda påståenden.

(1) EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 160.

(2) EUT C 77, 31.3.2009, s. 81.

- (47) Erfarenheten visar att frivillig livsmedelsinformation ofta utformas på ett sätt som försämrar den obligatoriska livsmedelsinformationens tydlighet. Det bör därför fastställas kriterier som hjälper livsmedelsföretagare och tillsynsmyndigheter att nå en balans mellan obligatorisk och frivillig livsmedelsinformation.
- (48) Medlemsstaterna bör få behålla rätten att, beroende på lokala faktiska förhållanden och omständigheter, fastställa bestämmelser om tillhandahållande av information om livsmedel som inte är färdigförpackade. Även om konsumenternas krav på annan information i dessa fall är begränsade, anses uppgifter om potentiella allergener vara mycket viktiga. Det finns uppgifter som tyder på att de flesta fallen av livsmedelsallergi kan spåras till livsmedel som inte är färdigförpackade. Information om potentiella allergener bör därför alltid tillhandahållas konsumenterna.
- (49) Medlemsstaterna bör inte kunna anta nationella bestämmelser på de områden som specifikt harmoniseras genom denna förordning om detta inte tillåts i unionslagstiftningen. Denna förordning bör inte hindra medlemsstaterna från att anta nationella åtgärder på de områden som inte specifikt harmoniseras genom förordningen. Dessa åtgärder bör dock inte förbjuda, hindra eller begränsa den fria rörligheten för varor som är i överensstämmelse med denna förordning.
- (50) Konsumenterna i unionen visar allt större intresse för hur unionens djurskyddsbestämmelser tillämpas i samband med slakt, till exempel om djuren bedövas innan de slaktas. Därför bör man i samband med en framtida unionsstrategi för djurskydd och djurs välbefinnande överväga en studie om lämpligheten i att ge konsumenterna relevant information om bedövning av djur.
- (51) Bestämmelserna om livsmedelsinformation bör kunna anpassas till sociala, ekonomiska och tekniska förhållanden som ändras snabbt.
- (52) Medlemsstaterna bör i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾ utföra offentliga kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i den här förordningen efterlevs.
- (53) Hänvisningar till direktiv 90/496/EEG i förordning (EG) nr 1924/2006 och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel⁽²⁾ bör uppdateras, så att hänsyn tas till den här förordningen. Förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (54) Oregelbunden och ofta förekommande uppdatering av krav på livsmedelsinformation kan medföra betydande administrativa bördor för livsmedelsföretagen, särskilt för små och medelstora företag. Det är därför lämpligt att se till att åtgärder som kan antas av kommissionen enligt de befogenheter den tilldelas genom denna förordning blir tillämpliga på samma dag varje kalenderår efter en lämplig övergångsperiod. Undantag från denna princip bör tillåtas i nödsituationer, om syftet med den berörda åtgärden är att skydda folkhälsan.
- (55) För att livsmedelsföretagare ska ha möjlighet att anpassa märkningen av sina produkter till de nya krav som införs genom denna förordning är det viktigt att föreskriva lämpliga övergångsperioder för tillämpningen av denna förordning.
- (56) Med hänsyn till de betydande ändringar i kraven på näringsmärkningen som införs genom denna förordning, särskilt ändringar avseende innehållet i näringsdeklarationen, är det lämpligt att livsmedelsföretagarna tillåts börja tillämpa denna förordning före dess tillämpningsdag.
- (57) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (58) Befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen när det gäller bl.a. tillhandahållandet av vissa obligatoriska uppgifter på annat sätt än på förpackningen eller etiketten, förteckningen över livsmedel som inte behöver åtföljas av en ingrediensförteckning, översynen av förteckningen över ämnen eller produkter som orsakar allergi eller intolerans, eller förteckningen över näringsämnen som får anges frivilligt. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds till Europaparlamentet och rådet samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 404, 30.12.2006, s. 26.

(59) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för bland annat uttrycksformerna för en eller flera uppgifter i form av piktogram eller symboler i stället för ord eller siffror, sättet att ange datum för minsta hållbarhet, sättet att ange ursprungsland eller härkomstplats för kött, de deklarerade värdenas noggrannhet när det gäller näringsdeklarationen, eller angivandet av näringsmängd per portion eller konsumtionsenhet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning ger en grund för säkerställande av en hög konsumentskyddsnivå när det gäller livsmedelsinformation, med beaktande av att konsumenterna uppfattar information olika och har olika behov av information, samtidigt som den säkerställer att den inre marknaden fungerar smidigt.

2. I denna förordning fastställs allmänna principer, krav och ansvarsområden i fråga om livsmedelsinformation, i synnerhet livsmedelsmärkning. I förordningen fastställs metoder som ska säkerställa konsumenternas rätt till information och förfaranden för tillhandahållande av livsmedelsinformation, med beaktande av behovet av tillräcklig flexibilitet för att kunna reagera på framtida utveckling och nya informationskrav.

3. Denna förordning ska tillämpas på livsmedelsföretagare i alla steg i livsmedelskedjan där deras verksamhet rör tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna. Den ska tillämpas på alla livsmedel som är avsedda för slutkonsumenter, inklusive livsmedel som tillhandahålls av storhushåll och livsmedel som är avsedda för storhushåll.

Förordningen ska tillämpas på cateringtjänster som utförs av transportföretag om avfärden sker från en medlemsstat där fördragen är tillämpliga.

4. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de märkningskrav som föreskrivs i särskilda unionsbestämmelser om vissa livsmedel.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) Definitionerna av *livsmedel*, *livsmedelslagstiftning*, *livsmedelsföretag*, *livsmedelsföretagare*, *detaljhandel*, *utsläppande på marknaden* och *slutkonsument* i artikel 2 och artikel 3.1–3.3, 3.7, 3.8 och 3.18 i förordning (EG) nr 178/2002.
- b) Definitionerna av *bearbetning*, *obearbetade produkter* och *bearbetade produkter* i artikel 2.1 m, n och o i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien ⁽²⁾.
- c) Definitionen av *livsmedelsenzym* i artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1332/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelsenzymer ⁽³⁾.
- d) Definitionerna av *livsmedelstillsats*, *processhjälpmiddel* och *bärare* i artikel 3.2 a och b i samt i punkt 5 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser ⁽⁴⁾.
- e) Definitionen av *aromer* i artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel ⁽⁵⁾.
- f) Definitionerna av *kött*, *maskinurbenat kött*, *köttberedningar*, *fiskeriprodukter* och *köttprodukter* i punkterna 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 och 7.1 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung ⁽⁶⁾.
- g) Definitionen av *reklam* i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁶⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁷⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

2. Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *livsmedelsinformation*: information om ett livsmedel som görs tillgänglig för slutkonsumenterna genom en etikett, annat åtföljande material eller andra metoder, inklusive moderna tekniska verktyg eller muntlig kommunikation.
- b) *lagstiftning om livsmedelsinformation*: unionens bestämmelser om livsmedelsinformation, särskilt märkning, inklusive bestämmelser av allmän karaktär som gäller alla livsmedel under vissa omständigheter eller vissa kategorier av livsmedel och bestämmelser som endast gäller vissa livsmedel.
- c) *obligatorisk livsmedelsinformation*: de uppgifter som enligt unionsbestämmelserna måste tillhandahållas slutkonsumenterna.
- d) *storkushåll*: varje anläggning (inklusive ett fordon eller ett fast eller mobilt försäljningsställe), t.ex. restauranger, personalrestauranger, skolor, sjukhus och cateringföretag, vilken i sin affärsverksamhet tillagar livsmedel färdiga att konsumeras av slutkonsumenterna.
- e) *färdigförpackat livsmedel*: en enskild vara som i oförändrat skick är avsedd att tillhandahållas slutkonsumenter och storkushåll och som består av ett livsmedel och den förpackning i vilken det placerades innan det erbjöds till försäljning, oavsett om förpackningen omsluter livsmedlet helt eller endast delvis, men i varje fall så att förpackningen omsluter livsmedlet på ett sådant sätt att innehållet inte kan ändras utan att förpackningen öppnas eller ändras; livsmedel som förpackas på försäljningsstället på konsumentens begäran eller är färdigförpackade för direkt försäljning ska inte anses vara *färdigförpackade livsmedel*.
- f) *Ingrediens*: varje ämne eller produkt, inklusive aromer, livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer, och varje beståndsdel i en sammansatt ingrediens som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel och som finns kvar i den färdiga varan, om än i annan form; restprodukter ska inte anses vara *ingredienser*.
- g) *härkomstplats*: plats som det uppges att ett livsmedel kommer från och som inte är det *ursprungsland* som fastställts i enlighet med artiklarna 23–26 i förordning (EEG) nr 2913/92. Livsmedelsföretagarens namn, firmanamn eller adress på etiketten utgör inte en uppgift om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats i enlighet med denna förordning.
- h) *sammansatt ingrediens*: en ingrediens som i sig är en produkt av mer än en ingrediens.
- i) *etikett*: varje påskrift, märke, illustration eller annan beskrivning som återges i skrift, tryck, stencil, prägning, relief eller stämpel på en förpackning eller behållare som innehåller livsmedel eller som fästs på dessa.
- j) *märkning*: ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol som gäller ett livsmedel och anbringas på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller krage som medföljer eller avser sådant livsmedel.
- k) *synfält*: samtliga ytor på en förpackning som kan läsas ur en och samma synvinkel.
- l) *huvudsakligt synfält*: det synfält på en förpackning som konsumenten mest sannolikt genast ser vid köptillfället och som gör det möjligt för konsumenten att direkt identifiera en produkts art eller natur och, i förekommande fall, varumärkesnamn. Om en förpackning har flera identiska huvudsakliga synfält ska det huvudsakliga synfältet anses vara det som livsmedelsföretagaren väljer.
- m) *läsbarhet*: informationens yttre gestaltning, som gör att informationen kan ses av allmänheten och som bestäms av olika faktorer, exempelvis teckenstorlek, teckenavstånd, radavstånd, strecktjocklek, teckenfärg, typsnitt, förhållandet mellan bokstävernas bredd och höjd, materialets yta och en betydande kontrast mellan trycket och bakgrunden.
- n) *föreskriven beteckning*: den beteckning för ett livsmedel som föreskrivs i de unionsbestämmelser som gäller för detta livsmedel eller, om sådana unionsbestämmelser inte finns, den beteckning som föreskrivs i de lagar och andra författningar som gäller i de medlemsstater där livsmedlet säljs till slutkonsumenter eller storkushåll.
- o) *vedertagen beteckning*: en beteckning som är accepterad som livsmedlets beteckning av konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet saluförs utan att beteckningen behöver ytterligare förklaringar.
- p) *beskrivande beteckning*: en beteckning som ger en beskrivning av livsmedlet och vid behov dess användning, som är tillräckligt tydlig för att konsumenter ska få kännedom om dess verkliga natur och särskilja det från andra varor som det skulle kunna förväxlas med.
- q) *primär ingrediens*: en eller flera ingredienser i ett livsmedel som utgör mer än 50 % av livsmedlet eller som konsumenten vanligtvis förknippar med livsmedlets beteckning och för vilken eller vilka det i de flesta fall krävs en mängdangivelse.

- r) *datum för minsta hållbarhet för ett livsmedel*: den dag fram till vilken livsmedlet vid rätt förvaring har kvar sina särskilda egenskaper.
- s) *näringsämne*: protein, kolhydrat, fett, fiber, natrium, vitaminer och mineraler som förtecknas i bilaga XIII del A led 1 till denna förordning, och ämnen som tillhör eller är beståndsdelar av en av dessa kategorier.
- t) *konstruerat nanomaterial*: avsiktligt tillverkat material som har en eller fler dimensioner i storleksordningen 100 nm eller mindre eller som består av åtskilda funktionella delar, antingen i sitt inre eller på ytan, varav många har en eller flera dimensioner i storleksordningen 100 nm eller mindre, inbegripet strukturer, agglomerat eller aggregat, som kan vara i en storleksordning över 100 nm men behåller egenskaper som är utmärkande för nanonivån.

Egenskaper som är utmärkande för nanonivå inbegriper

- i) de egenskaper som avser de stora särskilda ytorna hos materialet i fråga, och/eller
- ii) särskilda fysisk-kemiska egenskaper som skiljer sig från egenskaperna hos samma materials icke-nanoform.
- u) *tekniker för distanskommunikation*: varje teknik som, utan att leverantören och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, kan användas för ingående av ett avtal mellan dessa parter.

3. I denna förordning avses med ett livsmedels ursprungsland ett livsmedels ursprung som fastställts i enlighet med artiklarna 23–26 i förordning (EEG) nr 2913/92.

4. De särskilda definitionerna i bilaga I ska också gälla.

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER FÖR LIVSMEDELSINFORMATION

Artikel 3

Allmänna mål

1. Syftet med att tillhandahålla livsmedelsinformation är att uppnå en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och intressen genom att ge slutkonsumenterna möjlighet att göra informerade val och använda livsmedel på ett säkert sätt, särskilt utifrån hälsomässiga, ekonomiska, miljömässiga, sociala och etiska överväganden.
2. Syftet med lagstiftningen om livsmedelsinformation är att uppnå fri rörlighet i unionen för livsmedel som produceras och

saluförs lagligt, vid behov med hänsyn till behovet av att skydda producenternas legitima intressen och främja produktion av varor av hög kvalitet.

3. När nya krav införs i livsmedelslagstiftningen, ska en övergångsperiod efter det att de nya kraven trätt i kraft beviljas, utom i vederbörligen motiverade fall. Under denna övergångsperiod får livsmedel vilkas etiketter inte uppfyller de nya kraven släppas ut på marknaden och lager av sådana livsmedel som släppts ut på marknaden före övergångsperiodens slut får fortsätta att saluföras tills de är slutsålda.

4. Offentliga samråd som är öppna och medger insyn ska genomföras, inklusive med berörda parter, antingen direkt eller via representativa organ, under utarbetandet, utvärderingen och översynen av lagstiftningen om livsmedelsinformation, utom när detta är omöjligt på grund av sakens brådskande natur.

Artikel 4

Principer för obligatorisk livsmedelsinformation

1. Livsmedelsinformation som enligt lagstiftningen om livsmedelsinformation är obligatorisk ska särskilt gälla information i någon av följande kategorier:

- a) Information om livsmedlets identitet och sammansättning, egenskaper eller andra särdrag.
- b) Information om skydd av konsumenternas hälsa och säker användning av ett livsmedel. Detta gäller särskilt upplysningar om
- i) egenskaper hos sammansättningen som kan vara skadliga för hälsan hos vissa grupper av konsumenter,
- ii) hållbarhet, förvaring och säker användning,
- iii) hälsoeffekten, inklusive riskerna och följderna i samband med skadlig och farlig konsumtion av ett livsmedel.

c) Information om näringsegenskaper, så att konsumenterna, inbegripet konsumenter med särskilda kostbehov, kan göra informerade val.

2. När behovet av obligatorisk livsmedelsinformation övervägs, och för att göra det möjligt för konsumenter att göra informerade val, ska hänsyn tas till ett utbrett behov hos en majoritet av konsumenterna av vissa uppgifter som de anser vara mycket viktiga, eller till allmänt erkända fördelar för konsumenten.

Artikel 5

Samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

En unionsåtgärd inom området för lagstiftningen om livsmedelsinformation som sannolikt påverkar folkhälsan ska antas efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*).

KAPITEL III

ALLMÄNNA KRAV PÅ LIVSMEDELSINFORMATION OCH LIVSMEDELSFÖRETAGARNAS SKYLDIGHETER

Artikel 6

Grundläggande krav

Varje livsmedel som är avsett för slutkonsumenter eller storhushåll ska åtföljas av livsmedelsinformation i enlighet med denna förordning.

Artikel 7

Rättvisande information

1. Livsmedelsinformation får inte vara vilseledande, i synnerhet

- a) när det gäller vad som är utmärkande för livsmedlet, särskilt dess art, identitet, egenskaper, sammansättning, kvantitet, hållbarhet, ursprungsland eller härkomstplats, framställnings- eller produktionsmetod,
- b) genom att livsmedlet tillskrivs verkningar eller egenskaper som det inte har,
- c) genom att det antyds att livsmedlet har speciella egenskaper, då i själva verket alla liknande livsmedel har sådana egenskaper, framför allt genom att närvaron eller frånvaron av vissa ingredienser och/eller näringsämnen särskilt framhävs,
- d) genom att det genom utseendet, beskrivningen eller genom presentationer i bild antyds att produkten innehåller ett särskilt livsmedel eller en ingrediens trots att en beståndsdel som normalt förekommer naturligt eller en ingrediens som normalt används i det livsmedlet har bytts ut mot en annan beståndsdel eller ingrediens.

2. Livsmedelsinformation ska vara korrekt, tydlig och lätt att förstå för konsumenten.

3. Om inte annat följer av undantag i unionsrätten för naturliga mineralvatten och livsmedel för särskilda näringsändamål, får livsmedelsinformation inte tillskriva livsmedel egenskapen att förebygga, behandla eller bota mänskliga sjukdomar eller hänvisa till sådana egenskaper.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska även tillämpas på

- a) reklam,
- b) presentationen av livsmedel, särskilt med avseende på deras form, utseende eller förpackning, de förpackningsmaterial som används och det sätt på vilket livsmedlen arrangeras samt den miljö i vilken de exponeras.

Artikel 8

Skyldigheter

1. Den livsmedelsföretagare som är ansvarig för livsmedelsinformationen ska vara den företagare i vars namn eller firmamamn livsmedlet saluförs eller, om denna företagare inte är etablerad i unionen, den som importerar livsmedlet till unionsmarknaden.

2. Den livsmedelsföretagare som är ansvarig för livsmedelsinformationen ska säkerställa att informationen finns tillgänglig och är korrekt i enlighet med tillämplig lagstiftning om livsmedelsinformation och krav i tillämpliga nationella bestämmelser.

3. Livsmedelsföretagare som inte påverkar livsmedelsinformationen ska inte tillhandahålla livsmedel som de, på grundval av den information som de besitter i egenskap av fackmän, vet eller förmodar inte uppfyller tillämplig lagstiftning om livsmedelsinformation och krav i tillämpliga nationella bestämmelser.

4. Livsmedelsföretagare får, inom företag som står under deras kontroll, inte ändra den information som åtföljer ett livsmedel om en sådan ändring skulle vilseleda slutkonsumenterna eller på annat sätt försämra konsumentenskyddet eller slutkonsumenternas möjligheter att göra informerade val. Livsmedelsföretagare är ansvariga för alla ändringar de gör i den livsmedelsinformation som åtföljer ett livsmedel.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2–4 ska livsmedelsföretagare, inom företag som står under deras kontroll, säkerställa att de krav i lagstiftningen om livsmedelsinformation och de tillämpliga nationella bestämmelser som är relevanta för deras verksamhet följs och förvissa sig om att dessa krav uppfylls.

6. Livsmedelsföretagare ska, inom företag som står under deras kontroll, säkerställa att information om livsmedel som inte är färdigförpackade och som är avsedda för slutkonsumenterna eller för leverans till storhushåll lämnas vidare till den livsmedelsföretagare som tar emot livsmedlet, så att den obligatoriska livsmedelsinformationen när så krävs kan tillhandahållas slutkonsumenterna.

7. I följande fall ska livsmedelsföretagare, inom företag som står under deras kontroll, säkerställa att de obligatoriska uppgifter som krävs enligt artiklarna 9 och 10 finns på de färdigförpackade livsmedlen, på en etikett som anbringas på dessa eller i de handelsdokument som avser livsmedlen, om det kan garanteras att dessa dokument antingen åtföljer de livsmedel som de avser eller skickas före eller samtidigt med leveransen:

- a) När färdigförpackade livsmedel är avsedda för slutkonsumenter men saluförs i ett handelsled före försäljningen till slutkonsumenten och under förutsättning att försäljning till storhushåll inte äger rum i detta handelsled.
- b) När färdigförpackade livsmedel är avsedda för leverans till storhushåll för beredning, bearbetning eller uppdelning.

Trots vad som sägs i första stycket ska livsmedelsföretagare säkerställa att de uppgifter som avses i artikel 9.1 a, f, g och h även finns på den yttre förpackning i vilken de färdigförpackade livsmedlen presenteras när de saluförs.

8. Livsmedelsföretagare som till andra livsmedelsföretagare levererar livsmedel som inte är avsedda för slutkonsumenter eller storhushåll ska säkerställa att dessa andra livsmedelsföretagare får tillräcklig information för att vid behov kunna uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 2.

KAPITEL IV

OBLIGATORISK LIVSMEDELSINFORMATION

AVSNITT 1

Innehåll och presentation

Artikel 9

Förteckning över obligatoriska uppgifter

1. I enlighet med artiklarna 10–35 och om inget annat följer av undantagen i detta kapitel, ska följande uppgifter vara obligatoriska:

- a) Livsmedlets beteckning.
- b) Ingrediensförteckningen.
- c) Ingredienser eller processhjälpmiddel förtecknade i bilaga II eller som härrör från ett ämne eller en produkt som förtecknas i bilaga II som orsakar allergi eller intolerans och som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel och finns kvar i den färdiga varan, om än i annan form.
- d) Mängden av vissa ingredienser eller kategorier ingredienser.
- e) Livsmedlets nettokvantitet.

- f) Datum för minsta hållbarhet eller sista förbrukningsdag.
- g) Särskilda villkor för förvaring och/eller användning.
- h) Namn på eller firmanamn för och adress till det livsmedelsföretag som avses i artikel 8.1.
- i) Uppgift om ursprungsland eller härkomstplats där så krävs enligt artikel 26.
- j) Bruksanvisning, om det utan en sådan skulle vara svårt att använda livsmedlet på rätt sätt.
- k) För drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol, den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym.
- l) En näringsdeklaration.

2. Uppgifterna i punkt 1 ska anges med ord och siffror. Därutöver får de även uttryckas genom piktogram eller symboler, dock utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35.

3. Om kommissionen antar delegerade akter eller genomförandeakter enligt denna artikel får de uppgifter som avses i punkt 1 alternativt uttryckas med hjälp av piktogram eller symboler i stället för med ord eller siffror.

För att säkerställa att konsumenterna får tillgång till andra uttrycksformer för obligatorisk livsmedelsinformation än ord och siffror får kommissionen, med beaktande av information som visar att konsumenterna uppfattar detta på samma sätt, med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 51 fastställa de kriterier enligt vilka en eller flera av de uppgifter som avses i punkt 1 får uttryckas genom piktogram eller symboler i stället för med ord eller siffror, förutsatt att samma informationsnivå säkerställs som med ord och siffror.

4. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av punkt 3 i denna artikel får kommissionen anta genomförandeakter om tillämpningsvillkoren för de kriterier som ska fastställas i enlighet med punkt 3 och enligt vilka en eller flera uppgifter får uttryckas genom piktogram och symboler i stället för med ord och siffror. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 10

Ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel

1. Förutom de uppgifter som anges i artikel 9.1 fastställs ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel i bilaga III.

2. I syfte att säkerställa konsumentinformation för vissa typer eller kategorier av livsmedel och att hänsyn tas till tekniska framsteg, vetenskaplig utveckling, skyddet av konsumenthälsan eller säker användning av ett livsmedel, får kommissionen ändra bilaga III genom delegerade akter i enlighet med artikel 51.

Om det av tvingande skäl till skyndsamhet så krävs på grund av att det uppstått risker för konsumenternas hälsa ska det förfarande som anges i artikel 52 tillämpas på delegerade akter som antagits i enlighet med denna artikel.

Artikel 11

Mått och vikt

Artikel 9 ska inte påverka tillämpningen av mer specifika unionsbestämmelser om mått och vikt.

Artikel 12

Tillgänglighet och placering av obligatorisk livsmedelsinformation

1. Den obligatoriska livsmedelsinformationen ska finnas tillgänglig och vara lättåtkomlig, i enlighet med denna förordning, beträffande alla livsmedel.

2. För färdigförpackade livsmedel ska den obligatoriska livsmedelsinformationen finnas direkt på förpackningen eller på en etikett fäst på denna.

3. För att säkerställa att konsumenterna får tillgång till obligatorisk livsmedelsinformation på alternativa sätt som är bättre anpassade till vissa obligatoriska uppgifter får kommissionen, med beaktande av information som visar att konsumenterna uppfattar detta på samma sätt och att konsumenterna i hög grad använder sig av sådana alternativa sätt, genom delegerade akter i enlighet med artikel 51, fastställa kriterier enligt vilka vissa obligatoriska uppgifter får uttryckas på annat sätt än på förpackningen eller etiketten, förutsatt att samma informationsnivå uppnås som på förpackningen eller etiketten.

4. För att säkerställa ett enhetligt genomförande av punkt 3 i denna artikel får kommissionen genomförandekter om tillämpningsvillkoren för de kriterier som avses i punkt 3 för att ange att vissa obligatoriska uppgifter får uttryckas på annat sätt än på förpackningen eller etiketten. Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

5. För livsmedel som inte är färdigförpackade gäller bestämmelserna i artikel 44.

Artikel 13

Presentation av obligatoriska uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de nationella åtgärder som antas enligt artikel 44.2 ska den obligatoriska livsmedelsinformationen placeras på väl synlig plats, så att den är

lätt att se, klart läsbar och, när så är lämpligt, utplånlig. Annan text, illustrationer eller annat infogat material får inte på något sätt dölja, skymma, avleda uppmärksamheten från eller avbryta den obligatoriska livsmedelsinformationen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda unionsbestämmelser om vissa livsmedel ska de obligatoriska uppgifterna i artikel 9.1, när de anges på förpackningen eller den etikett som är fäst på denna, vara tryckta på förpackningen eller etiketten på ett sådant sätt att de är tydligt läsbara, med en teckenstorlek där x-höjden som den definieras i bilaga IV är lika med eller större än 1,2 mm.

3. När det gäller förpackningar eller behållare vars största yta är mindre än 80 cm², ska den teckenstorlek som avses i punkt 2 (x-höjden) vara lika med eller större än 0,9 mm.

4. I syfte att nå målen med denna förordning ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 51 fastställa regler för läsbarhet.

I samma syfte som det som avses i första stycket får kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 51 utvidga kraven i punkt 5 i den här artikeln till att gälla ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel.

5. De uppgifter som anges i artikel 9.1 a, e och k ska finnas i samma synfält.

6. Punkt 5 ska inte tillämpas i de fall som anges i artikel 16.1 och 16.2.

Artikel 14

Distansförsäljning

1. Utan att det påverkar informationskraven i artikel 9 ska följande gälla i fråga om färdigförpackade livsmedel som erbjuds till försäljning genom distanskommunikation:

a) Obligatorisk livsmedelsinformation, utom de uppgifter som föreskrivs i artikel 9.1 f, ska finnas tillgänglig innan köpet avslutas och finnas på stödmaterialet för distansförsäljningen eller tillhandahållas på andra lämpliga sätt som identifieras tydligt av livsmedelsföretagaren. Om andra lämpliga sätt används ska den obligatoriska livsmedelsinformationen tillhandahållas utan att livsmedelsföretagaren tar ut en extra avgift av konsumenterna.

b) Alla obligatoriska uppgifter ska finnas tillgängliga när varan levereras.

2. När livsmedel som inte är färdigförpackade erbjuds för försäljning genom distanskommunikation, ska de uppgifter som krävs enligt artikel 44 göras tillgängliga i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

3. Punkt 1 a ska inte tillämpas på livsmedel som saluförs i varuautomater eller automatiserade affärslokaler.

Artikel 15

Språkkrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.3 ska obligatorisk livsmedelsinformation anges på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna i de medlemsstater där ett livsmedel saluförs.

2. De medlemsstater där ett livsmedel saluförs får föreskriva att uppgifterna inom deras territorium ska anges på ett eller flera av unionens officiella språk.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ska inte förhindra att uppgifterna anges på flera språk.

Artikel 16

Utelämnande av vissa obligatoriska uppgifter

1. För returglas som har outplånlig märkning och därför saknar etikett, ring eller krage ska endast uppgifterna i artikel 9.1 a, c, e, f och l vara obligatoriska.

2. För förpackningar eller behållare med en största yta som är mindre än 10 cm² ska endast uppgifterna i artikel 9.1 a, c, e och f vara obligatoriska på förpackningen eller etiketten. De uppgifter som anges i artikel 9.1 b ska tillhandahållas på andra sätt eller göras tillgängliga på konsumentens begäran.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser som kräver obligatorisk näringsdeklaration ska den deklaration som avses i artikel 9.1 l inte vara obligatorisk för de livsmedel som förtecknas i bilaga V.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser som kräver en ingrediensförteckning eller obligatorisk näringsdeklaration ska de uppgifter som avses i artikel 9.1 b och l inte vara obligatoriska för drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol.

Senast den 13 december 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport beträffande tillämpningen av artiklarna 18 och 30.1 på de produkter som avses i denna punkt och frågan om huruvida alkoholhaltiga drycker i framtiden bör omfattas av, i synnerhet, kravet på att tillhandahålla uppgift om energivärdet och skälen till eventuella undantag, varvid hänsyn tas till behovet av att säkerställa överensstämmelse med andra relevanta unionspolitik-områden. I detta sammanhang ska kommissionen undersöka behovet av att föreslå en definition av "alkoläsk".

Kommissionen ska vid behov låta denna rapport åtföljas av ett lagstiftningsförslag där bestämmelser om en ingrediensförteckning eller obligatorisk näringsdeklaration för dessa produkter fastställs.

AVSNITT 2

Närmare bestämmelser om obligatoriska uppgifter

Artikel 17

Livsmedlets beteckning

1. Livsmedlets beteckning ska vara dess föreskrivna beteckning. Om det inte finns någon sådan beteckning, ska livsmedlets beteckning vara dess vedertagna beteckning eller, om det inte finns någon vedertagen beteckning eller denna inte används, ska en beskrivande beteckning av livsmedlet ges.

2. Det ska vara tillåtet att i den medlemsstat där livsmedlet saluförs använda den beteckning under vilken varan lagligen tillverkas och saluförs i den medlemsstat där tillverkningen äger rum. Om övriga bestämmelser i denna förordning, särskilt i artikel 9, inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där varan saluförs får kännedom om livsmedlets verkliga beskaffenhet och kan särskilja det från livsmedel som det skulle kunna förväxlas med, ska livsmedlets beteckning emellertid åtföljas av ytterligare beskrivande information i anslutning till beteckningen.

3. I undantagsfall får livsmedlets beteckning i den medlemsstat där tillverkningen äger rum inte användas i den medlemsstat där livsmedlet saluförs, när det livsmedel som beteckningen gäller i den medlemsstat där tillverkningen äger rum skiljer sig så mycket i fråga om sammansättning eller framställning från det livsmedel som är känt under denna beteckning i den medlemsstat där livsmedlet saluförs, att punkt 2 inte är tillräcklig för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet saluförs ges korrekt information.

4. Livsmedlets beteckning får inte ersättas med ett immaterialrättsligt skyddat namn, märkesnamn eller fantasinamn.

5. Särskilda bestämmelser om livsmedlets beteckning och uppgifter som ska åtfölja den fastställs i bilaga VI.

Artikel 18

Ingrediensförteckning

1. Ingrediensförteckningen ska ha en passande överskrift eller inledning som består av eller innehåller ordet "ingredienser". Förteckningen ska omfatta samtliga ingredienser i livsmedlet i fallande storleksordning efter den vikt som ingrediensen hade vid framställningstidpunkten.

2. Ingredienserna ska, i förekommande fall, anges med sina specifika beteckningar i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 17 och bilaga VI.

3. Alla ingredienser i form av konstruerade nanomaterial ska tydligt anges i ingrediensförteckningen. Ordet *nano* ska stå inom parentes efter beteckningen på sådana ingredienser.

4. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkterna 1 och 2 i den här artikeln fastställs i bilaga VII.

5. I syfte att nå målen med denna förordning ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 51 justera och anpassa definitionen av konstruerade nanomaterial enligt artikel 2.2 till tekniska och vetenskapliga framsteg eller till definitioner som överenskommit på internationell nivå.

Artikel 19

Utelämnande av ingrediensförteckningen

1. Följande livsmedel behöver inte åtföljas av en ingrediensförteckning:

- a) färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis, som inte har skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt.
- b) Kolsyrat vatten, om det framgår av beskrivningen att vattnet har kolsyrats.
- c) Ättika och vinäger som framställts genom jäsning och utvunnits ur en enda basprodukt och inte tillförts någon annan ingrediens.
- d) Ost, smör, fermenterad mjölk och fermenterad grädde som inte tillförts någon annan ingrediens än mjölkprodukter, livsmedelsenzymer och kulturer av mikroorganismer vilka är nödvändiga för framställningen eller det salt som behövs för framställning av annan ost än färskost och smältost.
- e) Livsmedel som består av endast en ingrediens, om

i) livsmedlets beteckning är densamma som ingrediensens beteckning, eller

ii) livsmedlets beteckning gör att ingrediensens art klart framgår.

2. För att beakta relevansen för konsumenten av en ingrediensförteckning för vissa typer eller kategorier av livsmedel får kommissionen i undantagsfall och genom delegerade akter i enlighet med artikel 51 komplettera punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att utelämnanden inte leder till att slutkonsumenten eller storhushåll får otillräcklig information.

Artikel 20

Utelämnande av beståndsdelar i livsmedel från ingrediensförteckningen

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 behöver följande beståndsdelar i ett livsmedel inte ingå i ingrediensförteckningen:

a) De beståndsdelar i en ingrediens som under framställningsprocessen tillfälligt avskilts men senare åter tillförts livsmedlet i proportioner som inte överskrider de ursprungliga.

b) Livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer

i) vilkas förekomst i ett visst livsmedel uteslutande beror på att de ingått i en eller flera ingredienser i det aktuella livsmedlet, i enlighet med den "carry-over"-princip som avses i artikel 18.1 a och b i förordning (EG) nr 1333/2008, förutsatt att de inte har någon teknisk funktion i den färdiga varan, eller

ii) vilka används som processhjälpmedel.

c) Bärare och ämnen som inte är livsmedelstillsatser men används på samma sätt och med samma syfte som bärare och som endast används i absolut nödvändiga mängder.

d) Ämnen som inte är livsmedelstillsatser men används på samma sätt och med samma syfte som processhjälpmedel och finns kvar i den färdiga varan, om än i förändrad form.

e) Vatten

i) om vattnet används under framställningsprocessen enbart för att rekonstituera en ingrediens som används i koncentrerad eller torkad form, eller

ii) om detta utgör en lag som normalt inte konsumeras.

Artikel 21

Märkning av vissa ämnen eller produkter som orsakar allergi eller intolerans

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som antas enligt artikel 44.2 ska de uppgifter som avses i artikel 9.1 c uppfylla följande krav:

a) De ska anges i ingrediensförteckningen i enlighet med bestämmelserna i artikel 18.1, med en tydlig hänvisning till beteckningen på det ämne eller den produkt som förtecknas i bilaga II.

- b) Ämnets eller produktens beteckning enligt förteckningen i bilaga II ska framhåvas genom en teckenuppsättning som tydligt skiljer beteckningen från resten av ingrediensförteckningen, exempelvis genom typsnitt, stil eller bakgrundsfärg.

Om det inte finns någon ingrediensförteckning ska de uppgifter som avses i artikel 9.1 c innefatta ordet "innehåller" följt av beteckningen på det ämne eller den produkt som förtecknas i bilaga II.

Om flera ingredienser eller processhjälpmedel i ett livsmedel härrör från ett enda ämne eller en enda produkt som förtecknas i bilaga II, ska det i märkningen klart framgå för varje relevant ingrediens eller processhjälpmedel.

Angivande av de uppgifter som avses i artikel 9.1 c ska inte krävas om livsmedlets beteckning innehåller en tydlig hänvisning till ämnet eller produkten i fråga.

2. I syfte att säkerställa bättre information till konsumenterna och att ta hänsyn till de senaste vetenskapliga och tekniska rönen ska kommissionen systematiskt ompröva och vid behov uppdatera förteckningen i bilaga II genom delegerade akter i enlighet med artikel 51.

Om det av tvingande skäl till skyndsamhet så krävs på grund av att det uppstått risker för konsumenternas hälsa ska det fortfarande som anges i artikel 52 tillämpas på delegerade akter som antas i enlighet med denna artikel.

Artikel 22

Mängdangivelse för ingredienser

1. Den mängd av en ingrediens eller kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel ska anges, om ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga

- a) ingår i livsmedlets beteckning eller vanligtvis förknippas med beteckningen av konsumenten, eller

- b) framhävs i märkningen genom ord, bild eller grafik, eller

- c) är nödvändig för att karakterisera livsmedlet och särskilja det från varor som det skulle kunna förväxlas med på grund av sin beteckning eller sitt utseende.

2. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkt 1, inklusive särskilda fall där mängden av vissa ingredienser inte behöver anges, fastställs i bilaga VIII.

Artikel 23

Nettokvantitet

1. Ett livsmedels nettokvantitet ska uttryckas i liter, centiliter, milliliter, kilogram eller gram, och, beroende på vad som är lämpligt, anges i

- a) volymenheter i fråga om flytande produkter,

- b) viktenheter i fråga om andra produkter.

2. För att konsumenten bättre ska förstå livsmedelsinformationen i märkningen får kommissionen för vissa specificerade livsmedel, genom delegerade akter i enlighet med artikel 51, fastställa ett annat uttryckssätt för nettokvantitet än det som anges i punkt 1 i den här artikeln.

3. Tekniska bestämmelser om tillämpningen av punkt 1, inklusive särskilda fall där nettokvantiteten inte behöver anges, fastställs i bilaga IX.

Artikel 24

Datum för minsta hållbarhet, sista förbrukningsdag och nedfrysningsdatum

1. För livsmedel som mikrobiologiskt är lättfördärliga och därför efter en kort period kan antas utgöra en omedelbar fara för människors hälsa, ska datum för minsta hållbarhet ersättas med sista förbrukningsdag. Efter sista förbrukningsdag ska ett livsmedel anses som icke säkert i enlighet med artikel 14.2–14.5 i förordning (EG) nr 178/2002.

2. Datumet i fråga ska anges i enlighet med bilaga X.

3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av sättet att ange datum för minsta hållbarhet som avses i punkt 1 c i bilaga X får kommissionen anta genomförandeakter med bestämmelser om detta. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 25

Förvarings- eller användningsvillkor

1. Om ett livsmedel kräver särskilda förvarings- eller användningsvillkor ska dessa anges.

2. För att livsmedlet ska kunna förvaras eller användas på lämpligt sätt efter det att förpackningen brutits ska det i förekommande fall lämnas uppgifter om förvaringsvillkor och/eller om när livsmedlet senast bör förbrukas.

Artikel 26

Ursprungsland eller härkomstplats

1. Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar de märkningskrav som föreskrivs i särskilda unionsbestämmelser, särskilt rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽²⁾.

2. Uppgift om ursprungsland eller härkomstplats ska vara obligatorisk

- a) i de fall där underlåtenhet att lämna denna uppgift skulle kunna vilseleda konsumenten i fråga om livsmedlets rätta ursprungsland eller härkomstplats, i synnerhet om den information som åtföljer livsmedlet eller etiketten som helhet annars skulle antyda att livsmedlet har ett annat ursprungsland eller en annan härkomstplats,
- b) för kött med de KN-nummer som förtecknas i bilaga XI; tillämpning av detta led förutsätter att de tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 8 antas.

3. Om ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel anges men inte är samma som ursprungslandet eller härkomstplatsen för den primära ingrediensen

- a) ska uppgift om ursprungsland eller härkomstplats anges även för den primära ingrediensen i fråga, eller
- b) ska det anges att ursprungslandet eller härkomstplatsen för den primära ingrediensen inte är samma som ursprungslandet eller härkomstplatsen för livsmedlet.

Tillämpning av denna punkt förutsätter att de tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 8 antas.

4. Inom fem år från den dag då punkt 2 b ska börja tillämpas, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av den obligatoriska uppgiften om ursprungsland eller härkomstplats för de produkter som avses i den punkten.

5. Senast den 13 december 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om den obligatoriska uppgiften om ursprungsland eller härkomstplats för följande livsmedel:

- a) Andra slag av kött än nötkött och de som avses i punkt 2 b.

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

- b) Mjölk.

- c) Mjölk som ingår som ingrediens i mejeriprodukter.

- d) Obearbetade livsmedel.

- e) Livsmedel med en enda ingrediens.

- f) Ingredienser som utgör mer än 50 % av ett livsmedel.

6. Senast den 13 december 2013 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om den obligatoriska uppgiften om ursprungsland eller härkomstplats för kött som används som ingrediens.

7. De rapporter som avses i punkterna 5 och 6 ska beakta konsumentens behov av att bli informerad, huruvida det är genomförbart att tillhandahålla den obligatoriska uppgiften om ursprungsland eller härkomstplats samt en kostnads-nyttanalys avseende införandet av sådana åtgärder, inklusive de rättsliga effekterna för den inre marknaden och effekterna för den internationella handeln.

Kommissionen får låta dessa rapporter åtföljas av förslag om ändring av relevanta unionsbestämmelser.

8. Senast den 13 december 2013 ska kommissionen, efter konsekvensbedömningar, anta genomförandeakter avseende tillämpningen av punkt 2 b i den här artikeln och tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

9. När det gäller sådana livsmedel som avses i punkterna 2 b, 5 a och 6 ska rapporterna och konsekvensbedömningarna enligt denna artikel bland annat beakta de möjliga sätten att uttrycka livsmedlens ursprungsland eller härkomstplats, särskilt med avseende på var och en av följande avgörande faktorer i djurets liv:

- a) Födelseort.

- b) Uppfödningssort.

- c) Slaktort.

Artikel 27

Bruksanvisning

1. Bruksanvisningen för ett livsmedel ska vara utformad så att livsmedlet kan användas på ett ändamålsenligt sätt.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med detaljerade föreskrifter om tillämpningen av punkt 1 på vissa livsmedel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 28

Alkoholhalt

1. De bestämmelser som gäller uppgift om alkoholhalten uttryckt i volym ska, i fråga om varor som klassificerats enligt KN-nummer 2204, vara de som fastställs i de särskilda unionsbestämmelser som gäller dessa varor.

2. Den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym för andra drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol än de som avses i punkt 1 ska anges i enlighet med bilaga XII.

AVSNITT 3

Näringsdeklaration

Artikel 29

Förhållande till annan lagstiftning

1. Detta avsnitt gäller inte livsmedel som omfattas av följande lagstiftning:

- a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott ⁽¹⁾.
- b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten ⁽²⁾.

2. Detta avsnitt ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG av den 6 maj 2009 om livsmedel för särskilda näringsändamål ⁽³⁾ och de särddirektiv som avses i artikel 4.1 i det direktivet.

Artikel 30

Innehåll

1. Den obligatoriska näringsdeklarationen ska innehålla följande uppgifter:

- a) energivärde, och
- b) mängden av fett, mättat fett, kolhydrat, sockerarter, protein och salt.

⁽¹⁾ EGT L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 124, 20.5.2009, s. 21.

I förekommande fall är det tillåtet att i nära anslutning till näringsdeklarationen ange att saltinnehållet uteslutande beror på naturligt förekommande natrium.

2. I den obligatoriska näringsdeklarationen som avses i punkt 1 får även uppgift ges om mängd av en eller flera av följande:

- a) Enkelomättade fettsyror.
- b) Fleromättade fettsyror.
- c) Polyoler.
- d) Stärkelse.
- e) Fiber.
- f) De vitaminer eller mineralämnen som förtecknas i del A punkt 1 i bilaga XIII och som förekommer i betydande mängd enligt definitionen i del A punkt 2 i bilaga XIII.

3. Om märkningen av ett färdigförpackat livsmedel innefattar den obligatoriska näringsdeklaration som avses i punkt 1 får följande information upprepas på förpackningen:

- a) energivärdet, eller
- b) energivärdet tillsammans med mängden av fett, mättat fett, sockerarter och salt.

4. Om märkningen av de produkter som avses i artikel 16.4 innefattar en näringsdeklaration får deklarationens innehåll, med avvikelse från artikel 36.1, begränsas till att omfatta endast energivärdet.

5. Om märkningen av de produkter som avses i artikel 44.1 innefattar en näringsdeklaration får deklarationens innehåll, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44 och med avvikelse från artikel 36.1, begränsas till att omfatta endast

- a) energivärdet, eller
- b) energivärdet tillsammans med mängden av fett, mättat fett, sockerarter och salt.

6. För att beakta relevansen av uppgifter som avses i punkterna 2–5 i den här artikeln för konsumentinformationen får kommissionen, genom delegerade akter i enlighet med artikel 51, ändra förteckningen i punkterna 2–5 i den här artikeln genom att lägga till eller ta bort uppgifter.

7. Senast den 13 december 2014 ska kommissionen, med beaktande av vetenskapliga rön och erfarenheter från medlemsstaterna, lägga fram en rapport om förekomsten av transfetter i livsmedel och i det samlade kostintaget för unionens befolkning. Syftet med rapporten ska vara att bedöma effekten av lämpliga metoder som kan få konsumenterna att göra hälsosammare val i fråga om livsmedel och det samlade kostintaget eller som kan främja tillhandahållandet av hälsosammare livsmedelsalternativ till konsumenterna, bland annat genom konsumentinformation om transfetter eller genom begränsningar av deras användning. Kommissionen ska vid behov låta denna rapport åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 31

Beräkning

1. Energivärdet ska beräknas med hjälp av de omräkningsfaktorer som förtecknas i bilaga XIV.

2. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 51, anta omräkningsfaktorer för de vitaminer och mineralämnen som avses i del A punkt 1 i bilaga XIII för en noggrannare beräkning av innehållet av sådana vitaminer och mineralämnen i livsmedel. Dessa omräkningsfaktorer ska läggas till i bilaga XIV.

3. Energivärdet och mängden av näringsämnen som avses i artikel 30.1–30.5 ska vara de som finns i livsmedlet vid försäljning.

Vid behov får denna information avse livsmedlet efter tillagning, under förutsättning att tillräckligt detaljerade tillagningsanvisningar lämnas och att informationen gäller livsmedlet när det är färdigt att konsumeras.

4. De deklarerade värdena ska vara genomsnittsvärden som, beroende på det enskilda fallet, grundar sig på

- a) tillverkarens analys av livsmedlet,
- b) en beräkning baserad på de kända eller faktiska genomsnittsvärdena för de använda ingredienserna, eller
- c) en beräkning baserad på allmänt fastställda och godtagna uppgifter.

Kommissionen får anta genomförandeakter med detaljerade regler för enhetlig tillämpning av denna punkt i fråga om de deklarerade värdenas noggrannhet, såsom skillnaderna mellan de deklarerade värdena och de värden som fastställs i samband med offentliga kontroller. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 32

Uttryck per 100 g eller per 100 ml

1. Energivärdet och mängden av näringsämnen som avses i artikel 30.1–30.5 ska anges med de måttenheter som förtecknas i bilaga XV.

2. Energivärdet och mängden av näringsämnen som avses i artikel 30.1–30.5 ska anges per 100 g eller per 100 ml.

3. Om innehållet av vitaminer och mineralämnen deklarerats ska det utöver den uttrycksform som avses i punkt 2 anges i procent av referensintaget i del A punkt 1 i bilaga XIII, per 100 g eller per 100 ml.

4. Energivärdet och mängden av näringsämnen som avses i artikel 30.1, 30.3, 30.4 och 30.5 får utöver den uttrycksform som avses i punkt 2 i den här artikeln i förekommande fall anges i procent av referensintaget i del B i bilaga XIII, per 100 g eller per 100 ml.

5. Om uppgifter anges i enlighet med punkt 4 ska följande förklaring finnas i omedelbar närhet av dessa: "Referensintag för en genomsnittlig vuxen (8 400 kJ/2 000 kcal)."

Artikel 33

Uttryck per portion eller konsumtionsenhet

1. I följande fall får det energivärde och den mängd näringsämnen som avses i artikel 30.1–30.5 uttryckas per portion och/eller per konsumtionsenhet, låta att känna igen av konsumenten och förutsatt att portionen eller enheten kvantifieras på etiketten och att antalet portioner eller enheter i paketet anges:

- a) Utöver uttrycksformen per 100 g eller per 100 ml i artikel 32.2.
- b) Utöver uttrycksformen per 100 g eller per 100 ml i artikel 32.3 när det gäller mängden vitaminer och mineralämnen.
- c) Utöver eller i stället för uttrycksformen per 100 g eller per 100 ml i artikel 32.4.

2. Genom undantag från artikel 32.2 får mängden näringsämnen och/eller procentandelen av referensintaget i del B i bilaga XIII i de fall som avses i artikel 30.3 b uttryckas enbart per portion eller konsumtionsenhet.

När mängden näringsämnen uttrycks enbart per portion eller konsumtionsenhet i enlighet med första stycket ska energivärdet uttryckas per 100 g eller per 100 ml och per portion eller konsumtionsenhet.

3. Genom undantag från artikel 32.2 får energivärdet och mängden näringsämnen och/eller procentandelen av referensintaget i del B i bilaga XIII i de fall som avses i artikel 30.5 uttryckas enbart per portion eller konsumtionsenhet.

4. Den portionsstorlek eller enhet som används ska anges i nära anslutning till näringsdeklarationen.

5. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av näringsdeklarationens uttryck per portion eller per konsumtionsenhet och ge konsumenten en enhetlig grund för jämförelser ska kommissionen, med beaktande av konsumenternas faktiska konsumtionsbeteende samt kostrekommendationer, med hjälp av genomförandeakter anta regler om uttryck per portion eller per konsumtionsenhet för vissa kategorier av livsmedel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 34

Presentation

1. De uppgifter som avses i artikel 30.1 och 30.2 ska finnas i samma synfält. Uppgifterna ska presenteras tillsammans i ett tydligt format och i förekommande fall stå i den ordningsföljd som anges i bilaga XV.

2. De uppgifter som avses i artikel 30.1 och 30.2 ska anges i tabellform med siffrorna under varandra, om utrymmet tillåter detta. Om utrymmet inte tillåter detta, ska deklarationen göras som löpande text.

3. De uppgifter som avses i artikel 30.3 ska anges

a) i det huvudsakliga synfältet, och

b) med en teckenstorlek som är i överensstämmelse med artikel 13.2.

De uppgifter som avses i artikel 30.3 får anges i en annan form än den som fastställs i punkt 2 i den här artikeln.

4. De uppgifter som avses i artikel 30.4 och 30.5 får anges i en annan form än den som fastställs i punkt 2 i den här artikeln.

5. Om energivärdet eller mängden av näringsämnen i en vara är obetydlig, får informationen om dessa näringskomponenter ersättas med en upplysning såsom "Innehåller obetydlig mängd av ..." i nära anslutning till näringsdeklarationen, om en sådan finns.

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna punkt får kommissionen anta genomförandeakter avseende energivärde

och mängden näringsämnen enligt artikel 30.1–30.5 som kan betraktas som obetydliga. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

6. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av sättet att presentera näringsdeklarationen i de former som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln får kommissionen anta genomförandeakter om detta. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 35

Ytterligare uttrycks- och presentationsformer

1. Utöver de uttrycksformer som avses i artiklarna 32.2, 32.4 och 33 samt den presentationsform som avses i artikel 34.2 får energivärdet och mängden av näringsämnen som avses i artikel 30.1–30.5 ges en annan uttrycksform och/eller presenteras på andra sätt genom grafiska former eller symboler utöver ord eller siffror, förutsatt att samtliga följande krav är uppfyllda:

a) Uttrycks- och presentationsformerna bygger på sund och vetenskapligt giltig konsumentforskning och inte vilseleder konsumenten i enlighet med vad som avses i artikel 7.

b) Uttrycks- och presentationsformerna har tagits fram efter samråd med många olika intressegrupper.

c) Uttrycks- och presentationsformerna syftar till att göra det lättare för konsumenterna att förstå livsmedlets bidrag till eller betydelse för kostens energi- och näringsinnehåll.

d) Det finns vetenskapligt giltiga belegg för att genomsnittskonsumenten kan förstå dessa uttrycks- och presentationsformer.

e) Om andra uttrycksformer används, ska dessa grunda sig på antingen de harmoniserade referensintag som anges i bilaga XIII eller, om sådana inte finns, på allmänt erkända vetenskapliga råd om intag av energi eller näringsämnen.

f) Uttrycks- och presentationsformerna är objektiva och icke-diskriminerande.

g) Användningen av uttrycks- och presentationsformerna inte hindrar den fria rörligheten för varor.

2. Medlemsstaterna får rekommendera livsmedelsföretagare att använda en eller flera ytterligare uttrycks- eller presentationsformer för näringsdeklaration som de anser bäst uppfyller de krav som anges i punkt 1 a–g. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen uppgifter om sådana ytterligare uttrycks- och presentationsformer.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa en lämplig kontroll av ytterligare uttrycks- och presentationsformer för näringsdeklaration som finns på marknaden inom deras territorium.

För att underlätta kontrollen av användningen av sådana ytterligare uttrycks- eller presentationsformer får medlemsstaterna kräva att livsmedelsföretagare som på marknaden inom deras territorium släpper ut livsmedel med sådan information ska anmäla till den behöriga myndigheten sådan användning av en ytterligare uttrycks- eller presentationsform och lämna relevanta motiveringar avseende uppfyllandet av de krav som anges i punkt 1 a-g. I sådana fall får information om upphörande av användning av sådana ytterligare uttrycks- eller presentationsformer också krävas.

4. Kommissionen ska underlätta och organisera informationsutbytet mellan medlemsstaterna, kommissionen och berörda parter i frågor som rör användningen av ytterligare uttrycks- eller presentationsformer för näringsdeklaration.

5. Mot bakgrund av gjorda erfarenheter ska kommissionen senast den 13 december 2017 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om användningen av ytterligare uttrycks- och presentationsformer, om deras effekt på den inre marknaden och om huruvida det är lämpligt med ytterligare harmonisering av dessa uttrycks- och presentationsformer. För detta ändamål ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen relevant information när det gäller användningen av sådana ytterligare uttrycks- eller presentationsformer på marknaden inom deras territorium. Kommissionen kan låta denna rapport åtföljas av förslag om ändring av relevanta unionsbestämmelser.

6. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter med detaljerade regler för tillämpningen av punkterna 1, 3 och 4 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

KAPITEL V

FRIVILLIG LIVSMEDELSINFORMATION

Artikel 36

Tillämpliga krav

1. Om den livsmedelsinformation som avses i artiklarna 9 och 10 ges på frivillig basis, ska denna information uppfylla kraven i kapitel IV avsnitten 2 och 3.

2. Livsmedelsinformation som ges på frivillig basis ska uppfylla följande krav:

a) Den ska inte vilseleda konsumenten, i enlighet med vad som avses i artikel 7.

b) Den ska inte vara tvetydig eller förvillande för konsumenten.

c) Den ska i förekommande fall vara grundad på relevanta vetenskapliga uppgifter.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om tillämpningen av de krav som avses i punkt 2 i den här artikeln när det gäller följande frivilliga livsmedelsinformation:

a) Information om eventuell och oavsiktlig förekomst i livsmedel av ämnen eller produkter som orsakar allergi eller intolerans.

b) Information om ett livsmedels lämplighet för vegetarianer eller veganer.

c) Information om referensintag för specifika befolkningsgrupper utöver de referensintag som anges i bilaga XIII.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

4. För att säkerställa att konsumenterna informeras på lämpligt sätt när frivillig livsmedelsinformation ges av livsmedelsföretagare på ett avvikande sätt som kan vilseleda eller förvilliga konsumenten får kommissionen, genom delegerade akter i enlighet med artikel 51, anta föreskrifter om ytterligare fall av frivillig livsmedelsinformation utöver dem som avses i punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 37

Presentation

Frivillig livsmedelsinformation får inte visas så att den obligatoriska livsmedelsinformationen inte får tillräckligt utrymme.

KAPITEL VI

NATIONELLA ÅTGÄRDER

Artikel 38

Nationella åtgärder

1. Medlemsstaterna får inte anta eller bibehålla nationella åtgärder på de områden som specifikt harmoniseras genom denna förordning om detta inte är tillåtet i unionsrätten. Dessa nationella åtgärder får inte hindra den fria rörligheten för varor, inbegripet genom att diskriminera livsmedel från andra medlemsstater.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 får medlemsstaterna anta nationella åtgärder på de områden som inte specifikt harmoniseras genom denna förordning, såvida de inte förbjuder, hindrar eller begränsar den fria rörligheten för varor som är förenliga med denna förordning.

Artikel 39

Nationella åtgärder om ytterligare obligatoriska uppgifter

1. Utöver de obligatoriska uppgifter som avses i artiklarna 9.1 och 10 får medlemsstaterna, i enlighet med förfarandet i artikel 45, anta åtgärder enligt vilka det krävs ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel, om det motiveras av minst ett av nedanstående skäl:

- a) Skydd av folkhälsan.
- b) Skydd av konsumenterna.
- c) Förebyggande av bedrägeri.
- d) Skydd av industriella och kommersiella äganderätter, uppgifter om ursprung och registrerade ursprungsbeteckningar samt förebyggande av illojal konkurrens.

2. Medlemsstaterna får tillämpa punkt 1 för att införa åtgärder rörande obligatorisk uppgift om livsmedels ursprungsland eller härkomstplats, endast om det finns ett bevisat samband mellan vissa kvaliteter hos livsmedlet och dess ursprung eller härkomst. När medlemsstaterna anmäler dessa åtgärder till kommissionen, ska de lägga fram belägg för att flertalet konsumenter anser att denna uppgift är mycket viktig.

Artikel 40

Mjolk och mjölkprodukter

Medlemsstaterna får anta bestämmelser som medger undantag från artiklarna 9.1 och 10.1 för mjölk och mjölkprodukter i returglas.

De ska utan dröjsmål överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

Artikel 41

Alkoholhaltiga drycker

Medlemsstaterna får, i avvaktan på antagandet av de unionsbestämmelser som avses i artikel 16.4, behålla nationella åtgärder om förteckning av ingredienser i drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol.

Artikel 42

Uttryck för nettokvantitet

I avsaknad av sådana unionsbestämmelser som avses i artikel 23.2 när det gäller uttryck för nettokvantitet för vissa livsmedel på annat sätt än det som föreskrivs i artikel 23.1 får medlemsstaterna behålla nationella åtgärder som antagits före den 12 december 2011.

Senast den 13 december 2014 ska medlemsstaterna informera kommissionen om sådana åtgärder. Kommissionen ska uppmärksamma övriga medlemsstater på dessa.

Artikel 43

Frivilliga uppgifter om referensintag för specifika befolkningsgrupper

I avvaktan på antagandet av de unionsbestämmelser som avses i artikel 36.3 c får medlemsstaterna anta nationella åtgärder avseende uppgifter som frivilligt får lämnas om referensintag för specifika befolkningsgrupper.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål överlämna texten till dessa åtgärder till kommissionen.

Artikel 44

Nationella åtgärder för livsmedel som inte är färdigförpackade

1. För livsmedel som erbjuds till försäljning till slutkonsumenter eller storhushåll utan att vara färdigförpackade eller för livsmedel som förpackas på försäljningsstället på konsumentens begäran eller är färdigförpackade för direkt försäljning

- a) är tillhandahållande av de uppgifter som anges i artikel 9.1 c obligatoriskt,
- b) är de övriga uppgifter som anges i artiklarna 9 och 10 inte obligatoriska om inte medlemsstaterna antar nationella åtgärder som föreskriver att några av eller alla dessa uppgifter eller delar av dem ska tillhandahållas.

2. Medlemsstaterna får anta nationella åtgärder om hur de uppgifter eller delar av uppgifter som anges i punkt 1 ska göras tillgängliga, och i förekommande fall om vilken uttrycks- eller presentationsform som ska användas.

3. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål överlämna texten till de åtgärder som avses i punkt 1 b och punkt 2 till kommissionen.

Artikel 45

Anmälningförfarande

1. När det hänvisas till denna artikel, ska den medlemsstat som anser det vara nödvändigt att anta ny lagstiftning om livsmedelsinformation i förväg anmäla de planerade åtgärderna och skälen för dessa till kommissionen och de andra medlemsstaterna.

2. Kommissionen ska samråda med ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, inrättad genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002, om den anser att ett sådant samråd behövs eller om någon medlemsstat begär det. Kommissionen ska se till att denna process medger insyn för alla berörda parter.

3. Den medlemsstat som anser det vara nödvändigt att anta ny lagstiftning om livsmedelsinformation får anta de planerade åtgärderna först tre månader efter den anmälan som avses i punkt 1, förutsatt att kommissionen inte lämnat ett negativt yttrande.

4. Om kommissionens yttrande är negativt, och innan den period som avses i punkt 3 har löpt ut, ska kommissionen inleda det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2 för att avgöra om de planerade åtgärderna kan genomföras, om nödvändigt efter lämpliga ändringar.

5. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster ⁽¹⁾ ska inte tillämpas på de åtgärder som omfattas av anmälningsförfarandet i denna artikel.

KAPITEL VII

GENOMFÖRANDE-, ÄNDRINGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

Ändringar av bilagorna

Kommissionen får, för att bättre kunna ta hänsyn till tekniska framsteg, vetenskaplig utveckling, konsumenternas hälsa eller konsumenternas informationsbehov, med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 10.2 och 21.2 om ändring av bilagorna II och III, genom delegerade akter i enlighet med artikel 51, ändra bilagorna till denna förordning.

Artikel 47

Övergångsperiod och tillämpningsdag för genomförandeåtgärder eller delegerade akter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln, ska kommissionen vid utövandet av de befogenheter som den tilldelats enligt denna förordning att anta åtgärder genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2 eller genom delegerade akter i enlighet med artikel 51:

- a) fastställa en lämplig övergångsperiod för tillämpningen av de nya åtgärderna, under vilken livsmedel vilkas etiketter inte överensstämmer med de nya åtgärderna får släppas ut på marknaden och efter vilken lager av sådana livsmedel som släppts ut på marknaden före övergångsperiodens slut får fortsätta att saluföras tills de är slutsålda,

- b) se till att dessa åtgärder tillämpas från och med den 1 april varje kalenderår.

2. Punkt 1 ska inte gälla i akuta fall när syftet med den åtgärd som avses i den punkten är skydd av folkhälsan.

Artikel 48

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättades genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002. Den kommittén är en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska gälla.

Artikel 49

Ändringar av förordning (EG) nr 1924/2006

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1924/2006 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Näringsdeklarationer ska vara obligatoriska för produkter på vilka ett näringspåstående och/eller hälsopåstående görs, med undantag för allmänt hållen reklam. Den information som ska lämnas ska bestå av det som anges i artikel 30.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna (*). Om ett näringspåstående och/eller hälsopåstående görs om ett näringsämne som avses i artikel 30.2 i förordning (EU) nr 1169/2011 ska mängden av detta näringsämne deklarerats i enlighet med artiklarna 31–34 i den förordningen.

Mängderna av det eller de ämnen som ett näringspåstående eller hälsopåstående gäller ska, om de inte ingår i näringsdeklarationen, anges inom samma synfält som näringsdeklarationen och uttryckas i enlighet med artiklarna 31, 32 och 33 i förordning (EU) nr 1169/2011. De måttenheter som används för att uttrycka mängden av ett ämne ska vara lämpligt för de enskilda ämnena de gäller.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

(*) EUT L 304, 22.11.2011, s. 18”.

Artikel 50

Ändringar av förordning (EG) nr 1925/2006

Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1925/2006 ska ersättas med följande:

”3. Näringsdeklarationer ska vara obligatoriska för de produkter i vilka vitaminer och mineralämnen har tillsatts och som omfattas av denna förordning. Den information som ska lämnas ska bestå av de uppgifter som anges i artikel 30.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om livsmedelsinformation till konsumenterna (*) och av de totala ingående mängderna av de vitaminer och mineralämnen som tillsatts i livsmedlet.

(*) EUT L 304, 22.11.2011, s. 18”.

Artikel 51

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9.3, 10.2, 12.3, 13.4, 18.5, 19.2, 21.2, 23.2, 30.6, 31.2, 36.4 och 46 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 12 december 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 9.3, 10.2, 12.3, 13.4, 18.5, 19.2, 21.2, 23.2, 30.6, 31.2, 36.4 och 46 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 9.3, 10.2, 12.3, 13.4, 18.5, 19.2, 21.2, 23.2, 30.6, 31.2, 36.4 och 46 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 52

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 53

Upphävande

1. Direktiven 87/250/EEG, 90/496/EEG, 1999/10/EG, 2000/13/EG, 2002/67/EG och 2008/5/EG samt förordning (EG) nr 608/2004 ska upphöra att gälla den 13 december 2014.

2. Hänvisningar till de upphävda rättsakterna ska anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 54

Övergångsbestämmelser

1. Livsmedel som har släppts ut på marknaden eller märkts före den 13 december 2014 och som inte uppfyller kraven i denna förordning får saluföras tills de är slutsålda.

Livsmedel som har släppts ut på marknaden eller märkts före den 13 december 2016 och som inte uppfyller de krav som anges i artikel 9.1 l får saluföras tills de är slutsålda.

Livsmedel som har släppts ut på marknaden eller märkts före den 1 januari 2014 och som inte uppfyller de krav som anges i del B i bilaga VI får saluföras tills de är slutsålda.

2. Mellan den 13 december 2014 och den 13 december 2016 ska näringsdeklarationen, om en sådan ges på frivillig basis, överensstämma med artiklarna 30–35.

3. Trots vad som sägs i direktiv 90/496/EEG, i artikel 7 i förordning (EG) nr 1924/2006 och i artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1925/2006, får livsmedel som märkts i enlighet med artiklarna 30–35 i den här förordningen släppas ut på marknaden före den 13 december 2014.

Trots vad som sägs i kommissionens förordning (EG) nr 1162/2009 av den 30 november 2009 om fastställande av övergångsbestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 853/2004, (EG)

nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004 ⁽¹⁾, får livsmedel som märkts i enlighet med del B i bilaga VI till denna förordning släppas ut på marknaden före den 1 januari 2014.

Artikel 55

Ikraftträdande och tillämpningsdag

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 13 december 2014, med undantag av artikel 9.1 l, som ska tillämpas från och med den 13 december 2016, och del B i bilaga VI, som ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Strasbourg den 25 oktober 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

M. DOWGIELEWICZ

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 314, 1.12.2009, s. 10.

BILAGA I

SÄRSKILDA DEFINITIONER

som avses i artikel 2.4

1. *näringsdeklaration* eller *näringsvärdesmärkning*: uppgifter som anger
 - a) energivärde, eller
 - b) energivärde och minst ett av följande näringsämnen:
 - fett (mättat fett, enkelomättat fett och fleromättat fett),
 - kolhydrat (sockerarter, polyoler och stärkelse),
 - salt,
 - fiber,
 - protein,
 - de vitaminer och mineralämnen som förtecknas i del A punkt 1 i bilaga XIII, och förekommer i betydande mängder enligt definitionen i del A punkt 2 i bilaga XIII,
2. *fett*: sammanlagda mängden lipider, även fosfolipider,
3. *mättat fett*: fettsyror utan dubbelbindning,
4. *transfett*: fettsyror med minst en icke-konjugerad (dvs. åtskild av minst en metylengrupp) kol-koldubbelbindning i transställning,
5. *enkelomättat fett*: fettsyror med en cis-dubbelbindning,
6. *fleromättat fett*: fettsyror med två eller flera metylenåtskilda cis-cis-dubbelbindningar,
7. *kolhydrat*: varje kolhydrat som kan omvandlas i människokroppen, även polyoler,
8. *sockerarter*: alla monosackarider och disackarider som förekommer i livsmedel, dock inte polyoler,
9. *polyoler*: alkoholer som innehåller mer än två hydroxigrupper,
10. *protein*: den proteinhalt som beräknas med följande formel: $\text{protein} = \text{sammanlagda kvävemängden enligt Kjeldahl} \times 6,25$,
11. *salt*: det saltekvivalenta innehåll som beräknas med följande formel: $\text{salt} = \text{natrium} \times 2,5$,
12. *fiber*: kolhydratpolymerer med minst tre monomerenheter som varken spjälkas eller upptas i människans tunntarm och som hör till någon av följande kategorier:
 - ätliga kolhydratpolymerer som naturligt förekommer i konsumtionsfärdiga livsmedel,
 - ätliga kolhydratpolymerer som erhållits ur livsmedelsråvaror genom fysikaliska, enzymatiska eller kemiska metoder och som har en gynnsam fysiologisk effekt som påvisats genom allmänt vedertagen vetenskaplig dokumentation,
 - ätliga syntetiska kolhydratpolymerer som har en gynnsam fysiologisk effekt som påvisats genom allmänt vedertagen vetenskaplig dokumentation.
13. *genomsnittsvärde*: det värde som bäst representerar den mängd näringsämne som ett visst livsmedel innehåller och som avspeglar årstidsbetingade variationer, konsumtionsmönster och andra faktorer som kan göra att det faktiska värdet varierar.

BILAGA II

ÄMNEN ELLER PRODUKTER SOM ORSAKAR ALLERGI ELLER INTOLERANS

1. Spannmål som innehåller gluten, dvs. vete, råg, korn, havre, spelt, kamut eller hybridiserade sorter därav och produkter därav, med följande undantag:
 - a) vetebaserad glukossirap, inklusive glukos ⁽¹⁾,
 - b) vetebaserade maltodextriner ⁽¹⁾,
 - c) kornbaserad glukossirap,
 - d) spannmål som används för framställning av alkoholdestillat, inklusive jordbruksalkohol.
2. Kräftdjur och produkter därav.
3. Ägg och produkter därav.
4. Fisk och produkter därav, med följande undantag:
 - a) fiskgelatin som används som bärare för vitamin- eller karotenoidpreparat,
 - b) fiskgelatin eller husbloss som används som klarningsmedel i öl och vin.
5. Jordnötter och produkter framställda därav.
6. Sojaböner och produkter därav, med följande undantag:
 - a) fullständigt raffinerad sojaolja och fullständigt raffinerat sojafett ⁽¹⁾,
 - b) naturliga blandade tokoferoler (E306), naturligt D-alfa-tokoferol, naturligt D-alfa-tokoferolacetat, naturligt D-alfa-tokoferolsuccinat från sojaböner,
 - c) fytosteroler och fytosterolestrar framställda av vegetabilisk sojabönsolja,
 - d) fytostanolestrar framställda av steroler från vegetabilisk sojabönsolja.
7. Mjolk och produkter därav (inklusive laktos), med följande undantag:
 - a) vasse som används för framställning av alkoholdestillat inklusive jordbruksalkohol,
 - b) laktitol.
8. Nötter, dvs. mandel (*Amygdalus communis* L.), hasselnöt (*Corylus avellana*), valnöt (*Juglans regia*), cashewnöt (*Anacardium occidentale*), pekannöt (*Carya illinoensis* [Wangenh.] K. Koch), paranöt (*Bertholletia excelsa*), pistaschmandel (*Pistacia vera*), makadamianöt och Queenslandsnöt (*Macadamia ternifolia*), samt produkter därav, med undantag av nötter som används för framställning av alkoholdestillat inklusive jordbruksalkohol.
9. Selleri och produkter framställda därav.
10. Senap och produkter framställda därav.
11. Sesamfrön och produkter framställda därav.
12. Svaveldioxid och sulfat i koncentrationer totalt överstigande 10 mg/kg eller 10 mg/liter uttryckt som SO₂, vilket ska beräknas för produkter som saluförs konsumtionsfärdiga eller som rekonstituerats enligt tillverkarens anvisningar.
13. Lupin och produkter framställda därav.
14. Blötdjur och produkter framställda därav.

⁽¹⁾ Gäller även produkter framställda därav, förutsatt att bearbetningsprocessen inte förmodas ha ökat den allergenicitet som myndigheten har fastställt för den produkt de härrör från.

BILAGA III

LIVSMEDEL DÄR MÄRKNINGEN SKA INNEHÅLLA EN ELLER FLERA YTTERLIGARE UPPGIFTER

TYP ELLER KATEGORI AV LIVSMEDEL	UPPGIFTER
1. Livsmedel som förpackats i vissa gaser	
1.1 Livsmedel vilkas hållbarhet förlängts med hjälp av förpackningsgaser som godkänts enligt förordning (EG) nr 1333/2008.	"Förpackad i en skyddande atmosfär."
2. Livsmedel som innehåller sötningsmedel	
2.1 Livsmedel som innehåller ett eller flera sötningsmedel som godkänts enligt förordning (EG) nr 1333/2008.	Uppgiften "innehåller sötningsmedel" ska åtfölja livsmedlets beteckning.
2.2 Livsmedel som innehåller såväl en eller flera tillsatta sockerarter som ett eller flera sötningsmedel som godkänts enligt förordning (EG) nr 1333/2008.	Uppgiften "innehåller socker och sötningsmedel" ska åtfölja livsmedlets beteckning.
2.3 Livsmedel som innehåller aspartam/salt av aspartam och acesulfam som godkänts enligt förordning (EG) nr 1333/2008.	Uppgiften "innehåller aspartam (en källa till fenylalanin)" ska finnas på etiketten i de fall då aspartam/salt av aspartam och acesulfam endast anges genom hänvisning till E-numret i ingrediensförteckningen. Uppgiften "innehåller en källa till fenylalanin" ska finnas på etiketten i de fall då aspartam/salt av aspartam och acesulfam anges med sin specifika beteckning i ingrediensförteckningen.
2.4 Livsmedel som innehåller mer än 10 % tillsatta polyoler som godkänts enligt förordning (EG) nr 1333/2008.	"Överdriven konsumtion kan ha laxerande effekt."
3. Livsmedel som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra	
3.1 Konfektyrer eller drycker som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) i en koncentration av 100 mg/kg eller 10 mg/l eller däröver.	"Innehåller lakrits" ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen, om inte ordet "lakrits" redan finns i ingrediensförteckningen eller i livsmedlets beteckning. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtfölja livsmedlets beteckning.
3.2 Konfektyrer som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) i en koncentration av 4 g/kg eller däröver.	"Innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck bör undvika överdriven konsumtion" ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtfölja livsmedlets beteckning.
3.3 Drycker som innehåller glycyrrhizinsyra eller ammoniumsalt av glycyrrhizinsyra till följd av tillsats av själva ämnet (ämnena) eller av lakritsrot (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) i en koncentration av 50 mg/l eller däröver, eller 300 mg/l eller däröver för drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol (¹).	"Innehåller lakrits – personer som lider av högt blodtryck bör undvika överdriven konsumtion" ska läggas till omedelbart efter ingrediensförteckningen. Om det inte finns en ingrediensförteckning ska denna uppgift åtfölja livsmedlets beteckning.

TYP ELLER KATEGORI AV LIVSMEDEL	UPPGIFTER
4. Drycker med hög koffeinhalt och livsmedel med tillsatt koffein	
4.1 Drycker – med undantag av sådana drycker som baseras på kaffe, te, kaffeextrakt eller teextrakt vilkas beteckning innehåller orden "kaffe" eller "te" – som — är avsedda att konsumeras utan vidare beredning och innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa, eller — är i koncentrerad eller torkad form och efter rekonstituering innehåller mer än 150 mg koffein/l, oavsett källa.	"Hög koffeinhalt. Rekommenderas ej för barn och gravida eller ammande kvinnor." i samma synfält som dryckens beteckning, följt av en hänvisning inom parentes och enligt artikel 13.1 i denna förordning till koffeinhalten uttryckt i mg per 100 ml.
4.2 Livsmedel – utom drycker – som innehåller koffein som tillsatts för ett visst fysiologiskt ändamål.	"Innehåller koffein. Rekommenderas ej för barn och gravida." i samma synfält som livsmedlets beteckning, följt av en hänvisning inom parentes och enligt artikel 13.1 i denna förordning till koffeinhalten uttryckt i mg per 100 g/ml. När det gäller kosttillskott ska koffeinhalten uttryckas per portion som en rekommendation för dagligt intag på etiketten.
5. Livsmedel med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler eller fytostanolestrar	
5.1 Livsmedel eller livsmedelsingredienser med tillsats av fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler eller fytostanolestrar.	1) "Med tillsats av växtsteroler" eller "med tillsats av växtstanoler" i samma synfält som livsmedlets beteckning. 2) Mängden av tillsatta fytosteroler, fytosterolestrar, fytostanoler eller fytostanolestrar (uttryckt i procent eller som gram av fria växtsteroler/växtstanoler per 100 g eller 100 ml av livsmedlet) ska anges i ingrediensföreteckningen. 3) Meddelande om att varan är avsedd enbart för personer som vill sänka kolesterolhalten i blodet. 4) Meddelande om att patienter som tar kolesterolsänkande läkemedel endast bör inta varan under medicinsk övervakning. 5) Väl synligt meddelande om att livsmedlet från närings-synpunkt kan vara mindre lämpligt för gravida och ammande kvinnor samt barn under fem år. 6) Råd om att livsmedlet ska användas som en del av en balanserad och varierad kost som innefattar regelbundet intag av frukt och grönsaker för att upprätthålla karotennivåerna. 7) I samma synfält som meddelandet enligt punkt 3 ovan: meddelande om att intag av mer än 3 g per dag av tillsatta växtsteroler/växtstanoler bör undvikas. 8) En definition av en portion av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen i fråga (helst i g eller ml) med uppgift om hur mycket växtsteroler/växtstanoler en portion innehåller.
6. Fryst kött, frysta köttberedningar och frysta obearbetade fiskeriprodukter	
6.1 Fryst kött, frysta köttberedningar och frysta obearbetade fiskeriprodukter.	Nedfrysningsdatum, eller första nedfrysningsdatum om produkten har frysts ned mer än en gång, i enlighet med punkt 3 i bilaga X.

(¹) Denna nivå ska tillämpas på produkter som säljs konsumtionsfärdiga eller rekonstituerade enligt tillverkarens anvisningar.

BILAGA IV

DEFINITION AV x-HÖJD

x-HÖJD

Förklaringar

1	Uppstapellinje
2	Versallinje
3	Median
4	Baslinje
5	Nedstapellinje
6	x-höjd
7	Teckenstorlek

BILAGA V

LIVSMEDEL SOM ÄR UNDANTAGNA FRÅN KRAVET PÅ OBLIGATORISK NÄRINGSDEKLARATION

1. Obearbetade produkter som endast innehåller en ingrediens eller en kategori ingredienser.
2. Bearbetade produkter vilkas bearbetning endast består av mogning och vilka endast innehåller en ingrediens eller en kategori ingredienser.
3. Vatten som är avsedda som livsmedel, inbegripet sådant som endast tillförts koldioxid och/eller aromer.
4. Örtkryddor, kryddor eller blandningar därav.
5. Salt och saltersättningar.
6. Bordssötningsmedel.
7. Varor som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt ⁽¹⁾, samt hela eller malda kaffeböner och hela eller malda koffeinfria kaffeböner.
8. Örtte, fruktte, te, koffeinfritt te, snabbte, pulverte eller teextrakt, koffeinfritt snabbte, pulverte eller teextrakt som inte innehåller andra tillsatta ingredienser än aromer som inte påverkar teets näringsvärde.
9. Ättika och vinäger som framställts genom jäsning och ättik- och vinägerersättning, inbegripet sådan som endast tillsatts aromer.
10. Aromer.
11. Livsmedelstillsatser.
12. Processhjälpmedel.
13. Livsmedelsenzymer.
14. Gelatin.
15. Gelébildande produkter.
16. Jäst.
17. Tuggummi.
18. Livsmedel i förpackningar eller behållare vilkas största yta är mindre än 25 cm².
19. Livsmedel, även hantverksmässigt framställda, som tillverkare av små mängder varor levererar direkt till slutkonsumenter eller till lokala detaljhandelsföretag som levererar direkt till slutkonsumenter.

⁽¹⁾ EGT L 66, 13.3.1999, s. 26.

BILAGA VI

LIVSMEDLETS BETECKNING OCH SÄRSKILDA ÅTFÖLJANDE UPPGIFTER

DEL A — OBLIGATORISKA UPPGIFTER SOM SKA ÅTFÖLJA LIVSMEDLETS BETECKNING

1. Livsmedlets beteckning ska omfatta eller åtföljas av uppgifter om livsmedlets fysiska tillstånd eller den särskilda behandling som det har genomgått (t.ex. pulvrifiering, omfrysning, frystorkning, djupfrysning, koncentrerings, rökning) i samtliga fall då avsaknaden av sådan information skulle kunna vilseleda köparen.

2. Om ett livsmedel har varit nedfrost före försäljning men säljs upptinat ska livsmedlets beteckning åtföljas av angivelsen "upptinat".

Kravet ska inte gälla

- a) ingredienser som förekommer i slutprodukten,
- b) livsmedel för vilka nedfrysning är en tekniskt nödvändig åtgärd i produktionsprocessen,
- c) livsmedel vars säkerhet eller kvalitet inte påverkas negativt av upptining.

Denna punkt ska inte påverka bestämmelserna i punkt 1.

3. Livsmedel som behandlats med joniserande strålning ska förses med någon av följande uppgifter:

"bestrålad" eller "behandlad med joniserande strålning" och andra uppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning ⁽¹⁾.

4. När det gäller livsmedel där en beståndsdel eller ingrediens som konsumenten förväntar sig ska ingå eftersom den normalt används eller ingår naturligt, har utbytt mot en annan beståndsdel eller ingrediens ska det på etiketten – utöver ingrediensförteckningen – klart och tydligt anges vilken beståndsdel eller ingrediens som har använts som ersättning helt eller delvis, varvid uppgifterna ska anges

- a) i omedelbar närhet av produktens beteckning, och
- b) med en teckenstorlek där x-höjden är minst 75 % av produktbeteckningens teckenstorlek och inte mindre än den minsta teckenstorlek som krävs enligt artikel 13.2 i denna förordning.

5. När det gäller köttprodukter, köttberedningar och fiskeriprodukter som innehåller tillsatta proteiner, inklusive hydrolyserade proteiner, av annat animaliskt ursprung, ska livsmedlets beteckning innehålla en uppgift om förekomsten av dessa proteiner och deras ursprung.

6. När det gäller köttprodukter och köttberedningar som har formen av styckningsdel, stek, skiva, portion eller slaktkropp, ska livsmedlets beteckning innehålla en uppgift om förekomsten av tillsatt vatten, om detta utgör mer än 5 % av slutprodukts vikt. Samma regler ska gälla för fiskeriprodukter och bearbetade fiskeriprodukter som har formen av styckningsdel, stek, skiva, portion, filé eller hel fiskeriprodukt.

7. Köttprodukter, köttberedningar och fiskeriprodukter som kan ge intryck av att vara en hel kött- eller fiskbit men som i själva verket består av olika delar som satts samman med hjälp av andra ingredienser, exempelvis med livsmedelstill-satser och livsmedelsenzymer eller på annat sätt, ska innehålla följande uppgifter:

På bulgariska: "формовано месо" och "формована риба".

På spanska: "combinado de piezas de carne" och "combinado de piezas de pescado".

På tjeckiska: "zformované maso ze spojovaných kousků masa" och "ze spojovaných kousků rybího masa".

På danska: "Sammensat af stykker af kød" och "Sammensat af stykker af fisk".

På tyska: "aus Fleischstücken zusammengefügt" och "aus Fischstücken zusammengefügt".

⁽¹⁾ EGT L 66, 13.3.1999, s. 16.

På estniska:	"liidetud liha" och "liidetud kala".
På grekiska:	"μορφοποιημένο κρέας" och "μορφοποιημένο ψάρι".
På engelska:	"formed meat" och "formed fish".
På franska:	"viande reconstituée" och "poisson reconstitué".
På iriska:	"píosáí feola ceangailte" och "píosáí éisc ceangailte".
På italieniska:	"carne ricomposta" och "pesce ricomposto".
På lettiska:	"formēta gaļa" och "formēta zivs".
På litauiska:	"sudarytas (-a) iš mėsos gabalų" och "sudarytas (-a) iš žuvies gabalų".
På ungerska:	"darabokból újraformázott hús" och "darabokból újraformázott hal".
På maltesiska:	"laħam rikostitwit" och "ħut rikostitwit".
På nederländska:	"samengesteld uit stukjes vlees" och "samengesteld uit stukjes vis".
På polska:	"z połączonych kawałków mięsa" och "z połączonych kawałków ryby".
På portugisiska:	"carne reconstituída" och "peixe reconstituído".
På rumänska:	"carne formată" och "carne de pește formată".
På slovakiska:	"spájané alebo formované mäso" och "spájané alebo formované ryby".
På slovenska:	"sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso" och "sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe".
På finska:	"paloista yhdistetty liha" och "paloista yhdistetty kala".
På svenska:	"sammanfogade bitar av kött" och "sammanfogade bitar av fisk".

DEL B — SÄRSKILDA KRAV PÅ BENÄMNINGEN "MALET KÖTT"

1. Krav på sammansättning vid kontroll av den genomsnittliga dagsproduktionen:

	Fetthalt	Förhållande mellan kollagen och köttprotein ⁽¹⁾
— Magert malet kött	≤ 7 %	≤ 12 %
— Malet nötkött	≤ 20 %	≤ 15 %
— Malet kött som innehåller griskött	≤ 30 %	≤ 18 %
— Malet kött av andra djurarter	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Förhållandet mellan kollagen och köttprotein uttrycks som procentandel kollagen i köttproteinet. Med kollagenhalten avses hydroxiprolinhalten multiplicerad med 8.

2. Utöver det som krävs i avsnitt V kapitel IV i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004 ska märkningen innehålla följande uttryck:

- "fetthalt lägre än ...",
- "förhållande mellan kollagen och köttprotein lägre än ...".

3. Medlemsstaterna får tillåta att malet kött som inte uppfyller kraven i punkt 1 i denna del släpps ut på de nationella marknaderna med ett nationellt märke som inte kan förväxlas med de märken som föreskrivs enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 853/2004.

DEL C — SÄRSKILDA KRAV PÅ BENÄMNINGEN PÅ KORVSKINN

Om korvskinnet inte är ätbart måste detta anges.

BILAGA VII

ANGIVANDE OCH BENÄMNING AV INGREDIENSER

DEL A — SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM ANGIVANDE AV INGREDIENSER I FALLANDE STORLEKSORDNING EFTER VIKT

Ingredienskategori	Bestämmelser om angivande efter vikt
1. Tillsatt vatten och flyktiga ämnen	Ska anges i storleksordning efter vikt i den färdiga varan. Den mängd vatten som tillförts som ingrediens i ett livsmedel ska beräknas genom att den färdiga varans totala mängd minskas med den totala mängden av övriga använda ingredienser. Denna mängd behöver inte beaktas om den är högst 5 % av den färdiga varans vikt. Detta undantag är inte tillämpligt på kött, köttberedningar, obearbetade fiskeriprodukter och obearbetade tvåskaliga blötdjur.
2. Ingredienser som används i koncentrerad eller torkad form och som rekonstitueras under framställningen	Får anges i storleksordning efter den vikt de hade innan de koncentrerades eller torkades.
3. Ingredienser som används i koncentrerade eller torkade livsmedel som är avsedda att rekonstitueras genom att vatten tillförts	Får anges i storleksordning efter proportion i den rekonstituerade varan, förutsatt att ingrediensförteckningen åtföljs av uttrycket "ingredienser i den rekonstituerade varan" eller "ingredienser i den konsumtionsfärdiga varan," eller liknande uttryck.
4. Frukt, grönsaker eller svamp, varav ingen påtagligt dominerar med hänsyn till vikt och som användas i proportioner som kan variera, när de används blandade som ingredienser i ett livsmedel	Får grupperas tillsammans i ingrediensförteckningen under benämningen "frukt", "grönsaker" eller "svamp" följt av upplysningen "i varierande proportion", omedelbart följt av en uppräkningslista av de frukter, grönsaker eller svampar som ingår. I sådana fall ska blandningen anges i ingrediensförteckningen i enlighet med artikel 18.1 på grundval av den samlade vikten av de frukter, grönsaker eller svampar som ingår.
5. Blandningar av kryddor eller örtekryddor, där ingen krydda eller örtekrydda påtagligt dominerar med hänsyn till vikt	Får anges i en annan ordning, förutsatt att ingrediensförteckningen åtföljs av uttrycket "i varierande proportion" eller ett liknande uttryck.
6. Ingredienser som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan	Får anges i en annan ordning efter de övriga ingredienserna.
7. Ingredienser som är av liknande slag eller inbördes utbytbara, vilka kan komma att användas vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel utan att dess sammansättning, beskaffenhet eller uppfattade värde ändras, förutsatt att de utgör mindre än 2 % av den färdiga varan	Får i ingrediensförteckningen anges med förklaringen "innehåller ... och/eller ..." i de fall där minst en av högst två ingredienser ingår i den färdiga varan. Denna bestämmelse ska inte gälla de livsmedelstillsatser eller ingredienser som förtecknas i del C i denna bilaga eller de ämnen eller produkter som förtecknas i bilaga II och som orsakar allergi eller intolerans.
8. Raffinerade oljor av vegetabiliskt ursprung	Får grupperas tillsammans i ingrediensförteckningen under benämningen "vegetabiliska oljor", omedelbart följt av en uppräkningslista av deras specifika vegetabiliska ursprung, och får följas av upplysningen "i varierande proportion". Om vegetabiliska oljor grupperas tillsammans ska de anges i ingrediensförteckningen i enlighet med artikel 18.1 på grundval av den samlade vikten av de vegetabiliska oljor som ingår. Uttrycket "fullhärdad" eller "delvis härdad", beroende på vad som är lämpligt, ska åtfölja uppgiften om en härdad olja.

Ingredienskategori	Bestämmelser om angivande efter vikt
9. Raffinerade fetter av vegetabiliskt ursprung	Får grupperas tillsammans i ingrediensförteckningen under beteckningen "vegetabiliska fetter", omedelbart följt av en uppräknings av deras specifika vegetabiliska ursprung, och får följas av upplysningen "i varierande proportion". Om vegetabiliska fetter grupperas tillsammans ska de anges i ingrediensförteckningen i enlighet med artikel 18.1 på grundval av den samlade vikten av de vegetabiliska fetter som ingår. Uttrycket "fullhärdat" eller "delvis härdat", beroende på vad som är lämpligt, ska åtfölja uppgiften om ett härdat fett.

DEL B — BENÄMNING AV VISSA INGREDIENSER MED BETECKNINGEN PÅ EN KATEGORI I STÄLLET FÖR EN SPECIFIK BETECKNING

Ingredienser som tillhör någon av de kategorier livsmedel som förtecknas nedan och är beståndsdelar i ett annat livsmedel får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21, benämnas med endast beteckningen på kategorin snarare än den specifika beteckningen.

Definition av livsmedelskategori	Benämning
1. Raffinerade oljor av animaliskt ursprung	"Olja" tillsammans med antingen adjektivet "animalisk" eller en uppgift om dess specifika animaliska ursprung. Uttrycket "fullhärdad" eller "delvis härdad", beroende på vad som är lämpligt, ska åtfölja uppgiften om en härdad olja.
2. Raffinerade fetter av animaliskt ursprung	"Fett" tillsammans med antingen adjektivet "animaliskt" eller en uppgift om dess specifika animaliska ursprung. Uttrycket "fullhärdat" eller "delvis härdat", beroende på vad som är lämpligt, ska åtfölja uppgiften om ett härdat fett.
3. Blandningar av mjöl från två eller flera sädesslag	"Mjöl" åtföljt av en uppräknings av de sädesslag det består av i fallande storleksordning efter vikt.
4. Stärkelse, och stärkelse som modifierats genom fysikaliska processer eller med hjälp av enzymer	"Stärkelse"
5. Alla arter av fisk, om fisken utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd fiskart	"Fisk"
6. Alla ostsorter, om osten eller ostblandningen utgör en ingrediens i ett annat livsmedel och under förutsättning att beteckningen på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd ostsort	"Ost"
7. Alla kryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt	"Krydda", "kryddor" eller "kryddblandning"
8. Alla örtekryddor eller delar av örtekryddor som inte överstiger 2 % av livsmedlets vikt	"Örtekrydda", "örtekryddor" eller "blandning av örtekryddor"
9. Alla slag av gummiberedningar som används vid framställningen av gummibas för tuggummi	"Gummibas"
10. Alla slag av bakade, finfördelade och torkade spannmålsprodukter	"Ströbröd" eller "skorpsmulor"

Definition av livsmedelskategori	Benämning												
11. Alla slag av sackaros	"Socker"												
12. Vattenfri glukos eller glukosmonohydrat	"Druvsocker"												
13. Glukossirap och vattenfri glukossirap	"Glukossirap"												
14. Alla slag av mjölkproteiner (kasein, kaseinater och vassleproteiner) och blandningar därav	"Mjölkproteiner"												
15. Pressat, expellerpressat eller raffinerat kakaosmör	"Kakaosmör"												
16. Alla slag av viner som omfattas av bilaga XIb till rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾	"Vin"												
17. Skelettmuskulatur ⁽²⁾ av däggdjurs- och fågelarter som är tjänliga som livsmedel, med naturligt ingående eller angränsande vävnad, i de fall den totala fett- och bindvävshalten inte överstiger de värden som anges nedan och köttet utgör en ingrediens i ett annat livsmedel. Maxgränser för halten av fett och bindväv för ingredienser som ges begreppet "... kött"	"... kött" i kombination med namnet/namnen ⁽³⁾ på den eller de djurarter som det kommer från.												
<table><tr><th>Art</th><th>Fetthalt</th><th>Förhållande mellan kollagen och kött-protein ⁽¹⁾</th></tr><tr><td>— Däggdjur (med undantag av kaniner och svin) och blandningar av olika djurarter där däggdjursinslaget dominerar</td><td>25 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Svin</td><td>30 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Fåglar och kaniner</td><td>15 %</td><td>10 %</td></tr></table>	Art	Fetthalt	Förhållande mellan kollagen och kött-protein ⁽¹⁾	— Däggdjur (med undantag av kaniner och svin) och blandningar av olika djurarter där däggdjursinslaget dominerar	25 %	25 %	— Svin	30 %	25 %	— Fåglar och kaniner	15 %	10 %	
Art	Fetthalt	Förhållande mellan kollagen och kött-protein ⁽¹⁾											
— Däggdjur (med undantag av kaniner och svin) och blandningar av olika djurarter där däggdjursinslaget dominerar	25 %	25 %											
— Svin	30 %	25 %											
— Fåglar och kaniner	15 %	10 %											
⁽¹⁾ Förhållandet mellan kollagen och köttprotein uttrycks som procentandel kollagen i köttprotein. Med kollagenhalten avses hydroxiprolinhalten multiplicerad med 8. Om dessa maxgränser överskrids, men alla andra kriterier för "kött" är uppfyllda, ska halten av "... kött" justeras nedåt i enlighet med detta och ingrediensförteckningen, förutom begreppet "... kött", innehålla uppgifter om innehållet av fett och/eller bindväv. De varor som omfattas av definitionen av "maskinurbanat kött" är undantagna från denna definition.													
18. Alla produkter som omfattas av definitionen av "maskinurbanat kött"	"Maskinurbanat kött" i kombination med namnet/namnen ⁽³⁾ på den eller de djurarter som det kommer från.												

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Mellangärdesmuskler och tuggmuskler tillhör skelettmuskulaturen, medan hjärta, tunga, huvudets muskler (utom tuggmusklerna), musklerna nedanför karpalleden och tarsalleden samt svansmusklerna är undantagna.

⁽³⁾ Vid märkning på engelska kan denna benämning ersättas av det generiska namnet på kött från djurarten i fråga.

DEL C — BENÄMNING AV VISSA INGREDIENSER MED BETECKNINGEN PÅ DERAS KATEGORI FÖLJT AV DERAS SPECIFIKA BETECKNING ELLER E-NUMMER

Livsmedelstillsatser och livsmedelsenzymer som inte anges i artikel 20 b och som tillhör någon av de kategorier som förtecknas i denna del måste, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21, benämnas med beteckningen på kategorin följt av deras specifika beteckning eller, om lämpligt, E-numret. Om en ingrediens tillhör mer än en kategori, ska den kategori anges som är lämpligast med hänsyn till ingrediensens huvudsakliga funktion i det aktuella livsmedlet.

Syra	Skumbildande medel
Surhetsreglerande medel	Geleringsmedel
Klumpförebyggande medel	Ytbehandlingsmedel (glaserings)
Skumdämpningsmedel	Fuktighetsbevarande medel
Antioxidationsmedel	Modifierad stärkelse (?)
Fyllnadsmedel	Konserveringsmedel
Färgämne	Drivgas
Emulgeringsmedel	Bakpulver
Smältsalter ⁽¹⁾	Komplexbildare
Konsistensmedel	Stabiliseringsmedel
Smakförstärkare	Sötningningsmedel
Mjölbehandlingsmedel	Förtjockningsmedel

⁽¹⁾ Enbart för smältost och smältostprodukter.

⁽²⁾ Den specifika beteckningen eller E-numret behöver inte anges.

DEL D — BENÄMNING AV AROMER I INGREDIENSFÖRTECKNINGEN

1. Aromer ska benämnas med något av begreppen

- "arom (aromer)" eller en mer specifik beteckning eller beskrivning av ämnet, om den aromgivande beståndsdelen innehåller aromer enligt definitionen i artikel 3.2 b, c, d, e, f, g och h i förordning (EG) nr 1334/2008,
- "rökarom (rökaromer)", eller "rökarom (rökaromer) framställd av" följt av ett livsmedel, en livsmedelskategori eller ett ursprungsmaterial för livsmedel (t.ex. "rökarom [rökaromer] framställd av bok"), om den aromgivande beståndsdelen innehåller aromer enligt definitionen i artikel 3.2 f i förordning (EG) nr 1334/2008 och ger livsmedlet arom av rök.

2. Begreppet "naturlig" i beskrivningen av aromer ska användas i överensstämmelse med artikel 16 i förordning (EG) nr 1334/2008.

3. Kinin och/eller koffein som används som aromer vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel ska anges i ingrediensförteckningen med sin beteckning direkt efter ordet "arom".

DEL E — BENÄMNING AV SAMMANSATTA INGREDIENSER

1. En sammansatt ingrediens uttryckt i total vikt får ingå i ingrediensförteckningen under sin egen benämning, förutsatt att denna fastställts enligt lag eller är allmänt vedertagen och omedelbart följs av en uppräkningslista av de ingredienser som ingår i den sammansatta ingrediensen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21, ska ingrediensförteckningen för sammansatta ingredienser inte vara obligatorisk

- a) om den sammansatta ingrediensens sammansättning är fastställd i gällande unionslagstiftning, förutsatt att den sammansatta ingrediensen utgör mindre än 2 % av den färdiga varan; denna bestämmelse ska dock inte gälla för livsmedelstillsatser, såvida inte annat följer av artikel 20 a–d, eller
- b) för sammansatta ingredienser som består av blandningar av kryddor och/eller örtekryddor som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan, med undantag av livsmedelstillsatser, om inte annat följer av artikel 20 a–d, eller
- c) om den sammansatta ingrediensen är ett livsmedel för vilket det inte krävs någon ingrediensförteckning enligt unionslagstiftningen.

BILAGA VIII

MÄNGDANGIVELSE FÖR INGREDIENSER

1. Mängden behöver inte anges
 - a) för en ingrediens eller kategori ingredienser
 - i) vars avrunna nettovikt anges i enlighet med punkt 5 i bilaga IX,
 - ii) vars mängd enligt unionsbestämmelserna redan är obligatorisk i märkningen,
 - iii) som används i små mängder i aromgivande syfte, eller
 - iv) som, trots att den ingår i livsmedlets beteckning, inte styr konsumenters val i den medlemsstat där livsmedlets saluförs, då variationen i mängd inte är avgörande för att karakterisera livsmedlet eller inte är sådan att den särskiljer livsmedlet från liknande livsmedel,
 - b) om särskilda unionsbestämmelser exakt föreskriver mängden av en ingrediens eller kategori ingredienser utan att föreskriva att detta ska anges i märkningen, eller
 - c) i de fall som anges i punkterna A.4 och A.5 i bilaga VII.
2. Artikel 22.1 a och b ska inte tillämpas på
 - a) ingredienser eller kategorier ingredienser som omfattas av uppgiften "innehåller sötningsmedel" eller "innehåller socker och sötningsmedel", om den uppgiften åtföljer livsmedlets beteckning, i enlighet med bilaga III, eller
 - b) tillsatta vitaminer och mineralämnen om dessa ämnen ska anges i en näringsdeklaration.
3. Mängden av en ingrediens eller kategori ingredienser ska
 - a) uttryckas i procent, vilket ska motsvara mängden av ingrediensen eller ingredienserna vid den tidpunkt då de används, och
 - b) anges antingen i eller omedelbart intill livsmedlets beteckning, eller i ingrediensförteckningen i anslutning till ingrediensen, eller kategorin ingredienser i fråga.
4. Genom undantag från punkt 3 gäller följande:
 - a) För livsmedel villas fukthalt minskat till följd av värmebehandling eller annan behandling, ska mängden uttryckas i procent och motsvara mängden av den eller de använda ingredienserna i den färdiga varan, såvida inte denna mängd eller den sammanlagda mängden av samtliga ingredienser som anges i märkningen överstiger 100 %, då mängden ska anges på grundval av vikten på de ingredienser som använts för att bereda 100 g av den färdiga varan.
 - b) Mängden av flyktiga ingredienser ska anges i storleksordning efter vikt i den färdiga varan.
 - c) Mängden av ingredienser som används i koncentrerad eller torkad form och som rekonstitueras under framställningen, får anges i storleksordning efter den vikt som ingredienserna hade innan de koncentrerades eller torkades.
 - d) För koncentrerade eller torkade livsmedel som är avsedda att rekonstitueras genom att vatten tillförs, får mängden av ingredienserna anges i storleksordning efter vikt i den rekonstituerade varan.

BILAGA IX

ANGIVANDE AV NETTOKVANTITET

1. Angivande av nettokvantitet ska inte vara obligatoriskt för livsmedel
 - a) som minskar avsevärt i volym eller vikt och som säljs styckvis eller vägs i köparens närvaro,
 - b) vilkas nettokvantitet är mindre än 5 g eller 5 ml; denna bestämmelse ska dock inte gälla kryddor och örtekryddor, eller
 - c) som normalt säljs styckvis under förutsättning att antalet artiklar är klart synligt och lätt kan räknas utifrån eller, om detta inte är möjligt, framgår av märkningen.
2. Om unionsbestämmelser eller, om sådana saknas, nationella bestämmelser föreskriver att innehållet ska anges på ett visst sätt (t.ex. nominell mängd, minimimängd, genomsnittsmängd), ska denna mängd anses som nettokvantitet enligt denna förordning.
3. Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata färdigförpackningar som innehåller samma mängd av samma vara, ska nettokvantiteten anges genom uppgift om nettokvantiteten i varje separat förpackning och det totala antalet sådana förpackningar. Dessa uppgifter ska dock inte vara obligatoriska, om det totala antalet separata förpackningar är klart synligt och lätt kan räknas utifrån och minst en uppgift om nettokvantiteten i varje enskild förpackning är klart synlig från utsidan.
4. Om en färdigförpackad vara består av två eller flera separata förpackningar som vid försäljning inte betraktas som enheter, ska nettokvantiteten anges genom uppgift om den totala nettokvantiteten och det totala antalet separata förpackningar.
5. Om ett livsmedel i fast form ligger i en lag, ska även livsmedlets avrunna vikt anges. Om ett livsmedel har glaserats ska nettovikten inte omfatta glaseringen.

I denna punkt avses med en lag följande varor, eventuellt i blandningar och även i fryst eller djupfryst tillstånd, förutsatt att vätskan endast är ett komplement till den aktuella beredningens väsentliga beståndsdelar och således inte en för köpet avgörande faktor: vatten, saltlösningar, saltlake, vattenlösningar av livsmedelssyror, ättika och vinäger, sockerlag, vattenlösningar med andra sötningsmedel; i fråga om frukt eller grönsaker, frukt- eller grönsaksjuicer.

BILAGA X

DATUM FÖR MINSTA HÅLLBARHET, SISTA FÖRBRUKNINGSDAG OCH NEDFRYSNINGSDATUM

1. Datum för minsta hållbarhet ska anges enligt följande:

a) Datumet ska föregås av orden

- "Bäst före ..." när datumet omfattar uppgift om dagen,
- "Bäst före utgången av ..." i övriga fall.

b) De ord som anges i punkt a ska åtföljas av

- antingen själva datumet, eller
- en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

Om det behövs, ska dessa uppgifter åtföljas av de förvaringsanvisningar som måste iakttas för att varan ska hålla sig under den angivna perioden.

c) Datumet ska bestå av dag, månad och eventuellt år i denna ordning och i okodad form.

Dock är det i fråga om livsmedel

- med kortare hållbarhetstid än 3 månader tillräckligt att ange dag och månad,
- med längre hållbarhetstid än 3 månader men inte längre än 18 månader tillräckligt att ange månad och år,
- med längre hållbarhetstid än 18 månader tillräckligt att ange året.

d) Om inte annat följer av unionsbestämmelser som föreskriver andra typer av datummärkning, ska uppgift om datum för minsta hållbarhet inte krävas för

- färsk frukt och färska grönsaker, inklusive potatis, som inte har skalats, delats i bitar eller behandlats på liknande sätt; detta undantag ska inte tillämpas på groddar och liknande produkter såsom groddar av baljväxter,
- viner, likörviner, mousserande viner, aromatiserade viner och liknande produkter framställda av annan frukt än druvor samt drycker med KN-nummer 2206 00 som har framställts av druvor eller druvmust,
- drycker som innehåller minst 10 volymprocent alkohol,
- bageri- eller konditorivaror som med hänsyn till sitt innehåll normalt konsumeras inom 24 timmar efter tillverkningen,
- ättika och vinäger,
- koksalt,
- socker i fast form,
- konfektyrvaror som nästan enbart består av smaksatt och/eller färgat socker,
- tuggummi och liknande produkter.

2. Datumet för sista förbrukningsdag ska anges enligt följande:

a) Det ska föregås av orden "sista förbrukningsdag ...".

b) De ord som anges i led a ska åtföljas av

— antingen själva datumet, eller

— en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

Dessa uppgifter ska följas av en beskrivning av de förvaringsanvisningar som man måste rätta sig efter.

c) Datumet ska bestå av dag, månad och, eventuellt, år, i denna ordning och i okodad form.

d) Sista förbrukningsdag ska anges på varje enskild färdigförpackad portion.

3. Datum för nedfrysning eller datum för första nedfrysningsdatum enligt punkt 6 i bilaga III ska anges enligt följande:

a) Det ska föregås av orden "nedfrost den ...".

b) De ord som anges i led a ska åtföljas av

— själva datumet, eller

— en hänvisning till var på märkningen datumet finns angivet.

c) Datumet ska bestå av dag, månad och år, i denna ordning och i okodad form.

BILAGA XI

SLAG AV KÖTT FÖR VILKA UPPGIFT OM URSPRUNGLAND ELLER HÄRKOMSTPLATS ÄR OBLIGATORISK

KN-nummer (kombinerade nomenklaturen 2010)	Beskrivning
0203	Kött av svin, färskt, kylt eller fryst
0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst
Ex 0207	Kött av fjäderfä enligt nr 0105, färskt, kylt eller fryst

BILAGA XII

ALKOHOLHALT

Den faktiska alkoholhalten uttryckt i volym för drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol ska anges med högst en decimal. Den ska följas av angivelsen "volymprocent" och får föregås av ordet "alkohol" eller förkortningen "alk.".

Alkoholhalten ska bestämmas vid 20 °C.

De tillåtna positiva och negativa avvikelserna i absoluta tal när det gäller uppgift om alkoholhalten uttryckt i volym anges i nedanstående tabell. Avvikelse ska gälla utan att påverka de avvikelser som beror på den analysmetod som används för att bestämma alkoholhalten.

Beskrivning av drycken	Positiv eller negativ avvikelse
1. Öl med KN-nummer 2203 00 och en alkoholhalt som inte överstiger 5,5 volymprocent; drycker utan kolsyra med KN-nummer 2206 00 som framställs av druvor	0,5 volymprocent
2. Öl med en alkoholhalt som överstiger 5,5 volymprocent; drycker med kolsyra och KN-nummer 2206 00 som framställs av druvor; cidersorter, päronviner, fruktviner och liknande som framställs av annan frukt än druvor, oavsett om de är pärlande eller mousserande; mjöd	1 volymprocent
3. Drycker som innehåller uppblöta frukter eller växtdelar	1,5 volymprocent
4. Övriga drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol	0,3 volymprocent

BILAGA XIII

REFERENSINTAG

DEL A – DAGLIGT REFERENSINTAG FÖR VITAMINER OCH MINERALÄMNEN (VUXNA)

1. Vitaminer och mineralämnen som får deklarerats och deras referensvärden för näringsinnehållet

Vitamin A (µg)	800	Klorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Kalcium (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Magnesium (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Järn (mg)	14
Tiamin (mg)	1,1	Zink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Koppar (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folsyra (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Krom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molybden (µg)	50
Pantotensyra (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalium (mg)	2 000		

2. Betydande mängd av vitaminer och mineralämnen

I regel bör hänsyn tas till följande värden vid beslut om vad som utgör en betydande mängd, nämligen

- 15 % av referensvärdet för näringsinnehållet enligt punkt 1 per 100 g eller 100 ml för andra produkter än drycker,
- 7,5 % av referensvärdet för näringsinnehållet enligt punkt 1 för drycker per 100 ml, eller
- 15 % av referensvärdet för näringsinnehållet enligt punkt 1 per portion om förpackningen endast innehåller en portion.

DEL B – REFERENSINTAG FÖR ENERGI OCH VISSA ANDRA NÄRINGSÄMNEN ÄN VITAMINER OCH MINERALÄMNEN (VUXNA)

Energi eller näringsämne	Referensintag
Energi	8 400 kJ/2 000 kcal
Totalt fett	70 g
Mättat fett	20 g
Kolhydrat	260 g
Sockerarter	90 g
Protein	50 g
Salt	6 g

BILAGA XIV

OMRÄKNINGSFAKTORER

OMRÄKNINGSFAKTORER FÖR BERÄKNING AV ENERGI

Det deklarerade energivärdet ska beräknas med följande omräkningsfaktorer:

— Kolhydrat (utom polyoler)	17 kJ/g – 4 kcal/g
— Polyoler	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
— Protein	17 kJ/g – 4 kcal/g
— Fett	37 kJ/g – 9 kcal/g
— Salatrim	25 kJ/g – 6 kcal/g
— Alkohol (etanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
— Organiska syror	13 kJ/g – 3 kcal/g
— Fiber	8 kJ/g – 2 kcal/g
— Erytritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

BILAGA XV

ENHETER OCH PRESENTATION VID NÄRINGSDEKLARATION

I näringsdeklARATIONER ska de nedan förtecknade måttenheterna användas för energi (kilojoule [kJ] och kilokalorier [kcal]) och för massa (gram [g], milligram [mg] eller mikrogram [µg]), och ordningsföljden för uppgifterna ska i förekommande fall vara följande:

Energi	kJ/kcal
Fett	g
varav:	
— mättat fett	g
— enkelomättat fett	g
— fleromättat fett	g
Kolhydrat	g
varav:	
— sockerarter	g
— polyoler	g
— stärkelse	g
Fiber	g
Protein	g
Salt	g
Vitaminer och mineralämnen	De enheter som anges i punkt A.1 i bilaga XIII

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2011/83/EU

av den 25 oktober 2011

om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

brister i bestämmelserna. Översynen visade att de två direktiven bör ersättas med ett enda direktiv. Detta direktiv bör därför innehålla standardbestämmelser för gemensamma aspekter på distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler och inte längre bygga på en minimiharmoniseringsstrategi som de tidigare direktiven, samtidigt som det bör vara möjligt för medlemsstaterna att behålla eller anta nationella bestämmelser med avseende på vissa aspekter.

(3) Enligt artikel 169.1 och 169.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen bidra till att uppnå en hög konsumentskyddsnivå genom åtgärder som beslutas enligt artikel 114 i fördraget.

(4) Enligt artikel 26.2 i EUF-fördraget ska den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster samt etableringsfrihet säkerställs. En harmonisering av vissa aspekter av distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler krävs för att främja en verklig inre marknad för konsumenter med en god balans mellan en hög konsumentskyddsnivå och konkurrenskraftiga företag, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.

(1) Ett antal bestämmelser om konsumenträttigheter i avtalsförhållanden anges i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ⁽⁵⁾.

(2) Dessa direktiv har med hänsyn till erfarenheterna setts över i syfte att förenkla och uppdatera gällande bestämmelser, undanröja inkonsekvenser och åtgärda oönskade

(5) Möjligheterna med distansförsäljning över gränserna, som borde vara ett av de mer påtagliga resultaten av den inre marknaden, utnyttjas inte fullt ut. Jämfört med den stora ökningen av den inhemska distansförsäljningen under de senaste åren har den gränsöverskridande distansförsäljningen ökat i begränsad utsträckning. Denna skillnad är särskilt påtaglig i fråga om näthandel, där det finns stora möjligheter till ytterligare tillväxt. De gränsöverskridande möjligheterna när det gäller avtal som ingås utanför fasta affärslokaler (direktförsäljning) begränsas av vissa faktorer, till exempel de skilda nationella konsumentskyddsbestämmelser som näringslivet måste rätta sig efter. Jämfört med ökningen av den inhemska direktförsäljningen under de senaste åren, särskilt inom tjänstesektorn (t.ex. försörjningstjänster), är antalet konsumenter som utnyttjar denna kanal för inköp över gränserna fortfarande lågt. Med hänsyn till de ökade affärsmöjligheterna i många medlemsstater bör små och medelstora företag (inklusive

⁽¹⁾ EUT C 317, 23.12.2009, s. 54.

⁽²⁾ EUT C 200, 25.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 oktober 2011.

⁽⁴⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

- enskilda näringsidkare) eller ombud för företag som bedriver direktförsäljning vara mer benägna att söka affärsmöjligheter i andra medlemsstater, särskilt i gränsregioner. En fullständig harmonisering av vissa bestämmelser om konsumentinformation och ångerrätt i distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler kommer därför att bidra till en hög konsumentskyddsnivå och till att den inre marknaden fungerar bättre i förhållandet mellan näringsidkare och konsumenter.
- (6) Vissa skillnader skapar betydande hinder på den inre marknaden som påverkar näringsidkare och konsumenter. Dessa skillnader gör att kostnaderna för att följa regelverket ökar för de näringsidkare som vill sälja varor eller tillhandahålla tjänster över gränserna. Denna oproportionerliga fragmentering undergräver också konsumenternas förtroende för den inre marknaden.
- (7) En fullständig harmonisering av vissa huvudaspekter i lagstiftningen bör leda till betydligt större rättssäkerhet för både konsumenter och näringsidkare. Både konsumenter och näringsidkare bör kunna förlita sig på ett enda regelverk grundat på tydligt definierade rättsliga begrepp som reglerar vissa aspekter i avtal mellan näringsidkare och konsumenter i hela unionen. Effekten av en sådan harmonisering bör bli att de hinder som följer av de fragmenterade bestämmelserna undanröjs och att den inre marknaden fullbordas på detta område. Dessa hinder kan bara undanröjas genom att det införs enhetliga unionsbestämmelser. Konsumenterna bör också tillförsäkras en hög enhetlig skyddsnivå i hela unionen.
- (8) De regleringsaspekter som ska harmoniseras bör endast beröra avtal som ingås mellan näringsidkare och konsumenter. Därför bör detta direktiv inte påverka nationell lagstiftning beträffande anställningsavtal, avtal om arvsrätt, avtal om familjerätt och avtal om upprättande och organisation av bolag eller partnerskapsavtal.
- (9) I detta direktiv fastställs bestämmelser om information som ska lämnas för distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler och avtal av annat slag än de nyssnämnda. Detta direktiv reglerar också ångerrätten i samband med distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler och harmoniserar vissa föreskrifter om fullgörande och vissa andra aspekter på avtal mellan näringsidkare och konsument.
- (10) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I-förordningen) ⁽¹⁾.
- (11) Detta direktiv bör inte påverka unionsbestämmelserna för särskilda sektorer, såsom humanläkemedel, medicintekniska produkter, integritet och elektronisk kommunikation, patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård, märkning av livsmedel och den inre marknaden för el och naturgas.
- (12) Informationskraven i detta direktiv bör komplettera informationskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel) ⁽³⁾. Medlemsstaterna bör behålla möjligheten att införa ytterligare informationskrav för de tjänsteleverantörer som är etablerade inom deras territorium.
- (13) Medlemsstaterna bör förbli behöriga, i enlighet med unionsrätten, att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på områden som inte faller inom dess tillämpningsområde. Medlemsstaterna får således behålla eller införa nationell lagstiftning som motsvarar bestämmelserna i detta direktiv eller vissa av dess bestämmelser i förhållande till avtal som inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. Medlemsstaterna får t.ex. besluta att utvidga tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv till juridiska personer eller fysiska personer som inte är "konsumenter" i den mening som avses i detta direktiv, såsom icke-statliga organisationer, nystartade företag eller små och medelstora företag. Medlemsstaterna får likaledes tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på avtal som inte är "distansavtal" i den mening som avses i detta direktiv, exempelvis för att de inte ingåtts med stöd av ett organiserat system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans. Dessutom får medlemsstaterna också behålla eller införa nationella bestämmelser om frågor som inte särskilt tas upp i detta direktiv, t.ex. ytterligare bestämmelser om köpeavtal, bland annat när det gäller leverans av varor eller krav på tillhandahållande av information under ett avtals löptid.
- (14) Detta direktiv bör inte påverka nationell lagstiftning på avtalsrättens område för avtalsrättsliga aspekter som inte regleras i detta direktiv. Därför bör detta direktiv inte påverka nationell lagstiftning som reglerar exempelvis ett avtals ingående eller giltighet (t.ex. bristande samtycke). Inte heller bör detta direktiv påverka nationell lagstiftning om de allmänna rättsmedlen i avtalsfrågor, bestämmelserna om den allmänna ekonomiska ordningen (t.ex. bestämmelser om oskäligt höga priser och ockerpriser) och bestämmelserna om oetiska juridiska transaktioner.

(1) EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

(2) EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

(3) EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (15) Detta direktiv bör inte harmonisera språkliga krav som tillämpas på konsumentavtal. Följaktligen får medlemsstaterna i nationell lagstiftning behålla eller införa språkliga krav beträffande information vid avtals ingående och avtalsvillkor.
- (16) Detta direktiv bör inte påverka nationell lagstiftning om juridiska företrädare, såsom bestämmelserna om personer som agerar i näringsidkarens namn eller på hans vägnar (t.ex. ett ombud eller en förvaltare). Medlemsstaterna bör behålla sin behörighet på detta område. Detta direktiv bör vara tillämpligt på alla näringsidkare, offentliga såväl som privata.
- (17) Definitionen av begreppet konsument bör omfatta fysiska personer som agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten. Om, beträffande avtal med dubbla syften, ett avtal ingås för ändamål som dels faller inom, dels faller utanför personens egna närings- eller yrkesverksamhet och näringssyftet är så begränsat att det inte dominerar avtalets övergripande sammanhang bör den personen även anses såsom konsument.
- (18) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas frihet att i enlighet med unionslagstiftningen definiera vad de anser vara tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, hur dessa tjänster bör organiseras och finansieras i enlighet med reglerna för statligt stöd samt vilka särskilda krav de bör underställas.
- (19) Med digitalt innehåll avses data som produceras och levereras i digital form, såsom datorprogram, applikationer, spel, musik, videor eller texter, oavsett om åtkomsten skett genom nedladdning, direktuppspelning, från ett fysiskt medium eller på vilket annat sätt som helst. Avtal om leverans av digitalt innehåll bör omfattas av detta direktiv. Om det digitala innehållet levereras på ett fysiskt medium, såsom cd eller dvd, bör det anses som en vara i den mening som avses i detta direktiv. Liksom avtal om leverans av vatten, gas eller el, i de fall försäljningen inte omfattar en begränsad volym eller fastställd kvantitet, eller avtal om leverans av fjärrvärme, bör avtal om digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium klassificeras varken som köpeavtal eller tjänsteavtal vid tillämpningen av detta direktiv. Avtal av detta slag bör innefatta en ångerrätt för konsumenten, om inte konsumenten samtyckt till att avtalet börjar fullgöras redan under ångerfristen och sålunda gått med på att ångerrätten går förlorad. Förutom de allmänna informationskraven bör näringsidkaren upplysa konsumenten om det digitala innehållets funktion samt om dess relevanta driftskompatibilitet. Med funktion bör här avses hur det digitala innehållet kan användas till exempel för att spåra konsumenternas beteende; begreppet bör också avse avsaknaden eller förekomsten av tekniska begränsningar, till exempel skydd i form av förvaltning av digitala rättigheter eller regionkodning. Med relevant driftskompatibilitet menas information om vilken standardmaskinvara och programvaruomgivning som det digitala innehållet är kompatibelt med, till exempel operativsystem, nödvändig version och vissa egenskaper hos maskinvaran. Kommissionen bör undersöka behovet av ytterligare harmoniserade bestämmelser i fråga om digitalt innehåll, och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ta itu med frågan.
- (20) Definitionen av distansavtal bör omfatta samtliga fall då avtal ingås mellan en näringsidkare och en konsument med stöd av ett organiserat system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans och enbart med utnyttjande av ett eller flera medel för distanskommunikation (t.ex. postorder, internet, telefon eller fax), fram till och inbegripet den tidpunkt då avtalet ingås. Den definitionen bör också omfatta situationer då konsumenten besöker affärslokalerna endast för att få upplysningar om varan eller tjänsten och de därpå följande förhandlingarna och ingående av avtalet sköts på distans. Däremot bör ett avtal som förhandlas fram i näringsidkarens affärslokaler och slutligen ingås genom distanskommunikation inte betraktas som ett distansavtal. Inte heller bör ett avtal som initieras genom distanskommunikation men slutligen ingås i näringsidkarens affärslokaler betraktas som ett distansavtal. Inte heller bör begreppet distansavtal omfatta bokningar som konsumenten gjort genom ett medel för distanskommunikation för att beställa tillhandahållande av en yrkesmässig tjänst, som när en kund ringer för att boka tid hos frisören. I begreppen organiserade system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans bör ingå system som erbjuds av tredje man, annan än näringsidkaren, men används av näringsidkaren, såsom en webbplats. Det bör emellertid inte omfatta fall där webbplatserna endast ger information om näringsidkaren, hans varor och/eller tjänster samt kontaktuppgifter.
- (21) Ett avtal utanför fasta affärslokaler bör definieras som ett avtal som ingås mellan en näringsidkare och en konsument som samtidigt är fysiskt närvarande, på ett annat ställe än i näringsidkarens fasta affärslokaler, t.ex. i konsumentens bostad eller på dennes arbetsplats. Utanför fasta affärslokaler kan konsumenten stå under potentiellt psykologiskt tryck eller kan ställas inför ett överraskningsmoment, oavsett om konsumenten har beställt besöket av näringsidkaren eller inte. Definitionen av avtal utanför fasta affärslokaler bör också inbegripa situationer där konsumenten tilltalas personligen och enskilt utanför fasta affärslokaler men avtalet omedelbart därefter ingås i näringsidkarens affärslokaler eller genom ett medel för distanskommunikation. Definitionen av ett avtal utanför fasta affärslokaler bör inte omfatta situationer då näringsidkaren först kommer till konsumentens bostad enbart

för att ta mått eller lägga fram en uppskattning, utan att konsumenten förbinder sig till något som helst, och där avtalet ingås först längre fram, antingen i näringsidkarens fasta affärslokaler eller genom ett medel för distanskommunikation, utgående från näringsidkarens uppskattning. I sådana fall bör avtalet inte anses ha ingåtts omedelbart efter det att näringsidkaren tilltalat konsumenten, om konsumenten haft tid att fundera över näringsidkarens uppskattning innan avtalet ingicks. Inköp som görs under en utflykt organiserad av näringsidkaren, där de förvärvade produkterna marknadsförs och utbjuds till försäljning, bör betraktas som avtal utanför fasta affärslokaler.

- (22) Fasta affärslokaler bör omfatta alla typer av lokaler (t.ex. affärer, stånd eller lastbilar) som näringsidkaren använder som fast eller vanlig plats för sin affärsverksamhet. Marknads- och mäsständer bör betraktas som fasta affärslokaler om de uppfyller detta villkor. Detaljhandelslokaler där näringsidkaren utövar sin verksamhet säsongvis, t.ex. under turistsäsongen på en skid- eller badort, bör betraktas som fasta affärslokaler eftersom de är det ställe där näringsidkaren vanligen utövar sin verksamhet. Offentliga platser, t.ex. gator, köpcentrum, badstränder, idrottsanläggningar och allmänna transportmedel, som näringsidkaren i undantagsfall använder för sin affärsverksamhet, samt privata bostäder och arbetsplatser bör inte betraktas som fasta affärslokaler. De affärslokaler som tillhör en person som agerar i en näringsidkarens namn eller för dennes räkning i enlighet med detta direktiv bör anses vara affärslokaler i den mening som avses i detta direktiv.
- (23) Varaktiga medier bör göra det möjligt för konsumenten att lagra information så länge denne behöver den för att kunna skydda sina från förbindelsen med näringsidkaren härrörande intressen. Begreppet varaktigt medium bör särskilt omfatta papper, usb-minnen, cd-rom, dvd, minneskort eller datorers hårddiskor liksom e-post.
- (24) En offentlig auktion innebär att näringsidkare och konsumenter är närvarande eller har möjlighet att närvara personligen vid auktionen. Varorna eller tjänsterna bjuds ut av näringsidkaren till konsumenten genom ett budgivningsförfarande, som i vissa medlemsstater kräver lagligt tillstånd, för att sälja varor eller tjänster till allmänheten. Den som lagt ett vinnande bud är skyldig att köpa varorna eller tjänsterna. Användningen av webbplattformar för auktioner som är tillgängliga för konsumenter och näringsidkare bör inte betraktas som en offentlig auktion enligt detta direktiv.

- (25) Avtal som avser fjärrvärme bör omfattas av detta direktiv i likhet med avtal om leverans av vatten, gas eller el. Med fjärrvärme avses leverans av värme, till exempel i form av ånga eller varmt vatten, från en central produktionskälla via ett överförings- och distributionssystem till flera byggnader för uppvärmningsändamål.
- (26) Avtal som rör överlåtelse av fast egendom eller av rättigheter till fast egendom eller skapandet eller förvärvandet av sådan fast egendom eller sådana rättigheter, avtal om uppförande av nya byggnader, avtal om omfattande ombyggnad av befintliga byggnader samt avtal om uthyrning för bostadsändamål är redan föremål för ett antal specifika krav enligt nationell lagstiftning. Till dessa avtal hör till exempel försäljningen av fastigheter som ännu inte bebyggs och hyrköp. Bestämmelserna i detta direktiv lämpar sig inte för sådana avtal, vilka därför inte bör omfattas av direktivets tillämpningsområde. Med omfattande ombyggnad menas att en byggnad byggs om på ett sätt som är jämförbart med uppförande av en ny byggnad, t.ex. när endast den gamla byggnadens fasad bevaras. I synnerhet tjänsteavtal om tillbyggnad (t.ex. av ett garage eller en veranda) och tjänsteavtal som rör annan reparation och renovering av byggnader än omfattande ombyggnad av dem bör omfattas av detta direktiv liksom avtal som rör fastighetsmäklarens tjänster och avtal som rör uthyrning för andra ändamål än bostadsändamål.
- (27) Transporttjänster omfattar passagerartransport och transport av varor. Passagerartransport bör inte omfattas av detta direktiv eftersom den redan är föremål för annan unionslagstiftning, eller, när det gäller kollektivtrafik och taxibilar, för reglering på nationell nivå. Bestämmelserna i detta direktiv om skydd för konsumenter mot oskäliga avgifter för användningen av olika betalningsmedel eller mot dolda kostnader bör dock också gälla för avtal om passagerartransporter. Däremot bör konsumenterna i samband med varutransport och biluthyrning, som är tjänster, åtnjuta skydd genom detta direktiv, med undantag för ångerrätten.
- (28) För att undvika administrativa bördor för näringsidkare får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa detta direktiv när varor eller tjänster av ringa värde säljs utanför fasta affärslokaler. Gränsen för beloppet bör sättas tillräckligt lågt, så att endast inköp av ringa betydelse undantas. Medlemsstaterna bör kunna fastställa detta värde i nationell lagstiftning, förutsatt att det inte överskrider 50 EUR. När flera avtal vars innehåll har samband med varandra ingås samtidigt av konsumenten bör den totala kostnaden beaktas vid tillämpningen av denna gräns.

- (29) Sociala tjänster har fundamentalt särpräglade drag som återspeglas i sektorsspecifik lagstiftning, dels på unionsnivå, dels på nationell nivå. Sociala tjänster inbegriper å ena sidan tjänster för särskilt missgynnade personer eller personer med särskilt låga inkomster samt tjänster för personer och familjer som behöver hjälp med rutinmässiga vardagssysslor och å andra sidan tjänster för alla människor som har ett särskilt behov av hjälp, stöd, skydd eller uppmuntran under en bestämd livsfas. Sociala tjänster omfattar bland annat tjänster för barn och ungdomar, biståndstjänster för familjer, ensamstående föräldrar och äldre människor, tjänster för migranter. Sociala tjänster omfattar både kortfristiga och långfristiga vård- och omsorgstjänster, t.ex. tjänster som tillhandahålls av hemtjänster eller i serviceboenden och äldreboenden (vårdhem). Sociala tjänster omfattar inte bara sådana som tillhandahålls av staten på nationell, regional eller lokal nivå av tillhandahållare på uppdrag av staten eller av staten erkända välgörenhetsorganisationer utan även sådana som tillhandahålls av privata aktörer. Bestämmelserna i detta direktiv är inte lämpliga för sociala tjänster, som därför bör undantas från dess tillämpningsområde.
- (30) Hälso- och sjukvård kräver särskilda regler på grund av sin tekniska komplexitet, sin betydelse för tjänster av allmänt intresse och på grund av sin omfattande offentliga finansiering. Hälso- och sjukvård definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård⁽¹⁾ som "hälso- och sjukvårdstjänster som hälso- och sjukvårdspersonal tillhandahåller patienter i syfte att bedöma, bibehålla eller återställa deras hälsotillstånd, inbegripet förskrivning, utlämning och tillhandahållande av läkemedel och medicinska hjälpmedel". Hälso- och sjukvårdspersonal är enligt definitionen i detta direktiv läkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, barnmorskor eller farmaceuter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁽²⁾, eller annan person som utövar yrkesverksamhet inom hälso- och sjukvårdssektorn som är begränsad till ett reglerat yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG, eller en person som anses tillhöra hälso- och sjukvårdspersonalen enligt lagstiftningen i den medlemsstat där behandlingen sker. Bestämmelserna i detta direktiv är inte lämpliga för hälso- och sjukvård, som därför bör undantas från dess tillämpningsområde.
- (31) Spelverksamhet bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Spelverksamhet innebär att insatser med penningvärde görs i hasardspel, t.ex. lotterier, kasinospel och vadslagningar. Medlemsstaterna bör kunna införa andra, också strängare, konsumentskyddsåtgärder i samband med sådana verksamheter.
- (32) Gällande unionslagstiftning om bland annat finansiella tjänster till konsumenter, pakettresor och tidsdelat boende innehåller åtskilliga bestämmelser om konsumentskydd. Därför bör detta direktiv inte vara tillämpligt på avtal inom dessa områden. När det gäller finansiella tjänster bör medlemsstaterna uppmuntras att låta sig inspireras av gällande unionslagstiftning på området när de lagstiftar på områden som inte regleras på unionsnivå, så att lika förutsättningar för alla konsumenter och alla avtal om finansiella tjänster säkerställs.
- (33) Näringsidkaren bör vara skyldig att i förväg informera konsumenterna om eventuella arrangemang som medför att konsumenterna måste betala en handpenning till näringsidkaren, inklusive sådana arrangemang som innebär att ett belopp blockeras på konsumentens kredit- eller bankkort.
- (34) Näringsidkaren bör ge konsumenten klar och begriplig information innan konsumenten blir bunden av ett avtal som ingåtts utanför fasta affärslokaler, ett distansavtal, ett avtal av annat slag än de två sistnämnda eller ett motsvarande erbjudande. Näringsidkaren ska vid tillhandahållandet av informationen beakta de särskilda behoven hos konsumenter som är särskilt utsatta på grund av nedsatt mental, fysisk eller psykisk funktionsförmåga, ålder eller godtrogenhet, av ett slag som näringsidkaren rimligtvis kan förväntas förutse. Beaktandet av dessa särskilda behov bör dock inte medföra olika nivåer för konsumentskyddet.
- (35) Den information som näringsidkaren ska tillhandahålla konsumenten bör vara obligatorisk och bör inte kunna ändras. Det oaktat bör avtalsparterna ha rätt att uttryckligen enas om att ändra innehållet i det avtal som de sedan ingår, till exempel i fråga om arrangemangen för leverans.
- (36) Vid distansavtal bör informationskraven anpassas till tekniska begränsningar i vissa medier, t.ex. begränsat antal tecken för vissa mobiltelefonskärmar eller tidsbegränsningar för reklaminslag i tv. I sådana fall bör näringsidkaren uppfylla vissa minimikrav på information och hänvisa konsumenten till någon annan informationskälla, t.ex. genom att lämna ett gratis telefonnummer eller en hypertextlänk till näringsidkarens webbplats där den relevanta informationen är direkt och lätt tillgänglig. Kravet att informera konsumenten om kostnaden för återsändande av sådana varor som inte brukar kunna återsändas per post kommer att anses uppfyllt om näringsidkaren

⁽¹⁾ EUT L 88, 4.4.2011, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

till exempel anger ett transportföretag (till exempel det transportföretag som denne anlitat för leveransen av varan) och ett pris för återsändandet. Om kostnaderna för återsändandet inte rimligtvis kan förhandsberäknas av näringsidkaren, till exempel eftersom denne inte själv erbjuder att ordna med återtransporten, bör näringsidkaren tala om att denna kostnad måste betalas och kan vara stor, tillsammans med en rimlig uppskattning av maximikostnaden, vilken kan bygga på kostnaderna för leverans till konsumenten.

- (37) Eftersom konsumenten vid distansförsäljning inte kan se varan innan avtalet ingås bör konsumenten ha ångerrätt. Av samma skäl bör konsumenten ha rätt att prova och undersöka den vara han har köpt, i den utsträckning det behövs för att fastställa varans beskaffenhet, egenskaper och funktionsduglighet. När det gäller avtal utanför fasta affärslokaler bör konsumenten ha ångerrätt på grund av en potentiell överraskningseffekt och/eller ett potentiellt psykologiskt tryck. Utövande av ångerrätten bör medföra att parternas skyldigheter att fullgöra avtalet upphör.
- (38) E-handelsplatserna bör klart och läsbart ange, åtminstone när beställningen görs, om det finns några begränsningar för leveransen samt vilka betalningssätt som godtas.
- (39) Vad gäller distansavtal som ingås på webbplatser är det viktigt att säkerställa att konsumenten fullt ut kan läsa och förstå huvudinslagen i avtalet innan beställningen görs. Därför bör det föreskrivas i detta direktiv att dessa uppgifter ska visas omedelbart intill den bekräftelse som krävs för att beställning ska kunna göras. Det måste också ses till att konsumenten vid sådana tillfällen kan fastställa från och med vilken tidpunkt denne är bunden av en skyldighet att erlagga betalning till näringsidkaren. Därför bör konsumentens uppmärksamhet, med hjälp av en otvetydig lydelse, särskilt fästas på att beställning innebär skyldighet att erlagga betalning till näringsidkaren.
- (40) De skillnader som för närvarande finns när det gäller ångerfristens längd såväl mellan medlemsstaterna som mellan distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler medför rättslig osäkerhet och kostnader för att efterleva regelverket. Samma ångerfrist bör gälla för alla distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler. Vid tjänsteavtal bör ångerfristen löpa ut 14 dagar efter det att avtalet ingås. Vid köpeavtal bör ångerfristen löpa ut 14 dagar efter den dag då konsumenten eller en tredje part, annan än transportföretaget, som utsetts av konsumenten, tar varan i sin fysiska besittning. Dessutom bör konsumenten kunna utöva sin ångerrätt innan han tar varan i fysisk

besittning. Om konsumenten beställer flera varor på samma gång men varorna levereras vid olika tidpunkter bör ångerfristen löpa ut 14 dagar efter den dag då konsumenten tar den sista varan i fysisk besittning. När en vara levereras i skilda poster eller delar bör ångerfristen löpa ut 14 dagar efter den dag då konsumenten fysiskt tar den sista posten eller delen i besittning.

- (41) För att uppnå rättssäkerhet bör rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister⁽¹⁾ tillämpas vid beräkningen av de tidsfrister som anges i detta direktiv. Alla tidsfrister i detta direktiv bör därför förstås som att de anges i kalenderdagar. Om en tidsfrist uttryckt i dagar ska räknas från det ögonblick då en händelse eller en handling äger rum, bör den dag då händelsen eller handlingen äger rum inte anses ingå i tidsfristen.
- (42) Bestämmelserna om ångerrätt bör inte påverka medlemsstaternas lagar och andra författningar om hävning eller icke-verkställbarhet av ett avtal eller om konsumentens möjlighet att fullfölja sina avtalsmässiga åtaganden före den tidpunkt som anges i avtalet.
- (43) Om näringsidkaren inte på ett lämpligt sätt har informerat konsumenten före ingåendet av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler bör ångerfristen förlängas. För att det ska finnas rättssäkerhet kring ångerfristen bör dock en begränsning på tolv månader införas.
- (44) Skillnaderna när det gäller sätten att utöva ångerrätten i medlemsstaterna har medfört kostnader för näringsidkare som bedriver handel över gränserna. Införandet av en harmoniserad standardblankett som konsumenterna kan använda när de utövar sin ångerrätt bör göra det enklare att frånträda avtal, och skapa rättssäkerhet. Därför bör medlemsstaterna inte ställa några ytterligare formella krav på unionens standardblankett, till exempel i fråga om teckenstorlek. Konsumenten bör dock även i fortsättningen kunna utöva sin ångerrätt genom ett meddelande avfattat med egna ord, under förutsättning att meddelandet om beslutet att frånträda avtalet till näringsidkaren är otvetydigt. Ett brev, ett telefonsamtal eller tillbakasändande av varorna med ett tydligt besked skulle kunna ses som uppfyllande av detta krav, men det bör åligga konsumenten att bevisa att denne utövat ångerrätten inom den frist som fastställs i direktivet. Av denna anledning ligger det i konsumentens intresse att använda sig av ett varaktigt medium för meddelanden till näringsidkaren om utövande av ångerrätten.

⁽¹⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (45) Eftersom erfarenheten visar att många konsumenter och näringsidkare föredrar att kommunicera via näringsidkarens webbplats bör näringsidkaren kunna ge konsumenten möjlighet att fylla i en webbaserad blankett för utövande av ångerrätten. I detta fall bör näringsidkaren utan dröjsmål lämna ett mottagningsbevis exempelvis per e-post.
- (46) Om konsumenten frånträder avtalet bör näringsidkaren betala tillbaka hela det belopp som konsumenten har betalat, inklusive det som täcker näringsidkarens utgifter för leverans av varorna till konsumenten. Återbetalning bör inte ske genom tillgodokvitto om inte konsumenten har använt tillgodokvitto vid den inledande transaktionen eller uttryckligen accepterar detta. Om konsumenten uttryckligen väljer ett visst slags leverans (till exempel 24-timmar expressleverans), fastän näringsidkaren erbjudit ett vanligt och allmänt vedertaget leveranssätt som skulle ha medfört lägre leveranskostnader, bör konsumenten betala kostnadsskillnaden mellan de bägge leveranssätten.
- (47) Vissa konsumenter utövar sin ångerrätt efter att ha använt en vara i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att fastställa varornas beskaffenhet, egenskaper och funktionsduglighet. Konsumenten bör i sådana fall inte förlora ångerrätten men vara ansvarig för en eventuell minskning av varans värde. För att fastställa varornas beskaffenhet, egenskaper och funktionsduglighet bör konsumenten endast tillåtas hantera och undersöka en vara på samma sätt som man skulle få göra i en affär. Konsumenten bör exempelvis bara få prova ett klädesplagg och inte tillåtas använda det. Följaktligen bör konsumenten hantera och undersöka varan med tillbörlig omsorg under ångerfristen. Konsumentens skyldigheter vid utövande av ångerrätten bör inte avskräcka konsumenten från att utöva sin ångerrätt.
- (48) Konsumenten bör vara skyldig att lämna tillbaka varorna senast 14 dagar efter att ha underrättat näringsidkaren om sitt beslut att frånträda avtalet. Om näringsidkaren eller konsumenten inte uppfyller kraven i samband med utövandet av ångerrätten bör detta leda till påföljder och avtalsrättsliga bestämmelser enligt nationell lagstiftning tillämpas i överensstämmelse med detta direktiv.
- (49) Det bör finnas vissa undantag från ångerrätten, både när det gäller distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler. Ångerrätt kan vara olämpligt till exempel på grund av varans eller tjänstens art. Detta gäller exempelvis vin som levereras långt efter det att ett avtal har ingåtts i spekulativt syfte, där värdet beror på svängningar på marknaden ("primörvin"). Det bör inte heller finnas en ångerrätt i fråga om varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar eller som har getts en tydlig personlig prägel, såsom specialtillverkade gardiner, eller vid leverans av till exempel bränsle, som av naturen är en vara som inte kan skiljas från andra varor efter leveransen. Beviljande av ångerrätt för konsumenten kan också vara olämplig för vissa tjänster där ingåendet av ett avtal innebär att kapacitet reserveras som näringsidkaren kan få svårt att fylla om ångerrätt utövas. Detta skulle vara fallet till exempel vid bokning av hotell och fritidshus eller vid kulturella evenemang och sportevenemang.
- (50) Å ena sidan bör konsumenten åtnjuta ångerrätt även om denne har begärt att en tjänst tillhandahålls innan ångerfristen löpt ut. Å andra sidan bör näringsidkaren kunna vara säker på att få adekvat betalning för den tjänst som tillhandahållits om konsumenten utövar sin ångerrätt. Det proportionella beloppet bör beräknas utgående från det avtalade priset, om inte konsumenten påvisar att det sammanlagda priset i sig är oskäligt, i vilket fall beloppet bör beräknas utgående från marknadsvärdet av den tjänst som levererats. Marknadsvärdet bör definieras med hjälp av en jämförelse med priset på en likvärdig tjänst som tillhandahållits av andra näringsidkare vid tiden för avtalets ingående. Därför bör konsumenten anhänga om att tjänsten tillhandahålls innan ångerfristen löpt ut genom en uttrycklig begäran och när det gäller avtal utanför fasta affärslokaler, på ett varaktigt medium. Likaså bör näringsidkaren på ett varaktigt medium informera konsumenten om eventuella förpliktelser att erlägga proportionell betalning för de tjänster som redan tillhandahållits. Vid avtal som berör både varor och tjänster bör detta direktivs föreskrifter om återsändande av varor gälla för varorna och systemet med ersättning för tjänster gälla för tjänsterna.
- (51) Konsumenternas största problem och en av huvudorsakerna till tvister med näringsidkare gäller leverans av varor, bland annat varor som kommer bort eller skadas under transport, och försenad eller ofullständig leverans. De nationella bestämmelserna om leveranstider bör därför klargöras och harmoniseras. Leveransplats och leveranssätt samt bestämmelserna för fastställande av villkoren och tidpunkten för överförandet av äganderätten för varan bör även i fortsättningen omfattas av nationell lagstiftning och bör därför inte påverkas av detta direktiv. Bestämmelserna om leverans i detta direktiv bör innefatta en möjlighet för konsumenten att tillåta tredje part att på konsumentens vägnar ta varorna i fysisk besittning eller ta kontroll över dem. Konsumenten bör anses ha kontroll över varorna från den tidpunkt då han eller en tredje part som konsumenten angett har tillgång till dem och kan använda dem i egenskap av ägare, eller från och med den tidpunkt då han har möjlighet att sälja varorna vidare (till exempel när konsumenten har fått nycklarna eller har ägarhandlingarna i besittning).

- (52) Vid köpeavtal kan varorna levereras på olika sätt, antingen omedelbart eller i ett senare skede. Om parterna inte har avtalat något exakt leveransdatum bör näringsidkaren ordna med leverans så snabbt som möjligt, men i vilket fall som helst senast 30 dagar efter den dag då avtalet ingåtts. När det gäller bestämmelserna om försenad leverans får hänsyn även tas till varor som tillverkas eller förvärfvas speciellt för konsumenten och som inte kan återanvändas av näringsidkaren utan avsevärda förluster. Därför bör man i detta direktiv fastställa en bestämmelse enligt vilken näringsidkaren i vissa fall beviljas en förlängd, rimlig tidsfrist. Om näringsidkaren inte har levererat varan inom den med konsumenten överenskomna tidsfristen, bör konsumenten, innan han kan häva avtalet, uppmana näringsidkaren att utföra leveransen inom en rimlig förlängd tidsfrist, och bör ha rätt att häva avtalet om näringsidkaren inte levererar varan inom denna förlängda tidsfrist. Detta bör dock inte gälla om näringsidkaren otvetydigt förklarat att han inte kommer att leverera varan. Inte heller bör det gälla under vissa omständigheter då leveransfristen är avgörande, till exempel som att en brudklänning bör levereras före bröllopet. Inte heller bör det gälla om konsumenten underlåter näringsidkaren om att leverans vid visst datum är avgörande. För detta ändamål kan konsumenten använda de kontaktuppgifter för näringsidkaren som getts i enlighet med detta direktiv. Om näringsidkaren i dessa särskilda fall inte levererar i tid bör konsumenten ha rätt att häva avtalet omedelbart efter det att den ursprungliga leveransfristen löpt ut. Detta direktiv bör inte påverka nationella bestämmelser om hur konsumenten bör delge näringsidkaren sin önskan att häva avtalet.
- (53) Utöver konsumentens rätt att häva avtalet om näringsidkaren inte har fullgjort sin skyldighet att leverera varan i enlighet med detta direktiv, får konsumenten, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, tillgripa andra medel såsom att förlänga leveransfristen för näringsidkaren, kräva att avtalet fullgörs, innehålla betalning och begära skadestånd.
- (54) Medlemsstaterna bör, i enlighet med artikel 52.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden ⁽¹⁾, ha rätt att förbjuda eller begränsa näringsidkarnas rätt att ta ut avgifter med beaktande av behovet att stimulera konkurrensen och främja en effektiv användning av betalningsinstrument. I vart fall bör det vara förbjudet för näringsidkarna att ta ut sådana avgifter av konsumenterna som överstiger de kostnader näringsidkaren haft för användningen av något visst betalningssätt.
- (55) När näringsidkaren har skickat iväg varorna till konsumenten kan, om en vara kommer bort eller skadas, tvister uppstå angående tidpunkten för riskens övergång. Därför bör det i detta direktiv föreskrivas att konsumenten bör skyddas mot alla risker för att varor kommer bort eller skadas innan konsumenten har tagit dessa i fysisk besittning. Konsumenten bör vara skyddad under en transport som näringsidkaren ordnar eller utför, även om konsumenten har valt ett visst leveranssätt bland de alternativ som erbjuds av näringsidkaren. Å andra sidan bör denna bestämmelse inte vara tillämplig på avtal där konsumenten fritt får välja om han ska ta hand om leveransen av varorna själv eller be ett transportföretag ombesörja den. När det gäller tidpunkten för övergången av risken bör en konsument anses ha tagit varorna i fysisk besittning när han har tagit emot dem.
- (56) Personer eller organisationer som enligt nationell lagstiftning anses ha ett berättigat intresse av att tillvarata konsumenternas rättigheter i avtalsförhållanden bör ges möjlighet att inleda förfaranden inför domstol eller hos en förvaltningsmyndighet med behörighet att fatta beslut som rör klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden.
- (57) Medlemsstaterna måste fastställa påföljder vid överträdelser av detta direktiv och se till att de verkställs. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (58) Konsumenten bör inte fråntas det skydd som följer av detta direktiv. Om tillämplig lag för avtalet är lagen i ett tredjeland bör förordning (EG) nr 593/2008 tillämpas för att avgöra om konsumenten får behålla det skydd som följer av detta direktiv.
- (59) Kommissionen bör efter samråd med medlemsstaterna och berörda parter undersöka hur man på lämpligast sätt ser till att alla konsumenter och näringsidkare informeras om sina rättigheter på försäljningsstället.
- (60) Eftersom affärsmetoder som innebär att varor eller tjänster levereras till konsumenter utan föregående beställning är förbjudna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) ⁽²⁾ men inga påföljder i avtalsförhållanden föreskrivs för sådana affärsmetoder, måste det i det här direktivet införas en påföljd som innebär att konsumenten befrias från sin betalningsskyldighet vid sådana leveranser utan föregående beställning.

⁽¹⁾ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

- (61) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽¹⁾ regleras redan icke begärda kommunikationer och föreskrivs en hög konsumentskyddsnivå. Motsvarande bestämmelser om samma sak i direktiv 97/7/EG behövs därför inte.
- (62) Kommissionen bör se över detta direktiv om den konstaterar att det medför några hinder för den inre marknaden. Vid översynen av det bör kommissionen särskilt beakta medlemsstaternas möjligheter att behålla eller införa särskilda nationella bestämmelser, inklusive inom vissa områden av rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier ⁽³⁾. Denna översyn kan leda till att kommissionen lägger fram ett förslag om ändring av detta direktiv, som också kan omfatta ändringar av annan konsumentskyddslagstiftning i enlighet med kommissionens åtagande i sin konsumentpolitiska strategi om att se över unionens regelverk för att uppnå en hög enhetlig konsumentskyddsnivå.
- (63) Direktiven 93/13/EEG och 1999/44/EG bör ändras så att medlemsstaterna åläggs underrätta kommissionen om antagandet av särskilda nationella bestämmelser inom vissa områden.
- (64) Direktiven 85/577/EEG och 97/7/EG bör upphävas.
- (65) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att bidra till att den inre marknaden fungerar korrekt genom att säkerställa en hög nivå av konsumentskydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (66) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (67) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁴⁾ uppmuntras medlemsstaterna

att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att åstadkomma ett konsumentskydd på hög nivå och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar korrekt genom att tillnärma vissa aspekter av medlemsstaternas lagar och andra författningar avseende avtal som ingåtts mellan konsumenter och näringsidkare.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *konsument*: varje fysisk person som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.
2. *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, antingen ofientligägd eller privatägd, som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten samt varje person som agerar i dennes namn eller för dennes räkning.
3. *varor*: alla lösa saker, utom saker som säljs exekutivt eller annars tvångsvis med stöd av lag; vatten, gas och el ska också anses vara varor i direktivets mening när de saluförs i begränsad volym eller bestämd kvantitet.
4. *vara som tillverkas enligt konsumentens anvisningar*: en vara som inte är tillverkad på förhand och vars tillverkning sker på basis av konsumentens individuella val eller beslut.
5. *köpeavtal*: varje avtal där näringsidkaren överläter eller åtar sig att överläta äganderätten till varan till konsumenten och där konsumenten betalar eller åtar sig att betala priset för denna, inbegripet avtal där avtalsföremålet är både varor och tjänster.

⁽¹⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 171, 7.7.1999, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

6. *tjänsteavtal*: varje avtal som inte är ett köpeavtal, där näringsidkaren tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla en tjänst till konsumenten och där konsumenten betalar eller åtar sig att betala priset för denna.
7. *distansavtal*: varje köpe- eller tjänsteavtal som ingås mellan näringsidkaren och konsumenten med stöd av ett organiserat system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans, utan att näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, enbart med utnyttjande av ett eller flera medel för distanskommunikation fram till och inbegripet den tidpunkt då avtalet ingås.
8. *avtal utanför fasta affärslokaler*: varje avtal mellan näringsidkaren och konsumenten
- a) som ingås då näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, på en plats som inte är näringsidkarens affärslokaler,
 - b) för vilket konsumenten har lämnat ett anbud under samma omständigheter som avses i led a,
 - c) som ingås i näringsidkarens fasta affärslokaler eller med hjälp av något medel för distanskommunikation omedelbart efter det att konsumenten personligen och enskilt tilltalats på en annan plats än näringsidkarens fasta affärslokaler, varvid näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, eller
 - d) som ingås under en utflykt organiserad av näringsidkaren i syfte att marknadsföra och sälja varor eller tjänster till konsumenten.
9. *fasta affärslokaler*:
- a) fasta detaljhandelslokaler där näringsidkaren bedriver sin fasta verksamhet, eller
 - b) rörliga detaljhandelslokaler där näringsidkaren vanligtvis bedriver sin verksamhet.
10. *varaktigt medium*: varje medel som gör det möjligt för konsumenten eller näringsidkaren att bevara information som riktas till vederbörande personligen på sådant sätt att den är tillgänglig för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och att den bevarade informationen kan återges oförändrad.
11. *digitalt innehåll*: data som produceras och tillhandahålls i digital form.
12. *finansiell tjänst*: alla banktjänster samt tjänster som avser krediter, försäkringar, privata individuella pensioner, investeringar eller betalningar.
13. *offentlig auktion*: en försäljningsmetod där näringsidkaren bjuder ut varor eller tjänster till försäljning till konsumenter, vilka personligen närvarar eller ges möjlighet att närvara vid auktionen, genom ett öppet budgivningsförfarande som sköts av en auktionsförrättare och där den som lämnar det vinnande budet måste köpa varorna eller tjänsterna.
14. *garanti*: varje utfästelse som näringsidkaren eller tillverkaren (garantigivaren), utöver sina rättsliga skyldigheter i fråga om avtalsenlighet, ger konsumenten om att återbetala det betalade priset eller att byta ut, reparera eller utföra någon form av service på varorna om de inte överensstämmer med specifikationerna i garantibeviset, eller andra eventuella krav som inte hänför sig till överensstämmelsen men ingår i garantibeviset, eller i den reklam som var tillgänglig vid den tidpunkt då avtalet ingicks eller före avtalets ingående.
15. *biavtal*: ett avtal genom vilket konsumenten förvärvar varor eller tjänster i samband med ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler, när dessa varor levereras eller dessa tjänster tillhandahålls av näringsidkaren eller en tredje part på grundval av en överenskommelse mellan den tredje parten och näringsidkaren.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla avtal som ingås mellan en näringsidkare och en konsument enligt de villkor och i den omfattning som anges i bestämmelserna i direktivet. Det ska också tillämpas på avtal om leverans av vatten, gas, el eller fjärrvärme, inklusive från offentliga leverantörer, till den del som dessa försörjningstjänster tillhandahålls på avtalsrättslig grund.
2. Om en bestämmelse i detta direktiv strider mot någon annan unionsakt som reglerar särskilda sektorer ska den andra unionsakten ha företräde och tillämpas på de särskilda sektorerna.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på avtal
- a) om sociala tjänster, inklusive subventionerat boende, barnomsorg och stöd till permanent eller tillfälligt behövande familjer och enskilda, inbegripet långtidsvård,
 - b) om sådana hälso- och sjukvårdstjänster som definieras i artikel 3 a i direktiv 2011/24/EU, oavsett om de tillhandahålls via hälso- och sjukvårdsinrättningar eller inte,
 - c) om spelverksamhet som innebär att insatser med penningvärde görs i hasardspel, t.ex. lotterier, kasinospel och vadslagningar,

- d) om finansiella tjänster,
- e) om skapande, förvärv eller överlåtelse av fast egendom eller av rättigheter till fast egendom,
- f) om uppförande av nya byggnader, omfattande ombyggnad av befintliga byggnader och bostadsuthyrning,
- g) som omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang ⁽¹⁾,
- h) som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/122/EG av den 14 januari 2009 om konsumentskydd vid vissa aspekter av avtal om tidsdelat boende, långfristiga semesterprodukter, återförsäljning och byte ⁽²⁾,
- i) som upprättas enligt medlemsstaternas lagar under medverkan av en offentlig tjänsteman som enligt lag är förpliktad till oberoende och opartiskhet och som genom omfattande rättsliga upplysningar ska säkerställa att konsumenten ingår avtalet endast på grundval av moget övervägande och med kännedom om dess rättsliga betydelse,
- j) om tillhandahållande av livsmedel, drycker eller andra dagligvaror för hushållet, som fysiskt tillhandahålls av näringsidkare som gör frekventa och regelbundna utkörningsrundor till konsumentens hem, bostad eller arbetsplats,
- k) om passagerartransporttjänster, med undantag för artiklarna 8.2, 19 och 22,
- l) som ingås med hjälp av varuautomater eller automatiserade affärslokaler,
- m) distansavtal som ingås med teleoperatörer genom offentliga telefonautomater för användning av dessa eller som ingås för användning av en enda telefon-, internet- eller faxuppkoppling som utförs av en konsument.

4. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta direktiv eller att inte behålla eller införa motsvarande nationella bestämmelser i fråga om avtal utanför fasta affärslokaler, om den avtalsenliga betalning som ska erläggas av konsumenten inte överstiger 50 EUR. Medlemsstaterna får fastställa ett lägre värde i sin nationella lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 33, 3.2.2009, s. 10.

5. Detta direktiv ska inte påverka nationell allmän avtalsrätt, till exempel bestämmelser om ett avtals giltighet, ingående eller verkan, om sådana allmänna avtalsrättsliga aspekter inte regleras i detta direktiv.

6. Detta direktiv ska inte hindra näringsidkare från att erbjuda konsumenterna avtalsvillkor som ger ett bättre skydd än vad som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 4

Harmoniseringsnivå

Medlemsstaterna får inte i sin nationella lagstiftning behålla eller införa bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, inklusive strängare eller mindre stränga bestämmelser som ger en annan konsumentskyddsnivå om inget annat anges i detta direktiv.

KAPITEL II

KONSUMENTINFORMATION I SAMBAND MED ANDRA AVTAL ÄN DISTANSAVTAL ELLER AVTAL UTANFÖR FASTA AFFÄRSLOKALER

Artikel 5

Informationskrav i samband med andra avtal än distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler

1. Innan konsumenten blir bunden av ett annat avtal än ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler, eller ett motsvarande erbjudande ska näringsidkaren klart och tydligt informera konsumenten om följande, såvida den informationen inte redan framgår av sammanhanget:

- a) Varornas eller tjänsternas huvudsakliga egenskaper, i en omfattning som är lämplig för mediet och för varorna eller tjänsterna.
- b) Näringsidkarens identitet, till exempel företagsnamn, geografisk adress för näringsidkarens etableringsställe samt telefonnummer.
- c) Det sammanlagda priset på varorna eller tjänsterna inklusive skatter och avgifter eller, om varan eller tjänsten är av sådan art att priset rimligen inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset beräknas och alla eventuella ytterligare kostnader för frakt, leverans eller porto eller, om dessa rimligen inte kan beräknas i förväg, uppgift om att sådana ytterligare kostnader kan tillkomma.
- d) I förekommande fall, sätten för betalning, leverans, fullgörande, datum för när näringsidkaren åtar sig att leverera varan eller tillhandahålla tjänsten samt näringsidkarens reklamationshantering.

e) Förutom uppgiften om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för varorna, i förekommande fall den service efter försäljningen och de kommersiella garantier som gäller samt villkoren för dessa.

f) Avtalets löptid, om tillämpligt, eller villkor för uppsägning av avtalet om löptiden är obegränsad eller avtalet förnyas automatiskt.

g) Om tillämpligt, funktionen, inklusive användning av tekniska skyddsåtgärder för digitalt innehåll.

h) Det digitala innehållets relevanta driftskompatibilitet med maskin- och programvara enligt vad näringsidkaren känner till eller rimligen kan förväntas ha känt till, där så är tillämpligt.

2. Punkt 1 ska också tillämpas på avtal för leverans av vatten, gas och el i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet samt på avtal om leverans av fjärrvärme och digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium.

3. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillämpa punkt 1 på avtal som innefattar vardagliga transaktioner och utförs omedelbart i samband med att de ingåtts.

4. Medlemsstaterna får anta eller behålla ytterligare krav på förhandsinformation som ska ges innan avtalet ingås beträffande avtal som omfattas av denna artikel.

KAPITEL III

KONSUMENTINFORMATION OCH KONSUMENTENS ÅNGERRÄTT VID DISTANSAVTAL OCH AVTAL UTANFÖR FASTA AFFÄRSLOKALER

Artikel 6

Informationskrav vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler

1. Innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande ska näringsidkaren klart och tydligt ge konsumenten information om följande:

a) Varornas eller tjänsternas huvudsakliga egenskaper, i en omfattning som är lämplig för mediet och för varorna eller tjänsterna.

b) Näringsidkarens identitet, till exempel företagsnamn.

c) Geografisk adress där näringsidkaren är etablerad samt näringsidkarens telefonnummer, faxnummer och e-postadress, där sådan finns, för att konsumenten snabbt ska kunna ta

kontakt med och effektivt kommunicera med näringsidkaren, samt, i förekommande fall, geografisk adress och identitet för den näringsidkare för vars räkning denne agerar.

d) Om den avviker från den adress som uppgetts i enlighet med led c: geografisk adress till näringsidkarens affärsställe och i tillämpliga fall avseende den näringsidkare för vars räkning han eller hon agerar dit konsumenten kan vända sig med eventuella reklamationer.

e) Det sammanlagda priset för varan eller tjänsten, inklusive skatter eller, om varan eller tjänsten är av sådan art att priset rimligen inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset beräknas och alla eventuella ytterligare kostnader för frakt, leverans eller porto och alla andra kostnader eller, om dessa rimligen inte kan beräknas i förväg, uppgift om att sådana ytterligare kostnader kan tillkomma. Om avtalet löper på obegränsad tid eller om avtalet gäller en prenumeration ska i det sammanlagda priset ingå de sammanlagda kostnaderna per faktureringsperiod. När sådana avtal debiteras enligt fastställda betalningsposter ska det sammanlagda priset också avse de sammanlagda månatliga kostnaderna. Om det inte rimligen går att beräkna den totala abonnemangskostnaden i förväg, ska prisberäkningsmetoden redovisas.

f) Kostnaden för att använda medel för distanskommunikation för ingåendet av avtalet, när kostnaden inte är beräknad efter normaltaxa.

g) I förekommande fall, sätten för betalning, leverans, fullgörande, datum för när näringsidkaren åtar sig leverera varan eller tillhandahålla tjänsten samt, i förekommande fall, näringsidkarens reklamationshandling.

h) Om konsumenten har en ångerrätt, villkoren, tidsfristen och förfarandena för att utöva den, i enlighet med artikel 11.1, samt standardblanketten för utövande av ångerrätten enligt bilaga I B.

i) I förekommande fall meddelande om att konsumenten vid utövande av ångerrätt är skyldig att betala kostnaderna för återsändande av varan samt, vid distansavtal, om varorna till följd av sin natur normalt inte kan återsändas per post, kostnaderna för återsändande av varan.

j) Meddelande om att konsumenten, om denne utövar ångerrätt efter att ha gjort en begäran enligt artikel 7.3 eller 8.8, är skyldig att ersätta näringsidkaren för rimliga kostnader enligt artikel 14.3.

k) Vid avsaknad av ångerrätt enligt artikel 16, meddelande om att konsumenten inte har någon ångerrätt, eller, i förekommande fall, besked om under vilka omständigheter konsumenten förlorar sin ångerrätt.

- l) En påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för varorna.
- m) Om tillämpligt, den kundassistans och produktservice som gäller efter försäljningen och de garantier som gäller och villkoren för dessa.
- n) Förekomsten av relevanta uppförandekoder, såsom de definieras i artikel 2 f i direktiv 2005/29/EG, och hur kopior av dem kan erhållas, om tillämpligt.
- o) Avtalets löptid, om tillämpligt, eller villkor för uppsägning av avtalet om löptiden är obegränsad eller avtalet förnyas automatiskt.
- p) Om tillämpligt, kortaste giltighetstid för konsumentens skyldigheter enligt avtalet.
- q) Om tillämpligt, den handpenning eller andra ekonomiska garantier som konsumenten ska betala eller lämna på begäran av näringsidkaren och villkoren i samband med detta.
- r) Om tillämpligt, funktionen, inklusive användning av tekniska skyddsåtgärder för digitalt innehåll.
- s) Om tillämpligt, det digitala innehållets relevanta driftskompatibilitet med maskin- och programvara enligt vad näringsidkaren känner till eller rimligen kan förväntas ha känt till.
- t) Om tillämpligt, möjligheten att anlita ett förfarande för klagomål och prövning utanför domstol, vilket näringsidkaren omfattas av, och villkoren för detta.

2. Punkt 1 ska också tillämpas på avtal för leverans av vatten, gas och el i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet samt på avtal om leverans av fjärrvärme och digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium.

3. Vid offentlig auktion får informationen i punkt 1 b, c och d ersättas med motsvarande uppgifter om auktionsförrättaren.

4. Informationen i punkt 1 h, i och j får lämnas med hjälp av blankettmallen för information om ångerrätt i bilaga I A. Om näringsidkaren har tillhandahållit denna blankettmall korrekt ifylld till konsumenten är informationskraven i punkt 1 h, i och j uppfyllda.

5. Den information som avses i punkt 1 ska utgöra en integrerad del av distansavtalet eller avtalet utanför fasta affärslokaler och får inte ändras annat än genom uttrycklig överenskommelse mellan avtalsparterna.

6. Om näringsidkaren inte har uppfyllt informationskraven i fråga om ytterligare avgifter eller andra kostnader enligt punkt 1 e eller kostnaderna för återsändande av varan enligt punkt 1 i ska konsumenten inte betala dessa avgifter eller kostnader.

7. Medlemsstaterna får i nationell lagstiftning behålla eller införa språkrav i samband med krav på information vid avtals ingående för att säkerställa att informationen är lättbegriplig för konsumenten.

8. Informationskraven i detta direktiv gäller vid sidan av informationskraven i direktiv 2006/123/EG och direktiv 2000/31/EG och hindrar inte medlemsstaterna från att ställa ytterligare informationskrav i enlighet med dessa direktiv.

Om en bestämmelse i direktiv 2006/123/EG eller direktiv 2000/31/EG om innehållet i informationen och hur den ska tillhandahållas strider mot en bestämmelse i det här direktivet ska, utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, bestämmelsen i det här direktivet ha företräde.

9. Bevisbördan för att informationsskyldigheten enligt detta kapitel fullgjorts ska åvila näringsidkaren.

Artikel 7

Formella krav för avtal utanför fasta affärslokaler

1. Vid avtal utanför fasta affärslokaler ska den information som föreskrivs i artikel 6.1 lämnas av näringsidkaren till konsumenten som papperskopia eller, om konsumenten samtycker, på ett annat varaktigt medium. Informationen ska vara väl läsbar och avfattad på ett klart och begripligt språk.

2. Näringsidkaren ska tillhandahålla konsumenten en kopia av det undertecknade avtalet eller bekräftelse av avtalet i pappersform eller, om konsumenten samtycker, på ett annat varaktigt medium, och där ska i tillämpliga fall ingå bekräftelse av konsumentens uttryckliga förhandssamtycke och medgivande i enlighet med artikel 16 m.

3. Om en konsument vill att tillhandahållandet av tjänster eller leverans av vatten, gas eller el, i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, eller leverans av fjärrvärme ska inledas under den ångerfrist som föreskrivs i artikel 9.2, ska näringsidkaren kräva att konsumenten inkommer med en uttrycklig begäran på ett varaktigt medium.

4. Vid avtal utanför fasta affärslokaler då konsumenten uttryckligen begärt näringsidkarens tjänster för att utföra reparationer eller underhåll och näringsidkaren och konsumenten omedelbart utför sina avtalade skyldigheter och där den betalning som konsumenten ska erlägga inte överstiger 200 EUR

- a) ska näringsidkaren tillhandahålla konsumenten den information som avses i artikel 6.1 b och c samt information om priset eller det sätt på vilket priset beräknas tillsammans med en uppskattning av det sammanlagda priset, i pappersform eller, med konsumentens samtycke, på ett annat varaktigt medium. Näringsidkaren ska tillhandahålla den information som avses i artikel 6.1 a, h och k, men behöver inte tillhandahålla den i pappersform eller på ett annat varaktigt medium om konsumenten uttryckligen samtycker till detta;
- b) ska bekräftelsen av avtalet i enlighet med punkt 2 i denna artikel innehålla den information som avses i artikel 6.1.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa denna punkt.

5. Medlemsstaterna får inte ställa några ytterligare formella krav på förhandsinformation som ska ges före ingåendet av avtal för uppfyllandet av informationskraven i detta direktiv.

Artikel 8

Formella krav för distansavtal

1. Vid distansavtal ska den information som föreskrivs i artikel 6.1, av näringsidkaren, lämnas till eller göras tillgänglig för konsumenten på ett sätt som är lämpligt för det medel för distanskommunikation som används på ett klart och begripligt språk. Om informationen tillhandahålls på ett varaktigt medium, ska den vara i väl läsbar form.

2. Om ett distansavtal som ska ingås elektroniskt innebär en betalningsskyldighet för konsumenten ska näringsidkaren tydligt och väl synligt göra konsumenten uppmärksam på den information som ingår i artikel 6.1 a, e, o och p, innan konsumenten gör beställningen.

Näringsidkaren ska se till att konsumenten i samband med beställningen uttryckligen medger att beställningen är förenad med betalningsskyldighet. Om beställningen görs genom att trycka på en knapp eller aktivera någon liknande funktion ska knappen eller den motsvarande funktionen märkas i väl läsbar form endast med orden "beställning förenad med betalningsskyldighet" eller någon motsvarande otvetydig lydelse som anger att verkställandet av beställningen medför en betalningsskyldighet gentemot näringsidkaren. Om detta stycke inte följs av näringsidkaren ska konsumenten inte vara bunden av avtalet eller beställningen.

3. E-handelsplatser ska klart och läsbart ange, senast i början av beställningsprocessen, om det finns några begränsningar för leveransen samt vilka betalningssätt som godtas.

4. Om avtalet ingås med hjälp av ett medel för distanskommunikation som medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen ska näringsidkaren, på det särskilda medlet, innan ett sådant avtal ingås åtminstone lämna förhandsinformation om varans eller tjänstens huvudsakliga egenskaper, näringsidkarens identitet, det sammanlagda priset, ångerrätten, avtalets löptid och, när det gäller avtal med obegränsad löptid, villkoren för uppsägning av avtalet i enlighet med artikel 6.1 a, b, e, h och o. Övrig information som avses i artikel 6.1 ska näringsidkaren lämna till konsumenten på lämpligt sätt i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

5. Om näringsidkaren kontaktar konsumenten per telefon i syfte att ingå ett distansavtal ska näringsidkaren, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, i början av samtalet med konsumenten upplysa om vem han är och i förekommande fall på vems vägnar telefonsamtalet görs och det kommersiella syftet med telefonsamtalet.

6. Om ett distansavtal ska ingås per telefon får medlemsstaterna föreskriva att näringsidkaren ska bekräfta erbjudandet för konsumenten som är bunden först efter det att han undertecknat erbjudandet eller sänt sitt skriftliga samtycke. Medlemsstaterna får också föreskriva att sådana bekräftelser måste göras på ett varaktigt medium.

7. Näringsidkaren ska ge konsumenten bekräftelse på det ingångna avtalet på ett varaktigt medium, inom rimlig tid efter ingåendet av distansavtalet, och senast vid den tidpunkt då varorna levereras eller innan tjänsterna börjar utföras. Den bekräftelsen ska inkludera följande:

- a) All information som avses i artikel 6.1, såvida näringsidkaren inte redan har lämnat informationen till konsumenten på ett varaktigt medium innan distansavtalet ingicks.
- b) I förekommande fall, bekräftelse på konsumentens uttryckliga förhandssamtycke och medgivande i enlighet med artikel 16 m.

8. Om en konsument vill att tillhandahållandet av tjänster eller leverans av vatten, gas eller el, i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, eller leverans av fjärrvärme ska inledas under den ångerfrist som föreskrivs i artikel 9.2, ska näringsidkaren kräva att konsumenten uttryckligen gör en begäran om detta.

9. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om ingående av avtal och beställningar på elektronisk väg enligt artiklarna 9 och 11 i direktiv 2000/31/EG.

10. Medlemsstaterna får inte ställa några ytterligare formella krav på information som ska ges före ingåendet av avtal för uppfyllandet av informationskraven i detta direktiv.

Artikel 9

Ångerrätt

1. Utom i de fall då de undantag som avses i artikel 16 är tillämpliga, ska konsumenten ha rätt att inom 14 dagar frånträda ett distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler utan att behöva ange några skäl och utan några andra kostnader än de som anges i artiklarna 13.2 och 14.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska ångerfristen i punkt 1 i den här artikeln löpa ut 14 dagar räknat från

- a) för tjänsteavtal, den dag då avtalet ingås,
- b) för köpeavtal, den dag då konsumenten eller någon tredje part som konsumenten anger, dock ej transportföretaget, fysiskt tar varan i sin besittning, eller
 - i) i händelse av att konsumenten beställt flera olika varor på samma gång och varorna levereras separat, den dag då konsumenten eller någon tredje part som konsumenten anger, dock ej transportföretaget, fysiskt tar den sista varan i sin besittning,
 - ii) i händelse av leverans av en vara som består av flera poster eller delar, den dag då konsumenten eller någon tredje part som konsumenten anger, dock ej transportföretaget, fysiskt tar den sista posten eller delen i sin besittning, eller
 - iii) i händelse av avtal om regelbunden leverans av varor under någon viss tidsperiod, den dag då konsumenten eller någon tredje part som konsumenten anger, dock ej transportföretaget, fysiskt tar den första varan i sin besittning,
- c) för avtal om leverans av vatten, gas och el i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, samt avtal om leverans av fjärrvärme och digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium, dagen för avtalets ingående.

3. Medlemsstaterna får inte förbjuda avtalsparterna att fullgöra sina avtalsenliga skyldigheter under den tid då ångerfristen

löper. Vid avtal utanför fasta affärslokaler får dock medlemsstaterna behålla befintlig nationell lagstiftning som förbjuder näringsidkaren att uppbära betalningen av konsumenten under en viss tid efter det att avtalet ingåtts.

Artikel 10

Utelämnade av information om ångerrätten

1. Om näringsidkaren i strid med artikel 6.1 h inte har informerat konsumenten om ångerrätten ska ångerfristen löpa ut 12 månader efter utgången av den ursprungliga ångerfristen, fastställd i enlighet med artikel 9.2.

2. Om näringsidkaren har informerat konsumenten enligt punkt 1 i denna artikel inom 12 månader räknat från den dag som avses i artikel 9.2, ska ångerfristen löpa ut 14 dagar efter den dag då konsumenten mottagit informationen.

Artikel 11

Utövande av ångerrätten

1. Innan ångerfristen löper ut ska konsumenten informera näringsidkaren om sitt beslut att frånträda avtalet. För detta ändamål får konsumenten antingen

- a) använda den standardblankett för utövande av ångerrätten som återfinns i bilaga I B eller
- b) lämna ett annat otvetydigt meddelande om sitt beslut att frånträda avtalet.

Medlemsstaterna får inte föreskriva några formella krav på denna standardblankett av annat slag än de som fastställs i bilaga I B.

2. Konsumenten har utövat sin ångerrätt inom den ångerfrist som avses i artiklarna 9.2 och 10 om konsumenten skickar sitt meddelande om utövandet av ångerrätten före tidsfristens utgång.

3. Näringsidkaren får, utöver de möjligheter som avses i punkt 1, ge konsumenten möjlighet att på näringsidkarens webbplats elektroniskt fylla i och lämna in antingen standardblanketten som återfinns i bilaga I B eller något annat otvetydigt formulerat meddelande. I dessa fall ska näringsidkaren utan dröjsmål lämna ett mottagningsbevis på frånträdet av avtalet på ett varaktigt medium till konsumenten.

4. Bevisbördan för att ångerrätten utövats i enlighet med vad som föreskrivs i denna artikel ska åvila konsumenten.

*Artikel 12***Ångerrättens verkan**

Utövande av ångerrätten ska innebära att parternas skyldigheter upphör i fråga om

- a) att fullgöra distansavtalet eller avtalet utanför fasta affärslokaler, eller
- b) att ingå ett distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler, i de fall då konsumenten har lämnat ett anbud.

*Artikel 13***Näringsidkarens skyldigheter vid frånträde av avtal**

1. Näringsidkaren ska, utan onödigt dröjsmål och senast 14 dagar från och med den dag då näringsidkaren underrättats om konsumentens beslut att i enlighet med artikel 11 frånträda avtalet, betala tillbaka alla belopp som konsumenten har betalat, inklusive, där så är tillämpligt, leveranskostnaderna.

Näringsidkaren ska verkställa ersättningen enligt första stycket med samma betalningsmedel som konsumenten använt vid den inledande transaktionen, om inte konsumenten uttryckligen accepterat ett annat betalningsmedel och under förutsättning att konsumenten inte får vidkännas några kostnader till följd av ersättningen.

2. Utan hinder av punkt 1 ska näringsidkaren inte vara skyldig att ersätta förhöjda leveranskostnader om konsumenten uttryckligen valt leverans av annat slag än den minst kostsamma standardleverans som erbjuds av näringsidkaren.

3. Såvida inte näringsidkaren har erbjudit sig att hämta varorna får näringsidkaren vid köpeavtal hålla inne med återbetalningen tills han har fått tillbaka varorna, eller tills konsumenten har styrkt att han har skickat tillbaka varorna, beroende på vad som inträffar tidigast.

*Artikel 14***Konsumentens skyldigheter vid frånträde av avtal**

1. Såvida näringsidkaren inte har erbjudit sig att själv hämta varorna ska konsumenten skicka tillbaka eller överlämna varorna till näringsidkaren eller till en person som näringsidkaren har gett befogenhet att ta emot varorna, utan dröjsmål och senast inom 14 dagar från den dag då konsumenten lämnar sitt meddelande om beslut att frånträda avtalet till näringsidkaren i enlighet med artikel 11. Tidsfristen ska anses ha iakttagits om konsumenten skickar tillbaka varorna innan denna fjortondagarsperiod löpt ut.

Konsumenten ska bära den direkta kostnaden för återlämnandet av varorna endast om näringsidkaren inte har gått med på att

stå för denna kostnad eller näringsidkaren underlåtit att underätta konsumenten om att konsumenten ska stå för den.

Vid avtal utanför fasta affärslokaler, där varorna levererats till konsumentens bostad när avtalet ingicks, ska näringsidkaren på egen bekostnad hämta sådana varor som på grund av sin karaktär normalt inte kan skickas tillbaka med post.

2. Konsumenten ska bara hållas ansvarig för varornas minskade värde till följd av annan hantering av varorna än vad som är nödvändigt för att fastställa varornas art, egenskaper och funktion. Konsumenten ska under inga omständigheter hållas ansvarig för varornas värdeminskning om näringsidkaren har underlåtit att upplysa om ångerrätten i enlighet med artikel 6.1 h.

3. I de fall en konsument utövar sin ångerrätt efter att ha lämnat in en begäran i enlighet med artiklarna 7.3 eller 8.8 ska konsumenten betala näringsidkaren ett belopp som står i proportion till omfattningen av de tjänster som tillhandahållits, fram till dess att konsumenten underrättar näringsidkaren om att han utövar sin ångerrätt, jämfört med samtliga prestationer som föreskrivs i avtalet. Det proportionella beloppet som konsumenten ska betala till näringsidkaren ska beräknas utgående från det sammanlagda pris som överenskommits i avtalet. Om det sammanlagda priset är oskäligt högt ska det proportionella beloppet beräknas utgående från marknadsvärdet av det som levererats.

4. Konsumenten ska inte stå för några kostnader för

a) delvis eller helt utförda tjänster under den tid ångerfristen löper, inklusive leverans av vatten, gas och el, i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, eller fjärrvärme, om

i) näringsidkaren inte gett sådan information som avses i artikel 6.1 h eller j eller

ii) om konsumenten inte uttryckligen begärt att tjänsterna ska börja utföras under ångerfristen i enlighet med artiklarna 7.3 och 8.8, eller

b) tillhandahållande, helt eller delvis, av digitalt innehåll som inte tillhandahålls på ett fysiskt medium

i) om inte konsumenten gett sitt uttryckliga förhandssamtycke till att tjänsterna börjar utföras före utgången av den 14-dagarsperiod som avses i artikel 9,

ii) om inte konsumenten medgett att ångerrätten går förlorad i och med att konsumenten ger sitt samtycke, eller

iii) om inte näringsidkaren gett bekräftelse i enlighet med artikel 7.2 eller 8.7.

5. Med undantag för vad som föreskrivs i artikel 13.2 och i denna artikel ska konsumenten inte ådra sig något ansvar till följd av utövandet av sin ångerrätt.

Artikel 15

Verkan av utövad ångerrätt på biavtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal ⁽¹⁾, ska biavtal automatiskt hävas utan kostnad för konsumenten, fränsett kostnader som föreskrivs i artiklarna 13.2 och 14 i detta direktiv, om konsumenten utövar sin ångerrätt och frånträder ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler i enlighet med artiklarna 9–14 i detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska meddela närmare föreskrifter om hävning av sådana avtal.

Artikel 16

Undantag från ångerrätten

Medlemsstaterna får inte tillåta den ångerrätt som anges i artiklarna 9–15 när det gäller distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler med avseende på följande:

- a) Tjänsteavtal efter det att tjänsten fullständigt utförts, såvida tjänsten har börjat utföras med konsumentens uttryckliga samtycke på förhand och konsumenten medgett att ångerrätten går förlorad efter det att näringsidkaren fullgjort hela avtalet.
- b) Tillhandahållande av varor eller tjänster vars pris beror på sådana svängningar på marknaden som näringsidkaren inte kan påverka och som kan uppstå under den tid då ångerristen löper.
- c) Tillhandahållande av varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar eller som har getts en tydlig personlig prägel.
- d) Tillhandahållande av varor som snabbt kan försämrats eller bli för gamla.
- e) Tillhandahållande av förslutna varor som av hälsoskydds- eller hygienskäl inte lämpligen kan returneras och som öppnats av konsumenten efter det att de levererats.
- f) Tillhandahållande av varor som, till sin natur, efter leverans blandas med andra föremål på så sätt att de inte kan skiljas från varandra.
- g) Tillhandahållande av alkoholhaltiga drycker till ett pris som avtalades vid den tidpunkt då köpeavtalet ingicks, som endast kan levereras efter 30 dagar och vars faktiska värde beror på sådana svängningar på marknaden som näringsidkaren inte kan påverka.
- h) Avtal där konsumenten uttryckligen uppmanat näringsidkaren att uppsöka konsumenten i bostaden för att där vidta brådskande reparations- eller underhållsåtgärder. Om näringsidkaren vid ett sådant hembesök tillhandahåller andra tjänster än de som konsumenten uttryckligen begärt att få eller andra varor än reservdelar som är nödvändiga för utförandet av underhållet eller reparationerna ska ångerrätten gälla för dessa andra tjänster eller varor.
- i) Tillhandahållande av plomberade ljud- eller plomberade bildinspelningar eller datorprogram vars plombering brutits av konsumenten.
- j) Tillhandahållande av tidningar och tidskrifter, med undantag för avtal om prenumeration på sådana publikationer.
- k) Avtal som ingås vid en offentlig auktion.
- l) Tillhandahållande av logi för andra ändamål än permanent boende, varutransport, tjänster som avser biluthyrning, catering eller tjänster som avser fritidsverksamhet när det i avtalet anges att tjänsterna ska tillhandahållas en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.
- m) Tillhandahållande av digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium om tillhandahållandet inletts med konsumentens uttryckliga samtycke på förhand och konsumenten medgett att ångerrätten därigenom går förlorad.

KAPITEL IV

ANDRA KONSUMENTRÄTTIGHETER

Artikel 17

Tillämpningsområde

1. Artiklarna 18 och 20 ska tillämpas på köpeavtal. Artiklarna ska inte tillämpas på avtal för leverans av vatten, gas och el i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, inte heller på leveranser av fjärrvärme eller tillhandahållande av digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium.

2. Artiklarna 19, 21 och 22 ska tillämpas på köpeavtal och tjänsteavtal samt avtal om tillhandahållande av vatten, gas, el, fjärrvärme eller digitalt innehåll.

⁽¹⁾ EUT L 133, 22.5.2008, s. 66.

*Artikel 18***Leverans**

1. Såvida parterna inte har kommit överens om något annat i fråga om leveranstiden ska näringsidkaren leverera varorna genom att överföra den fysiska besittningen av eller kontrollen över varorna till konsumenten utan onödigt dröjsmål och senast 30 dagar efter det att avtalet ingåtts.

2. Om näringsidkaren inte fullgör sin skyldighet att leverera varorna inom den tidsfrist som överenskommits med konsumenten eller inom den tidsfrist som anges i punkt 1, ska konsumenten uppmana näringsidkaren att genomföra leveransen inom en ytterligare tidsperiod som är lämplig mot bakgrund av omständigheterna. Om näringsidkaren inte levererar varorna inom denna ytterligare tidsperiod har konsumenten rätt att häva avtalet.

Första stycket är inte tillämpligt på köpeavtal där näringsidkaren har vägrat att leverera varorna eller där leverans inom den överenskomna fristen är avgörande med hänsyn tagen till alla omständigheter i samband med att avtalet ingicks eller där konsumenten informerar näringsidkaren, innan avtalet ingås, om att leverans en bestämd dag eller senast en bestämd dag är avgörande. I sådana fall ska konsumenten, om näringsidkaren inte levererar varorna inom den tidsfrist som överenskommits med konsumenten eller inom den tidsfrist som anges i punkt 1, ha rätt att omedelbart häva avtalet.

3. Då ett avtal hävs ska näringsidkaren utan onödigt dröjsmål återbetala alla belopp som erlagts i enlighet med avtalet.

4. Utöver att häva avtalet i enlighet med punkt 2 kan konsumenten eventuellt ha tillgång till andra medel som anges i nationell lagstiftning.

*Artikel 19***Avgifter för olika betalningssätt**

Medlemsstaterna ska förbjuda näringsidkarna att ta ut större avgifter av konsumenterna för användningen av något visst betalningssätt än vad näringsidkarna själva fått vidkännas till följd av att ifrågavarande betalningssätt använts.

*Artikel 20***Riskens övergång**

Vid avtal där näringsidkaren sänder varorna till konsumenten ska risken för att varor kommer bort eller skadas övergå till konsumenten när konsumenten eller en tredje part, dock ej transportföretaget, som konsumenten har utsett för detta ändamål fysiskt har tagit varorna i besittning. Utan att det påverkar konsumentens rättigheter mot transportföretaget ska risken emellertid övergå till konsumenten efter leveransen till transportföretaget, om det är konsumenten som anlitat transportföretaget för transporten av varorna och det inte är näringsidkaren som erbjudit detta transportalternativ.

*Artikel 21***Telefonkommunikation**

Om näringsidkaren har en telefontjänst för kundkontakter i anslutning till avtal som ingåtts ska medlemsstaterna se till att konsumenterna som ringer upp näringsidkaren inte debiteras mer än grundläggande samtalstariff.

Första stycket ska inte påverka rätten hos dem som tillhandahåller telekommunikationstjänster att ta ut avgifter för sådana samtal.

*Artikel 22***Tilläggsbetalningar**

Innan ett avtal eller erbjudande blir bindande för konsumenten ska näringsidkaren begära konsumentens uttryckliga samtycke till alla extra betalningar utöver den ersättning som avtalats för näringsidkarens huvudsakliga avtalsförpliktelse. Om näringsidkaren inte har fått konsumentens uttryckliga samtycke utan har utgått från detta genom att tillämpa standardval som konsumenten är tvungen att avvisa för att undvika kompletterande betalningar, ska konsumenten ha rätt att få tillbaka sådana betalningar.

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*Artikel 23***Efterlevnad av bestämmelserna**

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga och effektiva medel för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv.

2. De medel som avses i punkt 1 ska omfatta bestämmelser varigenom ett eller flera av följande organ, i enlighet med vad som fastställs i nationell lagstiftning, enligt den nationella lagstiftningen får väcka talan inför domstol eller behöriga förvaltningsmyndigheter för att se till att de nationella införlivande bestämmelserna för detta direktiv tillämpas:

- Offentliga organ eller deras företrädare.
- Konsumentorganisationer som har ett berättigat intresse av att skydda konsumenterna.
- Branschorganisationer som har ett berättigat intresse av att vidta åtgärder.

*Artikel 24***Påföljder**

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska anmäla dessa regler till kommissionen senast den 13 december 2013 och ska utan dröjsmål anmäla alla ändringar som påverkar dessa regler.

Artikel 25

Direktivets tvingande karaktär

Om tillämplig lag på avtalet är lagen i en medlemsstat får konsumenterna inte avstå från de rättigheter som de ges genom de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv i nationell lagstiftning.

Eventuella avtalsvillkor som direkt eller indirekt åsidosätter eller inskränker de rättigheter som följer av detta direktiv ska inte vara bindande för konsumenten.

Artikel 26

Information

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att informera konsumenterna och näringsidkarna om de nationella bestämmelser genom vilka detta direktiv införlivas och ska, i förekommande fall, uppmuntra näringsidkare och kodutfärdare i enlighet med artikel 2 g i direktiv 2005/29/EG, att informera konsumenterna om sina uppförandekoder.

Artikel 27

Leverans utan föregående beställning

Konsumenten ska vara befriad från sin betalningsskyldighet vid leverans av varor, vatten, gas, el, fjärrvärme eller digitalt innehåll utan föregående beställning eller tillhandahållande av tjänster utan föregående beställning, i enlighet med förbudet i artikel 5.5 och punkt 29 i bilaga I till direktiv 2005/29/EG. I sådana fall ska ett uteblivet svar från konsumentens sida efter en sådan leverans eller ett sådant tillhandahållande utan föregående beställning inte anses innebära samtycke.

Artikel 28

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 13 december 2013 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa åtgärder till kommissionen i form av dokument. Kommissionen ska använda dessa dokument för den rapport som avses i artikel 30.

De ska tillämpa dessa åtgärder från och med den 13 juni 2014.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan

hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Bestämmelserna i detta direktiv ska vara tillämpliga på avtal som ingåtts efter den 13 juni 2014.

Artikel 29

Rapporteringskrav

1. Om en medlemsstat utnyttjar något av de lagstiftningsval som avses i artiklarna 3.4, 6.7, 6.8, 7.4, 8.6 och 9.3 ska den informera kommissionen om detta senast den 13 december 2013 och om alla eventuella senare ändringar.

2. Kommissionen ska se till att de uppgifter som anges i punkt 1 är lätt tillgängliga för konsument och näringsidkare, t.ex. på en särskild webbplats.

3. Kommissionen ska översända den information som avses i punkt 1 till de övriga medlemsstaterna och Europaparlamentet. Kommissionen ska samråda med berörda parter om den informationen.

Artikel 30

Rapportering och översyn från kommissionens sida

Senast den 13 december 2016 ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska framför allt innefatta en utvärdering om direktivets bestämmelser om digitalt innehåll, bland annat om ångerrätten. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag om anpassning av direktivet till utvecklingen inom området konsumenträttigheter.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Upphävande

Direktiv 85/577/EEG och direktiv 97/7/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter⁽¹⁾ och genom direktiv 2005/29/EG och 2007/64/EG, ska upphöra att gälla från och med den 13 juni 2014.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

⁽¹⁾ EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

Artikel 32

Ändring av direktiv 93/13/EEG

I direktiv 93/13/EEG ska följande artikel införas:

”Artikel 8a

1. När en medlemsstat antar bestämmelser i enlighet med artikel 8, ska den underrätta kommissionen om dem, liksom också om eventuella senare ändringar, framför allt om dessa bestämmelser

— utvidgar skälighetsprövningen till att gälla för individuellt förhandlade avtalsvillkor eller till att gälla lämpligheten för pris eller ersättning, eller

— innehåller förteckningar över vilka avtalsvillkor som ska anses oskäligen.

2. Kommissionen ska se till att de uppgifter som anges i punkt 1 är lätt tillgängliga för konsumenterna och näringsidkarna, t.ex. på en särskild webbplats.

3. Kommissionen ska översända den information som avses i punkt 1 till de övriga medlemsstaterna och Europaparlamentet. Kommissionen ska samråda med berörda parter om den informationen.”

Artikel 33

Ändring av direktiv 1999/44/EG

I direktiv 1999/44/EG ska följande artikel införas:

”Artikel 8a

Underrättelsesskyldighet

1. Om en medlemsstat, i enlighet med artikel 8.2, antar striktare konsumentskyddsbestämmelser än de som anges i

artiklarna 5.1–5.3 och 7.1 ska medlemsstaten underrätta kommissionen om dem, liksom om eventuella senare ändringar.

2. Kommissionen ska se till att de uppgifter som anges i punkt 1 är lätt tillgängliga för konsumenterna och näringsidkarna, t.ex. på en särskild webbplats.

3. Kommissionen ska översända den information som avses i punkt 1 till de övriga medlemsstaterna och Europaparlamentet. Kommissionen ska samråda med berörda parter om den informationen.”

Artikel 34

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 35

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg 25 oktober 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

M. DOWGIELEWICZ

Ordförande

BILAGA I

Information om utövandet av ångerrätten

A. Mall för information om ångerrätt

Ångerrätt

Du har rätt att frånträda detta avtal utan att ange något skäl inom 14 dagar.

Ångerfristen löper ut 14 dagar efter dag [1].

Vill du utöva ångerrätten ska du till näringsidkaren skicka [2] ett klart och tydligt meddelande om ditt beslut att frånträda avtalet (t.ex. ett brev avsänt per post, fax eller e-post). Du kan använda den bifogade mallen, men du måste inte använda den [3].

För att du ska hinna utöva din ångerrätt i tid räcker det med att du sänder in ditt meddelande om att du tänker utöva ångerrätten innan ångerfristen gått ut.

Verkan av utövad ångerrätt

Om du frånträder detta avtal kommer vi att betala tillbaka alla betalningar vi fått från dig, bland dem också leveranskostnader (men då räknas inte extra leveranskostnader till följd av att du valt något annat leveranssätt än den billigaste standardleverans vi erbjuder). Återbetalningen kommer att ske utan onödigt dröjsmål och i vilket fall som helst senast 14 dagar från och med den dag då vi underrättades om ditt beslut att frånträda avtalet. Vi kommer att använda samma betalningsmedel för återbetalningen som du själv har använt för den inledande affärshändelsen, om du inte uttryckligen kommit överens med oss om något annat. I vilket fall som helst kommer återbetalningen inte att kosta dig något. [4]

[5]

[6]

Instruktioner för komplettering av blanketten:

[1.] Följande alternativ ska skrivas in:

- a) Vid tjänsteavtal eller avtal om leverans av vatten, gas eller el i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, eller leverans av fjärrvärme eller av digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium: "då avtalet ingicks."
- b) Vid köpeavtal: "då du eller någon tredje part, dock ej transportföretaget, som du anger, tar varan i fysisk besittning".
- c) Vid avtal avseende flera varor som konsumenten beställt i en och samma beställning och som levereras var för sig: "då du eller någon tredje part, dock ej transportföretaget, som du anger, tar den sista varan i fysisk besittning".
- d) Vid avtal avseende en vara som består av flera poster eller delar: "då du eller någon tredje part, dock ej transportföretaget, som du anger, tar den sista posten eller delen i fysisk besittning".
- e) Vid avtal avseende regelbundet återkommande leverans av varor under en viss tid: "då du eller någon tredje part, dock ej transportföretaget, som du anger, tar den första varan i fysisk besittning".

[2.] Du ska skriva in ditt namn, din geografiska adress, och, om det gäller i ditt fall, ditt telefonnummer, faxnummer och din e-postadress.

[3.] Om du ger konsumenten möjlighet att fylla i och lämna in standardångerblanketten elektroniskt på din webbplats, ska följande skrivas in: "Du kan också på vår webbplats [skriv in internetadressen] elektroniskt fylla i och skicka in standardblanketten för utövande av ångerrätten eller något annat otvetydigt meddelande. Om du väljer det här alternativet kommer vi utan dröjsmål att på ett varaktigt medium (till exempel med hjälp av e-post) bekräfta att vi tagit emot ditt beslut om att utöva ångerrätten."

[4.] Vid köpeavtal om du inte erbjudit dig att hämta tillbaka varan i händelse av att kunden vill frånträda avtalet, ska följande skrivas in: "Vi får vänta med återbetalningen tills vi fått tillbaka varan från dig eller tills du sänt in ett bevis på att du återsänt varan, beroende på vilket som inträffar först."

5. Om konsumenten har tagit emot varor i samband med avtalet, ska följande skrivas in:

a) Följande ska skrivas in:

— "Vi kommer och hämtar varan" eller

— "Du ska återsända varan till oss eller överlämna den till ... [skriv i förekommande fall in namn och geografisk adress på den person ni bemyndigat att ta emot varan] utan onödigt dröjsmål och i vart fall senast 14 dagar efter den dag då du meddelat oss om ditt beslut att frånträda avtalet. Ångerfristen ska anses ha iakttagits om du skickar tillbaka varorna innan denna fjortondagarsperiod löpt ut."

b) Följande ska skrivas in:

— "Vi kommer att betala kostnaderna för återsändandet av varan."

— "Du kommer att få betala de direkta kostnaderna för återsändandet av varan."

— Om det handlar om ett distansavtal och du inte erbjuder dig att betala kostnaderna för återsändandet av varan och varan till följd av sin natur normalt inte kan återsändas per post: "Du kommer att få betala de direkta kostnaderna för återsändandet av varan, dvs. ... EUR [skriv in beloppet]" eller om kostnaderna för återsändandet av varan inte rimligtvis kan förhandsberäknas: "Du kommer att få betala de direkta kostnaderna för återsändandet av varan. Kostnaderna uppskattas till maximalt cirka ... EUR [skriv in beloppet]." eller

— Vid avtal utanför fasta affärslokaler, där varorna levererats till konsumentens bostad när avtalet ingicks och på grund av sin karaktär inte kan skickas tillbaka på normalt sätt med post: "Vi kommer och hämtar varan på vår egen bekostnad."

c) "Du är ansvarig endast för varornas minskade värde till följd av annan hantering än vad som är nödvändigt för att fastställa varornas art, egenskaper och funktion."

6. Vid tjänsteavtal eller avtal om leverans av vatten, gas och el i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, eller leverans av fjärrvärme ska följande skrivas in: "Om du bett att tjänsterna ska börja utföras eller vatten/gas/el/fjärrvärme börja levereras [stryk det som inte gäller] redan under ångerfristen ska du betala ett belopp som står i proportion till vad du mottagit till dess att du meddelade oss din avsikt att frånträda avtalet, jämfört med hela omfattningen av avtalet."

B. Mall för ångerblankett

(Blanketten ska fyllas i och återsändas bara om du vill frånträda avtalet)

— Till [här ska näringsidkaren skriva in sitt namn, geografiska adress och, i förekommande fall, sitt faxnummer och sin e-postadress]:

— Jag/Vi (*) meddelar härmed att jag/vi (*) frånträder mitt/vårt (*) köpeavtal avseende följande varor (*)/tjänster (*)

— Beställdes den (*)/mottogs den (*)

— Konsumentens/konsumenternas namn:

— Konsumentens/konsumenternas adress:

— Konsumentens/konsumenternas underskrift (endast om denna blankett meddelas på papper)

— Datum:

(*) Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 85/577/EEG	Direktiv 97/7/EG	Detta direktiv
Artikel 1		Artikel 3 jämförd med artikel 2.8 och 2.9 och artikel 16 h
	Artikel 1	Artikel 1 jämförd med artikel 2.7
Artikel 2		Artikel 2.1 och 2.2
	Artikel 2.1	Artikel 2.7
	Artikel 2.2	Artikel 2.1
	Artikel 2.3	Artikel 2.2
	Artikel 2.4 första meningen	Artikel 2.7
	Artikel 2.4 andra meningen	—
	Artikel 2.5	—
Artikel 3.1		Artikel 3.4
Artikel 3.2 a		Artikel 3.3 e och f
Artikel 3.2 b		Artikel 3.3 j
Artikel 3.2 c		—
Artikel 3.2 d		Artikel 3.3 d
Artikel 3.2 e		Artikel 3.3 d
Artikel 3.3		—
	Artikel 3.1 första strecksatsen	Artikel 3.3 d
	Artikel 3.1 andra strecksatsen	Artikel 3.3 l
	Artikel 3.1 tredje strecksatsen	Artikel 3.3 m
	Artikel 3.1 fjärde strecksatsen	Artikel 3.3 e och f
	Artikel 3.1, femte strecksatsen	Artikel 6.3 och artikel 16 k jämförd med artikel 2.13
	Artikel 3.2 första strecksatsen	Artikel 3.3 j
	Artikel 3.2 andra strecksatsen	Artikel 3.3 f (för bostadsuthyrning), 3.3 g (paketresor), 3.3 h (tidsdelat boende), 3.3 k (passagerartransporttjänster med vissa undantag) och artikel 16 l (undantag från ångerrätten)
Artikel 4 första meningen		Artikel 6.1 b, c och h och artikel 7.1 och 7.2
Artikel 4 andra meningen		Artikel 6.1 a och artikel 7.1
Artikel 4 tredje meningen		Artikel 6.1
Artikel 4 fjärde meningen		Artikel 10
	Artikel 4.1 a	Artikel 6.1 b och c
	Artikel 4.1 b	Artikel 6.1 a

Direktiv 85/577/EEG	Direktiv 97/7/EG	Detta direktiv
	Artikel 4.1 c	Artikel 6.1 e
	Artikel 4.1 d	Artikel 6.1 e
	Artikel 4.1 e	Artikel 6.1 g
	Artikel 4.1 f	Artikel 6.1 h
	Artikel 4.1 g	Artikel 6.1 f
	Artikel 4.1 h	—
	Artikel 4.1 i	Artikel 6.1 o och p
	Artikel 4.2	Artikel 6.1 jämförd med artikel 8.1, 8.2 och 8.4
	Artikel 4.3	Artikel 8.5
	Artikel 5.1	Artikel 8.7
	Artikel 5.2	Artikel 3.3 m
	Artikel 6.1	Artikel 9.1 och 9.2, artikel 10, artikel 13.2, artikel 14
	Artikel 6.2	Artikel 13 och artikel 14.1 andra och tredje styckena
	Artikel 6.3 första strecksatsen	Artikel 16 a
	Artikel 6.3 andra strecksatsen	Artikel 16 b
	Artikel 6.3 tredje strecksatsen	Artikel 16 c och d
	Artikel 6.3 fjärde strecksatsen	Artikel 16 i
	Artikel 6.3 femte strecksatsen	Artikel 16 j
	Artikel 6.3 sjätte strecksatsen	Artikel 3.3 c
	Artikel 6.4	Artikel 15
	Artikel 7.1	Artikel 18.1 (för köpeavtal)
	Artikel 7.2	Artikel 18.2, 18.3 och 18.4
	Artikel 7.3	—
	Artikel 8	—
	Artikel 9	Artikel 27
	Artikel 10	— (se artikel 13 i direktiv 2002/58/EG)
	Artikel 11.1	Artikel 23.1
	Artikel 11.2	Artikel 23.2
	Artikel 11.3 a	Artikel 6.9 för bevisbördan när det gäller förhandsinformation som ska ges innan avtalet ingås; för resterande del: —
	Artikel 11.3 b	Artikel 24.1
	Artikel 11.4	—
	Artikel 12.1	Artikel 25
	Artikel 12.2	—
	Artikel 13	Artikel 3.2
	Artikel 14	Artikel 4

Direktiv 85/577/EEG	Direktiv 97/7/EG	Detta direktiv
	Artikel 15.1	Artikel 28.1
	Artikel 15.2	Artikel 28.1
	Artikel 15.3	Artikel 28.1
	Artikel 15.4	Artikel 30
	Artikel 16	Artikel 26
	Artikel 17	—
	Artikel 18	Artikel 34
	Artikel 19	Artikel 35
Artikel 5.1		Artiklarna 9 och 11
Artikel 5.2		Artikel 12
Artikel 6		Artikel 25
Artikel 7		Artiklarna 13, 14 och 15
Artikel 8		Artikel 4

Bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete") ⁽¹⁾	Ska anses som en hänvisning till
Punkterna 2 och 11	Detta direktiv

⁽¹⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV